

Government of Tamilnadu

മലയാള പഠാവലി

MALAYALAM READER

ഏഴാം സ്റ്റാൻഡേർഡ്

STANDARD VII

**Untouchability
Inhuman - Crime**

Department of School Education

© Government of Tamilnadu

First Edition - 2011

Reprint - 2012

(Published under Uniform System of School Education Scheme)

CHAIRPERSON

Dr.P.M.GIRISH

Asst. Prof. in Malayalam
University of Madras
Marina Campus, Chennai – 600 005

REVIEWER

Mrs.A.K. SANTHI

Asst.Prof. in Malayalam
Madras Christian College,
Chennai – 600 059

AUTHORS

Mrs.P.K.SUCHITHRA,

PG Asst. in Malayalam
Asan Memorial Matric HS.School
Chennai – 600 006

C.RAVIKUMAR

BT Asst. in Malayalam
Govt. Hr. Sec School
Sreemadhura, Nilgiris

Mrs.GEENA K.JOSEPH

BT. Asst. in Malayalam
Malayala Vidyalayam High School
Chennai – 600 012

Laser Typeset , Layout & Illustrations: M. Vijayasathy, T. Raghu & R.Raja

Drawings & Book Wrapper: Aras

Textbook Printing

Tamilnadu Textbook Corporation,

College Road, Chennai - 600 006

Price : Rs.

This book has been printed on 80 G.S.M.Maplitho Paper

Printed by offset at:

ദേശീയ ഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയ ഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ
പഞ്ചാബ സിന്ധു ഗുജറാത്ത് മറാഠാ
ദ്രാവിഡ ഉത്കല വംഗാ
വിന്ധ്യ ഹിമാചല യമൂനാ ഗംഗ
ഉച്ഛല ജലധി തരംഗാ
തവശൂഭ നാമേ ജാഗേ
തവശൂഭ ആശിഷ മാഗേ
ഗാഹേ തവ ജയ ഗാഥാ
ജനഗണമംഗള ദായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ
ജയഹേ ജയഹേ ജയഹേ
ജയ ജയ ജയ ജയ ഹേ!

- മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ

ദേശീയഗാനം - സാരം

ഭാരത ഭൂമിയുടെ ഭാഗ്യവിധാതാവേ! ജനസമൂഹത്തിന്റെ ഹൃദയാധിനാഥനായ അങ്ങ് വിജയിക്കട്ടെ! പഞ്ചാബ്, സിന്ധ്, ഗുജറാത്ത്, മറാഠാ, ദ്രാവിഡം, ഉത്കൽ, വംഗം ആദിയായ പ്രദേശങ്ങളും വിന്ധ്യ ഹിമാചലാദി പർവ്വതങ്ങളും മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ തീരമാലകളും അങ്ങയുടെ ശുഭനാമം ഉരുവിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ മംഗളാശിസ്സുകൾ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ജയഗാഥകൾ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭാരതഭൂമിയുടെ ഭാഗ്യവിധാതാവേ! ജനസമൂഹത്തിന് ഗുണപ്രദായകനായ അങ്ങ് മേൽക്കുമേൽ വിജയിക്കട്ടെ!

തമിഴ്തായ് സ്മൃതി

നീരാറും കടലുടുത്ത നിലമടഞ്ഞെ കൈഴിലൊഴുകും
 ശീരാറും വദനമെന്നത്തികഴ്ഭരത ഖണ്ഡമിതിൽ
 തെക്കണമും അതിർശിറൊന്ത തിരാവിട നൽതിരുനാടും
 തക്കചിറു പിറൈനൂതലും തരിത്തനറും തിലകമുമേ
 അത്തിലക വാസനൈപോൽ അനൈത്തുലകും ഇൻപമുറ
 എത്തിശൈയ്യും പുകഴ്മണക്ക ഇരുന്തപെരും തമിഴണങ്കേ! തമിഴണങ്കേ!
 ഉൻ ശീരിളമൈ തിറം വിയന്തു
 ചെയൽ മറന്തു വാഴ്ത്തുതുമേ!
 വാഴ്ത്തുതുമേ!
 വാഴ്ത്തുതുമേ!

-മനോൻമണിയം പി.സുന്ദരം പിള്ള

ദേശീയോദ്ഗ്രഥനപ്രതിജ്ഞ

രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സമന്വയവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സുശക്തമാക്കുന്നതിനും ഞാൻ ആത്മാർപ്പണത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.

കൂടാതെ ഞാൻ ഒരിക്കലും അക്രമം അവലംബിക്കുകയില്ലെന്നും മതം, ഭാഷ, പ്രാന്തം, രാഷ്ട്രീയമോ, സാമ്പത്തികമോ ആയ അസ്വസ്ഥതകൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും വിവാദങ്ങളും സമാധാനപരവും ഭരണഘടനാനുസൃതവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ തീരുമാനിക്കുന്നതാണെന്നും ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എന്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യാക്കാരും എന്റെ സഹോദരീ സഹോദരൻമാരാണ്. ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളേയും ഗുരുക്കൻമാരേയും മുതിർന്നവരേയും ബഹുമാനിക്കും. ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എന്റെ നാട്ടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

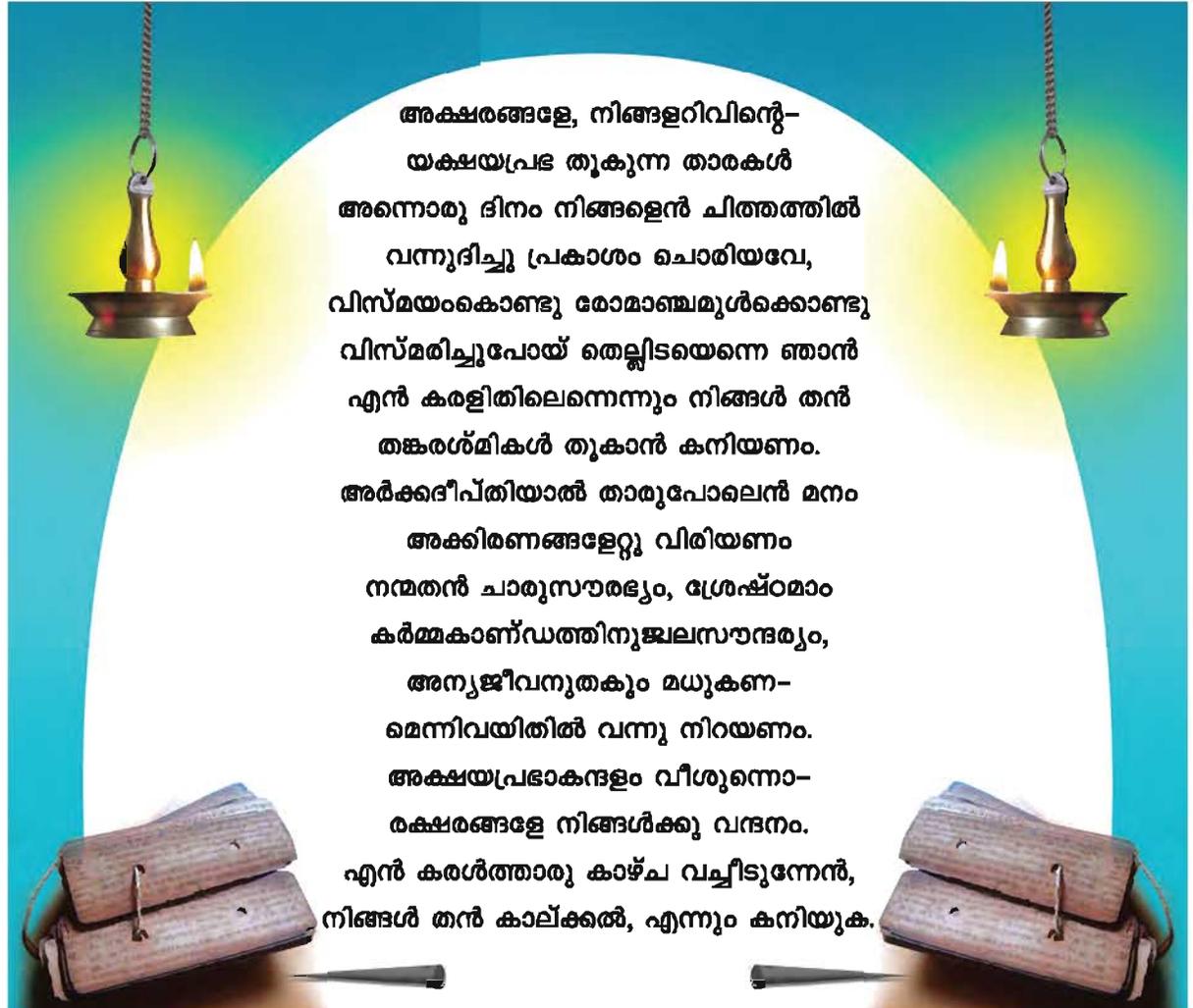
ഉള്ളടക്കം

		പേജ് നമ്പർ
ഭാഗം 1		
അക്ഷരപുജ	(പദ്യം)	1
മാമാങ്കം	(ഗദ്യം)	3
ഗുരുദക്ഷിണ	(ഉപപാഠം)	8
ഭാഗം 2		
അമ്പാടിയിലെത്തിയ പുതന	(പദ്യം)	12 *
പി.സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതി	(ഗദ്യം)	15
ഒരു മനുഷ്യൻ	(ഉപപാഠം)	21
ഭാഗം 3		
തോണിയാത്ര	(പദ്യം)	28 *
കേരളത്തിലെ ചുവർചിത്രകല	(ഗദ്യം)	32
കണ്ണീരും കിനാവും	(ഉപപാഠം)	38
ഭാഗം 4		
ഒരു നിശ്ചല ദൃശ്യം	(പദ്യം)	45
കച്ചട്ടിസ്വാമിമാരുടെ കഥ	(ഗദ്യം)	48
ആരാണ് യഥാർത്ഥ ശത്രുക്കൾ?	(ഉപപാഠം)	52
ഭാഗം 5		
മഴക്കാറിനോട്	(പദ്യം)	55
എന്റെ കവിത	(ഗദ്യം)	57
രണ്ടു റാണിമാർ	(ഉപപാഠം)	62
ഭാഗം 6		
പഠിപ്പു തീർന്നാൽ	(പദ്യം)	68
കൃഷിക്കാരൻ	(ഗദ്യം)	72
ഉതുപ്പാന്റെ കിണർ	(ഉപപാഠം)	85
ഭാഗം 7		
പിണങ്ങിപ്പോയ പൊന്മകൻ	(പദ്യം)	92
മാമ്പഴമണം	(ഗദ്യം)	96
കുളവും കുട്ടിയും	(ഉപപാഠം)	102
ഭാഗം 8		
ആദ്യവിദ്യാലയം	(പദ്യം)	106 *
സ്വപ്നങ്ങൾ ഭാവിയിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടി	(ഗദ്യം)	109
ചാർലി ചാപ്ലിൻ	(ഉപപാഠം)	114

അക്ഷരപുജ

കെ.എസ്.പി.കർത്താവ്

[കെ.എസ്.പി.കർത്താവ്: 1932 ജൂൺ 23, കുറുകുറ്റി കാഞ്ഞിരിമം. അച്ഛൻ, കുറ്റിപ്പുഴ എടപ്രാമ്പിള്ളി മനയ്ക്കൽ ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്. അമ്മ: നാരായണികുഞ്ഞമ്മ. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ആലുവാ സംസ്കൃതവിദ്യാലയത്തിൽ ആറു വർഷം പഠിച്ച്, ശാസ്ത്രീ പാസ്സായി. തുടർന്ന് സാഹിത്യവിശാരദ്, ഹിന്ദി വിദാൻ, രാഷ്ട്രഭാഷാ-പ്രവീൺ, ബി. എ., എം.എ., പരീക്ഷകൾക്ക് പ്രൈവറ്റായി ചേർന്ന് വിജയിച്ചു. 1960-61-ൽ ബി.എസ്സും പാസ്സായി. രണ്ട് കൊല്ലം കിഴക്കമ്പലത്തും പതിമൂന്നുകൊല്ലം പറപ്പൂക്കരയിലും സ്കൂളധ്യാപകൻ. 1965 മുതൽ 1992 വരെ കോതമംഗലം മാർ അത്തനേഷ്യസ് കോളേജധ്യാപകൻ. ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം ഭരണസമിതിയംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. കവിത, നിരൂപണം, കുട്ടിക്കഥകൾ, വിനോദലേഖനങ്ങൾ എന്നിവ ആനുകാലികങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി എഴുതിവരുന്നു. ബദാംപഴങ്ങൾ (കിഷൻചന്ദർ തർജ്ജമ), തിരനോട്ടം, ഗ്രന്ഥാലയചിന്തകൾ, അവാർഡ് കൃതികൾ, കവികൾ-കവിതകൾ, ചമ്പാരൻ മുതൽ ദണ്ഡിവരെ, ഒരു യാത്രയുടെ കഥ എന്നിവയാണ് ഇതിനകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികൾ]

അക്ഷരങ്ങളേ, നിങ്ങളറിവിന്റെ-
 യക്ഷയപ്രഭ തുകുന്ന താരകൾ
 അന്നൊരു ദിനം നിങ്ങളെൻ ചിത്തത്തിൽ
 വന്നുദിച്ചു പ്രകാശം ചൊരിയവേ,
 വിസ്മയംകൊണ്ടു രോമാഞ്ചമുൾക്കൊണ്ടു
 വിസ്മരിച്ചുപോയ് തെല്ലിടയെന്നെ ഞാൻ
 എൻ കരളിതിലെന്നെന്നും നിങ്ങൾ തൻ
 തങ്കരശ്മികൾ തുകാൻ കനിയണം.
 അർക്കദീപ്തിയാൽ താരപോലെൻ മനം
 അക്കിരണങ്ങളേറ്റു വിരിയണം
 നന്മതൻ ചാരസൗരഭ്യം, ദ്രശഷ്ഠമാം
 കർമ്മകാണ്ഡത്തിനുജലസൗന്ദര്യം,
 അന്യജീവനുതകും മധുകണ-
 മെന്നിവയിതിൽ വന്നു നിറയണം.
 അക്ഷയപ്രഭാകനളം വീശുന്നൊ-
 രക്ഷരങ്ങളേ നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം.
 എൻ കരൾത്താരു കാഴ്ച വച്ചീടുന്നേൻ,
 നിങ്ങൾ തൻ കാല്ക്കൽ, എന്നും കനിയുക.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

അക്ഷയപ്രഭ, വിസ്മയം, രോമാഞ്ചം, വിസ്മരിക്കുക, തങ്കരശ്മി, അർക്കദീപ്തി, താര, ചാരു സൗരഭ്യം, ശ്രേഷ്ഠം, കർമ്മകാണ്ഡം, അന്യജീവൻ, മധുകണം, വന്ദനം, പ്രഭാകന്ദളം

II. കാവ്യപ്രയോഗപദങ്ങൾ :

ചൊരിയവേ, തെല്ലിട, ഉതകും, കാഴ്ചവച്ചീടുന്നേൻ

III. ശരിയായ ഉത്തരം തിരഞ്ഞെടുത്തെഴുതുക :

1. അറിവിന്റെ അക്ഷയപ്രഭ തുകുന്നത്...
a) താരകൾ   b) അക്ഷരങ്ങൾ   c) രശ്മികൾ
2. കരളിൽ തുകുന്നത്.....
a) ഇരുട്ട്   b) തങ്കരശ്മികൾ   c) മഴ
3. കർമ്മകാണ്ഡത്തിനുജല സൗന്ദര്യമാകുന്നത്....
a) മധുകണം   b) വന്ദനം   c) നന്മ

IV. ഉത്തരമെഴുതുക :

1. കവി വിസ്മയം കൊണ്ടതെപ്പോൾ?

_____

_____

2. കർമ്മകാണ്ഡത്തിന് ഉജ്വലസൗന്ദര്യം നേടണമെങ്കിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്യണം?

_____

_____

V. പര്യായപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക :

രശ്മി   _____   _____
മനം   _____   _____

VI. ചേർത്തെഴുതുക :

തെല്ലിട   +   എന്നെ   =   _____
വന്നു   +   ഉദിപ്പു   =   _____

VII. പിരിച്ചെഴുതുക :

രോമാഞ്ചമുൾക്കൊണ്ടു   =   _____ + _____
കർമ്മകാണ്ഡത്തിനുജലം   =   _____ + _____

IX. പ്രവർത്തനം : വിദ്യയുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റു കവിതകൾ കണ്ടെത്തുക

മാമാങ്കം

വിദ്വാൻ കെ.പി.ഗോവിന്ദൻ നായർ (സമ്പാ.)

[പഴയകാലകേരളസംസ്കാരത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന പാഠഭാഗമാണ് മാമാങ്കം. അധികാരകൈമാറ്റത്തിന്റെ ഉത്സവമെന്ന് പേരുകേട്ട മാമാങ്കത്തെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ പാഠത്തിൽ. വിദ്വാൻ.കെ.പി.ഗോവിന്ദൻ നായരാണ് ഈ പാഠത്തിന്റെ സമ്പാദകൻ. ലളിതമായ ഗദ്യശൈലി ഈ ലേഖകന്റെ പ്രത്യേകത.]

കന്യാകുമാരിമുതൽ കാസർകോടുവരെ കേരളം മുഴുവൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രാന്വേഷകൻ അതിപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അനവധി സ്ഥലങ്ങൾ കടന്നുപോകേണ്ടതുണ്ട്.. കൊല്ലം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കോഴിക്കോട് എന്നു തുടങ്ങി പണ്ടും ഇപ്പോഴും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങൾ പലതുമുണ്ട് കേരളത്തിൽ. ഇന്ന് അത്രയധികം പ്രാധാന്യമുള്ളതല്ലെങ്കിലും കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയമായ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ച സ്ഥലമാണ് തിരുനാവായ.

തെക്കേ മലബാറിലുള്ള പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ മലയാളത്തിലെ ഗംഗയെന്നു പുകൾപെറ്റ ഭാരതപ്പുഴയുടെ തീരത്താണ് തിരുനാവായ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ടിപ്പു സുൽത്താൻ കേരളം ആക്രമിക്കുന്നതിനു മുൻപുവരെ കേരളത്തിന്റെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ച് സുപ്രധാനമായ തീരുമാനങ്ങളെടുത്തിരുന്നത് മാമാങ്കോത്സവത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു. പ്രസ്തുതാഘോഷം

തിരുനാവായ മണൽപ്പുറത്തു വെച്ചു കൂടിയായതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് തിരുനാവായയ്ക്ക് ഇത്രയധികം പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത്. കേരളത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്ന ഒരഘോഷമായിരുന്നു മാമാങ്കം. 'മാഘമകം' എന്ന പദം കാലക്രമേണ ലോപിച്ച് മാമാങ്കമായിത്തീർന്നതാണ്. മാഘമാസത്തിലെ മകം അതായത് മകരമാസത്തിലെ കറുത്തവാവു കഴിഞ്ഞ് കുംഭത്തിലെ കറുത്തവാവിനകത്തു വരുന്ന മകം പ്രധാനമാക്കിയാണ് ഇരുപത്തെട്ടു ദിവസം നീണ്ടുനിന്നിരുന്ന ഈ മഹോത്സവം ആഘോഷിച്ചുവന്നിരുന്നത്. മാമാങ്കകാലത്തു കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നുമായി ഇരുപത്തെട്ടു ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ദേവന്മാരെ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അത്തരം എഴുന്നള്ളിപ്പുകളിൽ അതാതു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഊരായ്മക്കാർ തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് മോടികൂട്ടുക പതിവാണ്. മാമാങ്കത്തിലെഴുന്നള്ളിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനിയായ ആനയുടെ ചങ്ങല, മണികൾ മുതലായവകൂടി സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. വലിയ ഉത്സവം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള മഹാഘോഷം എന്ന ശബ്ദം ലോപിച്ചുണ്ടായതാണ് മാമാങ്കം എന്നുകൂടി ചില കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു.

ഇത്ര പ്രസിദ്ധമായ ഈ മഹോത്സവത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും അതിന്റെ ചടങ്ങുകളും അറിയുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും. പുരാതനകാലത്ത് ഇന്നത്തെ മാതിരിതന്നെ ഒരുതരം ജനപ്രതിനിധിഭരണമായിരുന്നു കേരളത്തിൽ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് കേരളത്തെ 64 ഗ്രാമങ്ങളാക്കി ഭാഗിച്ച് ഗ്രാമക്കാർ അവരുടെ പ്രതിനിധികളായ കേരളബ്രാഹ്മണർ മുഖേനയാണ് ഭരണം നടത്തിവന്നിരുന്നത്. ഈ ജനപ്രതിനിധികൾ ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുവാൻ തിരുനാവായ മണൽപ്പുറത്താണ് സമ്മേളിച്ചിരുന്നത്.

ഇങ്ങനെ അവർ വളരെക്കാലം കേരളത്തിന്റെ ശിക്ഷാരക്ഷാധികാരം വഹിച്ചുവന്നു. കാലക്രമേണ നമ്പൂതിരിമാർക്ക്, ഈ സമ്പ്രദായം നിമിത്തം അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും പദവികളും ഭംഗം നേമിടുന്നതായിക്കണ്ടപ്പോൾ ഭരണകാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് വിശ്വാസമുള്ള ഒരാളിൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നി. തൽഫലമായി പരദേശത്തുനിന്നു രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട പ്രാപ്തനായ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന് 12 കൊല്ലക്കാലത്തെ ഭരണകർത്താവായി വാഴിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ അവരോടിക്കപ്പെടുന്നവരെ പെരുമാക്കന്മാർ എന്നാണ് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. പെരുമാളവരോധത്തിനു കേരളത്തിലെ നാനാജാതിമതസ്ഥരായ ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു സമ്മേളിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം. ഇങ്ങനെ സമ്മേളിക്കുന്നതിന് സർവ്വഥാ സൗകര്യമുള്ളത് തിരുനാവായയാണെന്നു കാണുകയാൽ ആ ചടങ്ങും പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെയാണ് നടത്തിവന്നത്. പന്തീരാണ്ടു കൂട്ടുമ്പോൾ അവരോടിക്കപ്പെടുന്ന പെരുമാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനാരോഹണാവസരത്തിൽ നടന്നിരുന്ന ആഘോഷങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കാം മാമാങ്ക മഹോത്സവത്തിന്റെ ആരംഭം.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം മാമാങ്കത്തിൽവെച്ച് അനേകം പെരുമാക്കന്മാരുടെ അവരോധം നടന്നുവന്നു. ബ്രഹ്മണരുടെ അധികാരം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചും പെരുമാക്കന്മാരുടെ അധികാരം ശാശ്വതമായി വേരുറച്ചും വന്നുതുടങ്ങി. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ കേരളം പല ഖണ്ഡങ്ങളായി പിരിയുകയും അവിടവിടെ ഓരോ സാമന്തരാജാവ് ഭരണാധികാരിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അവസാനം പെരുമാക്കന്മാർ കേരളചക്രവർത്തിപദവിയിലേക്കുയർന്നു. ഇങ്ങനെവളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒടുവിലത്തെ പെരുമാളായ ഭാസ്കരരവിവർമ്മൻ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനടുത്തുള്ള ഉദയമംഗലം ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ച് തന്റെ സാമന്തരാജാക്കന്മാരിലോ മോരുത്തർക്കും പൂർണ്ണാധികാരത്തോടുകൂടി കേരളത്തെ ഓരോ ഖണ്ഡമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങിനെപെരുമാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ച അവസാനിച്ചു. കേരളത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും പല രാജാക്കന്മാരുടെ അധീനതയിലായപ്പോൾ തിരുനാവായ എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ആധിപത്യവും മാമാങ്കം നടത്തുവാനുള്ള അധികാരവും വളളുവനാട്ടു രാജാവിനാണ് ലഭിച്ചത്. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഈ അധികാരം നിർബാധം നിലനിന്നുവന്നു.

മാമാങ്കത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാർ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തുനില്ക്കുന്നതിന്നു 'നിലപാടു നില്ക്കുക' എന്നും ആ സ്ഥലത്തിന്നു നിലപാടുതറയെന്നും പറഞ്ഞുവന്നു. തിരുനാവായക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ നടയിൽനിന്ന് ഏകദേശം അരനാഴിക ദൂരത്തായി പടിപടിയായി പൊന്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ കുന്നുണ്ട്. ആ കുന്നിന്മുകളിലാണ് നിലപാടു നില്ക്കുക പതിവ്. നിലപാടുനില്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആർക്കെങ്കിലും

വല്ല ആവലാതിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതു അപ്പോൾത്തന്നെ തീർക്കുകയോ ഇന്ന സമയത്തിനുള്ളിൽ തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നു ശപഥം ചെയ്തുകയോ ചെയ്തതിന്നു ശേഷമേ നിലപാടുനില്ക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നൊരു വീരവ്രതവും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്നു 'അഭീഷ്ടദാനം' എന്നാണ് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്.

ഇങ്ങനെവളളുവനാട്ടു രാജാവിന്റെ കീഴിൽ മാമാങ്കം ആഘോഷിച്ചുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരിക്കൽ സാമൂതിരിയുടെ സേവകന്മാരിൽപ്പെട്ട കച്ചവടക്കാരായ ചില മാപ്പിളമാർ മാമാങ്കം കഴിഞ്ഞ് സാമൂതിരിയുടെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. അവരോടു സാമൂതിരിപ്പാട് “മാമാങ്കം നന്നായോ! എന്തെല്ലാമാണ് വിശേഷം?” എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. അതിന് അവരുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: “മാമാങ്കം നന്നായി, പക്ഷേ അടിയങ്ങൾക്ക് അത്ര തൃപ്തിയായില്ല.”

- സാമൂതിരി** : അതെന്താ കച്ചവടത്തിൽ ലാഭമുണ്ടായില്ലെന്നുണ്ടോ?
- മാപ്പിളമാർ** : അതല്ല, ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ ഏകാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന മഹാരാജാർ നിലപാടു നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്ത് അതിന്നുതക്കയോഗ്യതയില്ലാത്ത ഒരാൾ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടതിനാലാണ്.

- സാമൂതിരി** : അതിനെന്തു ചെയ്യാനാണ്? ഇപ്പോൾ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരാൾ ഇല്ലല്ലോ.
- മാപ്പിളമാർ** : അതിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ട്. അങ്ങിനത്തെ ഒരാളും ഉണ്ട്.
- സാമൂതിരി** : ആരാണത്?
- മാപ്പിളമാർ** : പ്രതാപവും ഐശ്വര്യവും തികഞ്ഞ ഇവിടുന്നുതന്നെ.
- സാമൂതിരി** : അങ്ങനെ പറയുന്നതല്ലാതെ കാര്യം നടക്കുവാൻ വഴിയില്ലല്ലോ.
- മാപ്പിളമാർ** : ഇതു വെറുതെ പറയുന്നതല്ല. അനുവാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയത്തെ മാമാങ്കത്തിന് അടിയങ്ങൾ അതു സാധിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.
- സാമൂതിരി** : എന്നാൽ ശ്രമിച്ചോളൂ.

അടുത്ത മാമാങ്കത്തിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ പ്രസ്തുത മാപ്പിളമാർ വള്ളുവനാട്ടു രാജാവിനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ വാനോളം പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് “അവിടുത്തേയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റേതു രാജാവിനാണ് മാമാങ്കത്തിൽ നിലപാടു നില്ക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ ആ വാക്കിലടങ്ങിയ ചതി മനസ്സിലാക്കാതെ രാജാവ് അവരോട് അതു തനിക്കു യദൃച്ഛയാ കിട്ടിയ ഒരു ഭാഗ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു മാത്രം തന്നെ ഇത്രയധികം പുകഴ്ത്താനുണ്ടോ? എന്നു തനിക്കുള്ള ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ വാക്കിൽ സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്ത മാമാങ്കത്തിന് ഒരു വീരപരീക്ഷ നിശ്ചയിച്ചു കാര്യം തീരുമാനിക്കാമല്ലോ. അങ്ങു നിലപാടു നില്ക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ സൈന്യങ്ങൾ മുമ്പിൽ രണ്ടു വരിയായി ആയുധപാണികളായി അങ്ങയെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ നില്ക്കട്ടെ. അപ്പോൾ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെയോ മറ്റേതെങ്കിലും രാജാവിന്റേയോ സൈന്യത്തിൽപ്പെടുന്ന ആളുകൾ കടന്നുവന്നു അവിടുത്തെ സൈന്യത്തെ ജയിച്ച് നിലപാടുത്തറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ നിലപാടു നില്ക്കുവാനുള്ള അധികാരം അവരുടെ രാജാവിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കുക, അല്ല, അവിടുത്തെ സൈന്യങ്ങളാണ് ജയിച്ചതെങ്കിൽ നിലപാടു നില്ക്കുവാനുള്ള അവകാശം അവിടുത്തേക്കും ഉറപ്പിക്കുക” ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വീരപരീക്ഷ നടത്താനുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായത്തോട് രാജാവു യോജിച്ചു. അടുത്തുണ്ടായ മാമാങ്കത്തിൽ നടത്തിയ വീരപരീക്ഷയിൽ സാമൂതിരിയുടെ ആൾക്കാർ നിലുപാടു തറയിൽ പ്രവേശിച്ചിതിനെത്തുടർന്ന് നിലപാടുനില്പിനുള്ള അധികാരം സാമൂതിരിയിൽ വന്നുചേർന്നു. പിന്നീടുണ്ടായ ഓരോ മാമാങ്കത്തിലും തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട അവകാശം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വള്ളുവനാട്ടുരാജാവ് പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. പക്ഷേ അതിലൊന്നും സാമൂതിരിപ്പാടായിരുന്നു ജയിച്ചത്. മാമാങ്കം എന്ന മഹോത്സവം കേരളത്തിൽ നാമാവശേഷമാകുന്നതു വരെ സാമൂതിരിപ്പാടിനെതൽസ്ഥാനത്തുനിന്നിറക്കുവാൻ മറ്റൊരു ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഐതിഹ്യം.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

ചരിത്രാനുഷകൻ, മാമാങ്കം, സിദ്ധി, പ്രതിനിധി, ഭംഗം, പരദേശം. ഭരണ കർത്താവ്, സർവ്വഥാ, പന്തീരാണ്ട്, ക്ഷയിക്കുക, ശാശ്വതം, ഖണ്ഡം, നാഴിക, അഭീഷ്ടദാനം, നിർബാധം, ആയുധപാണികൾ, നാമാവശേഷം

II. വിപരീതപദങ്ങൾ എഴുതുക :

- 1. പുരാതനം   X   _____
- 2. പഴമ   X   _____

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

സർവ്വഥാ, ശാശ്വതം, പൂർണ്ണാധികാരം, തീർത്തുകൊള്ളുക

IV. തന്നിട്ടുള്ള വാക്യം ക്രമപ്പെടുത്തിയെഴുതുക :

മാതൃക :

മാമാങ്കം/ ആഘോഷമായിരുന്നു / നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന / പന്ത്രണ്ട് വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പന്ത്രണ്ട് വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ആഘോഷമായിരുന്നു മാമാങ്കം.

- 1. അരങ്ങേറിയിരുന്നത് / പണ്ട് / തീരത്തായിരുന്നു / മാമാങ്കമേള / ഭാരതപ്പുഴയുടെ
_____
- 2. ചാവേർപ്പട / തിരുമാന്ധാംകുന്ന് / പുറപ്പെട്ടിരുന്നത് / ക്ഷേത്രത്തറയിൽ നിന്നാണ്
_____

V. ഒന്നോരണ്ടോ വരികളിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

- 1. മാമാങ്കം എന്നാലെന്ത്? മാമാങ്കത്തിന്റെ ഐതിഹ്യമെന്ത്?
- 2. തിരുന്നാവായയിൽപെച്ച് മാമാങ്കം ആഘോഷിക്കാനുള്ള കാരണമെന്ത്?
- 3. മാമാങ്കത്തിന്റെ ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ചെഴുതുക?
- 4. പ്രാചീനകേരളത്തിലെ ഭരണസമ്പ്രദായം എങ്ങനെയായിരുന്നു?

VI. അഞ്ച് വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

- 1. എന്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു പ്രാചീനകേരളം മാമാങ്കം ആഘോഷിച്ചിരുന്നത്?

ഗുരുദക്ഷിണ

ഡോ.സി.കെ.എൻ.നായർ

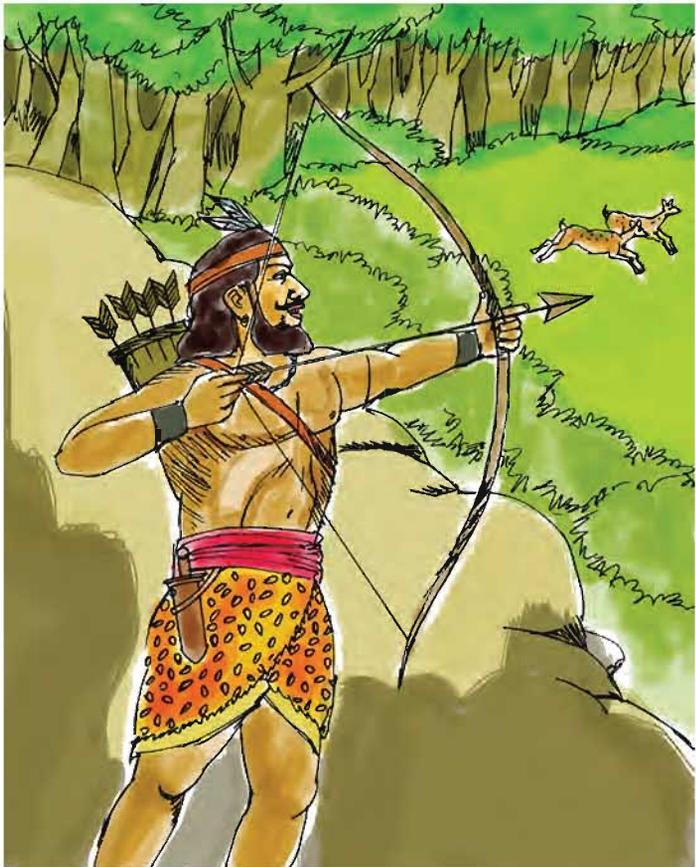
[വേദേതിഹാസങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഥകളുടെ പുനരാഖ്യനമാണ് 'പുരാണവിചിത്രകഥാസാഗരം' എന്ന കൃതി. ആ കൃതിയിൽനിന്ന് എടുത്ത കഥയാണ് ഗുരുദക്ഷിണ. ഡോ.സി.കെ.എൻ.നായർ ആണ് സമ്പാദകൻ. പ്രമുഖശാസ്ത്രജ്ഞനും ഗ്രന്ഥകാരനും അറുപതിലേറെ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ കർത്താവുമാണ് സി.കെ.എൻ.നായർ. 'മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും', 'ശാസ്ത്രവും പ്രപഞ്ചവും' എന്നിവയാണ് പ്രധാനകൃതികൾ.]

ദ്രോണർ കൗരവ - പാണ്ഡവരാജകുമാരന്മാരെ ധനുർവേദം അഭ്യസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തൊരു ദിവസം നിഷാദരാജാവായ ഹിരണ്യധനുസ്സ് ഏകലവ്യൻ എന്നു പേരായ അയാളുടെ പുത്രനുമൊരുമിച്ച് ദ്രോണരെ കാണാൻ വന്നു. ഏകലവ്യന് അസ്മതവിദ്യ അഭ്യസിക്കാൻ അതീവ താല്പര്യമുണ്ടെന്നും അസ്മത-ശാസ്ത്രവിദ്യകളുടെ മഹാചാര്യനായ ദ്രോണർ അവനേക്കൂടി ശിഷ്യനായി സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഹിരണ്യധനുസ്സ് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ഏകലവ്യൻ ക്ഷത്രിയനോ ബ്രാഹ്മണനോ അല്ലായിരുന്നതിനാൽ ദ്രോണർ അവനെ ശിഷ്യനാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭീക്ഷ്മവിദൂരന്മാരുടെയും ധൃതരാഷ്ട്രരുടെയും അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു. അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ആചാര്യൻ ഏകലവ്യനെ ശിഷ്യനായി കൈക്കൊണ്ടില്ല. ഈ തീരുമാനം ഏകലവ്യനെ അത്യധികം ദുഃഖിപ്പിച്ചു. കണ്ണുനീരോടും പരമമായ ഭക്തിയോടും ഏകലവ്യൻ ദ്രോണരുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണു നമസ്കരിച്ച ശേഷം, അവന്റെ അച്ഛനോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോയി. അവൻ കാട്ടിൽ ചെന്നു ദ്രോണരുടെ രൂപം കളിമണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി വെച്ച് ആചാര്യസാന്നിദ്ധ്യം സങ്കല്പിച്ച് ആ പ്രതിമയെ ഭക്തിപൂരസ്സരം പൂജിച്ചുപോന്നു. ആദരവോടും ഭക്തിയോടും കൂടി അവൻ ആ പ്രതിമയ്ക്കു മുൻപിൽ വെച്ച് അസ്മതപ്രയോഗം നിഷ്ഠയോടെയും പരമമായ ശ്രദ്ധയോടെയും ശീലിച്ചു. വില്ലെടുത്ത് കുലച്ചു ശരം എയ്യാനും ലക്ഷ്യം ഭേദിക്കാനും അവൻ പാടവം നേടി.

ഒരു ദിവസം കൗരവ-പാണ്ഡവരാജകുമാരന്മാർ തേരിൽ കയറി നായാട്ടിനായി കാട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. കാട്ടിൽ ചെന്നശേഷം എങ്ങനെയോ അവരിലൊരാൾ ഒറ്റപ്പെട്ട് നായയുമായി നടന്നു. പെട്ടെന്നുതന്നെ ഒറ്റപ്പെട്ടവൻ മറ്റുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലെത്തി. രാജകുമാരന്മാർ കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവിടെയും ഇവിടെയും മണത്തു നടന്ന നായ ഏകലവ്യൻ അസ്മതോദ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തു വന്നുചേർന്നു. കറുത്തു നീണ്ടുള്ള ജടാഭാരവുമായി കൃഷ്ണാ ജീനവുമുടുത്തു നില്ക്കുന്ന ഒരു നിഷാദസ്ത്രീയെക്കണ്ട് നായ കുറച്ചുകൊണ്ട് അവളെ സമീപിച്ചു. കുരയ്ക്കുന്ന പട്ടിയുടെ വായിലേക്ക് മറ്റൊരിടയോ നിന്നുകൊണ്ട് ഏകലവ്യൻ ഏഴു ശരങ്ങൾ ഒരേ സമയം എയ്തു. ആ പട്ടിയുടെ വായ് പൂർണ്ണമായും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. യാതൊരുവിധ ശബ്ദവും അതിനുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വായിൽ തറച്ച ശരങ്ങളുമായി ഓടിയെത്തിയ നായയെക്കണ്ട് പാണ്ഡവന്മാർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഈ അസ്മതം തൊടുത്തവനാരായാലും അയാളുടെ കൈവേഗവും ശബ്ദം കേട്ടിടം ലക്ഷ്യമാക്കി അസ്മതമയ

യ്ക്കൊന്നുള്ള കഴിവു അപാരം തന്നെ. നായയെ കൊല്ലാതെ ശരങ്ങൾ അതിന്റെ വായിൽനിന്നും ഊരിയെടുക്കാൻ പറ്റാത്തവിധത്തിലുള്ള അസ്ത്രപ്രയോഗം പാണ്ഡവന്മാരെ ലജ്ജിതരും ആശ്ചര്യഭരിതരുമാക്കി. പട്ടിയെ രക്ഷിക്കാൻ അർജ്ജുനന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇപ്രകാരം അസാമാന്യ കരവിരുതോടുകൂടിയ അമ്പെയ്ത്ത്, ശൂനകവക്രതബന്ധനം ചെയ്തതാരാണെന്ന് പാണ്ഡവന്മാർ അന്വേഷിച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ അസ്ത്രോദ്യാസം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഏകലവ്യനെ കണ്ടു. പാണ്ഡവന്മാർ ഏകലവ്യനോട് അവൻ ആരുടെ പുത്രനാണെന്ന് ചോദിച്ചു. ഏകലവ്യൻ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ നിഷാദരാജാവായ ഹിരണ്യധനുസ്സിന്റെ പുത്രനാണ്. മഹാത്മാവായ ദ്രോണരുടെ ശിഷ്യനുമാണ്. ധനുർവേദം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏകലവ്യൻ എന്നാണെന്റെ പേര്.”

ഏകലവ്യനെ പറ്റിയുള്ള സകലവിവരങ്ങളും തിരക്കിയറിഞ്ഞ ശേഷം രാജകുമാരന്മാർ ഹസ്തിനപുരിയിലേക്കു മടങ്ങി. അവർ ദ്രോണരോട് കാട്ടിൽ കണ്ട അത്ഭുതത്തെ പറ്റി പറഞ്ഞു. അർജ്ജുനൻ അമ്പു തറച്ചവായോടുകൂടിയ ആ ശ്വാവിനെ ദ്രോണരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ദ്രോണർ അർജ്ജുനനോടു പറഞ്ഞു. “കുമാരാനിനക്ക് ഈ അസ്ത്രപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയാനുണ്ടോ?” അർജ്ജുനൻ ദ്രോണരോടു പറഞ്ഞു. “ഗുരോ! ഈ ഏഴസ്ത്രങ്ങളും ഒരേസമയത്ത് എയ്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായിട്ടെട്ടയ്തവയായിരുന്നെങ്കിൽ ഈയസ്ത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ഇപ്രകാരമിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആദ്യത്തെ അമ്പു കൊണ്ടതിനു ശേഷം സ്വല്പമെ

കിലും ചലിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് രണ്ടാമത്തെ അസ്ത്രം തൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ രണ്ടാമത്തെ അമ്പിന്റെയും മൂന്നാമത്തേതിന്റെയും അങ്ങനെ ഏഴമ്പിന്റെയും സ്ഥാനം, ഇപ്പോൾ നാം കാണുന്ന വിധത്തിലാകുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഫലത്തിൽ ഈ പട്ടിയുടെ വായ് പൂർണ്ണമായി ബന്ധിക്കാനാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല അതിനേതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നായയെ കണ്ടുകൊണ്ടാണോ, അതോ ശബ്ദം ലക്ഷ്യമാക്കിയാണോ അമ്പെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇവിടെ പ്രസക്തമല്ല. സപ്തശരങ്ങൾ ഒരേസമയം എയ്ത് ഏഴ് ദിശകളിലേക്ക് തിരിച്ചു സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണിതിലെ അത്ഭുതം. അത് അസാധാരണമായ കൈവിരുതിനെ കാണിക്കുന്നു. “ദ്രോണർ പിന്നെയും അർജ്ജുനനോട് ചോദിച്ചു: “കുമാരോ, നിനക്ക് ഇപ്രകാരം ശരപ്രയോഗം ചെയ്യാൻ സാധി

ക്കുമോ?” അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു “ഗുരോ ഇപ്പോൾ എനിക്കങ്ങനെഅവെയ്യാനാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതിനുള്ള കൈവിരുത്ത് ഞാൻ നേടിയിട്ടില്ല.” ദ്രോണർ പിന്നെയും പറഞ്ഞു. “അർജ്ജുനാ, നീ പറഞ്ഞതെല്ലാം അക്ഷരം പ്രതി ശരിയാണ്. ഇന്ന് ആ ഏകലവ്യൻ നിന്നെ ക്കാൾ കൂടുതൽ കൈവിരുതുളളവനാണ്.” അതിനുശേഷം അർജ്ജുനൻ ദ്രോണരോട് രഹസ്യമായി, മറ്റാരും കേൾക്കാതെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ ഗുരോ അങ്ങോർക്കുന്നില്ലേ, ഇറയടുത്ത നാളിൽ അങ്ങനോട് പറഞ്ഞത്? 'നിന്നെക്കാൾ മേലെയായി എനിക്കൊരു ശിഷ്യനും ഇല്ല' എന്ന്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ എനിക്കാൾ മേലെ എന്നുമാത്രമല്ല, ഇന്ന് ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനായി മറ്റൊരാൾ ഭവാന്റെ ശിഷ്യനായുണ്ടെന്ന് നാം രണ്ടു പേരും കാണുന്നു..”

ദ്രോണർ അർജ്ജുനന്റെ വാക്കുകൾകേട്ട് അല്പസമയം കൂണ്ഠിതപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പെട്ടെന്നുതന്നെ പ്രസന്നനായ ആ ബ്രഹ്മണ ശ്രേഷ്ഠൻ, അർജ്ജുനനോടുകൂടി ഏകലവ്യൻ പാർക്കുന്ന വനത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. മലിനശരീരനായി, ഏണചർമ്മാംബരനായി, ജടാവല്കല ധാരിയായി, ശരപരിശീലനം നടത്തുന്ന നിഷാദരാജപുത്രനെദ്രോണർ കണ്ടു. ഗുരുവായ ദ്രോണർ വരുന്നതു കണ്ട് ഏകലവ്യൻ ഗുരുവിനെഎതിരേറ്റ് അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് തൃപ്പാദങ്ങളിൽ വീണ് നമസ്കരിച്ചു. വിധിപോലെ പുജാർച്ചനകൾ ചെയ്തശേഷം ഏകലവ്യൻ ദ്രോണരോട് പറഞ്ഞു. “ഗുരോ, ഞാനവിടത്തെ ശിഷ്യനാണ്. പിന്നീടവൻ ദ്രോണരുടെ മുൻപിൽ കൈ കൂപ്പി നിന്നു. ദ്രോണർ ഏകലവ്യനോട് പറഞ്ഞു. “നീ എന്റെ ശിഷ്യനാണെങ്കിൽ എനിക്ക് ഗുരുദക്ഷിണ നൽകണം.” ഏകലവ്യൻ: “ഭഗവാനേ, ഞാനെന്താണ് അവിടുത്തേക്ക് ഗുരുദക്ഷിണയായി നൽകേണ്ടത്. കല്പിച്ചേക്കൂ. ഭഗവാനേഗുരുവിനു നൽകാൻ വയ്യാത്ത ഒന്നുംതന്നെ എനിക്കില്ല.” അപ്പോൾ ദ്രോണർ പറഞ്ഞു “അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഏകലവ്യാ, നിന്റെ വലത്തു കൈയിന്റെ പെരുവിരൽ മുറിച്ചു എനിക്കു തരിക.” കർണ്ണകഠോരവും അത്യന്തം നീചവുമായ ഈ ദ്രോണ മൊഴികേട്ട് ഏകലവ്യൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഏകലവ്യന്റെ അമ്മയായ നിഷാദി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവളുടെ മകൻ ഉത്തമനും സത്യശീലനും ഗുരുഭക്തനുമെന്നവൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. അവളെക്കണ്ട് കുറച്ച നായയെയാണ് ഏകലവ്യൻ ശരമെയ്ത് നിശബ്ദനാക്കിയത്.

നിമിഷനേരത്തെ സ്തബ്ധതയ്ക്കുശേഷം ഏകലവ്യൻ പ്രസന്നനായി. അവൻ യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ സമചിത്തനായി, പ്രസന്നവദനനായി സന്തോഷത്തോടുകൂടിയും ഉൾപ്രീതിയോടുകൂടിയും അവന്റെ വലം കയ്യിന്റെ പെരുവിരലുത്ത് ദ്രോണരുടെ മുൻപിൽ ദക്ഷിണയായി അർപ്പിച്ചു. [ഏകലവ്യൻ പിന്നീടും അസ്ത്രവിദ്യയിൽ നിപുണനായി തുടർന്നെങ്കിലും അവന്റെ കരവേഗം വളരെ കുറഞ്ഞുപോയി.] അങ്ങനെ അർജ്ജുനനെ അസ്ത്രവിദ്യയിൽ അദിതീയനാക്കുന്നതിനും ദ്രോണർ അർജ്ജുനനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്ന വാക്കുകൾ സത്യമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി മഹാനായ ആ ആചാര്യൻ ഈ കൊടും ക്രൂരത കാണിച്ചു. ഏകലവ്യന്റെ വിരലുത്ത്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അർജ്ജുനനെ അസ്ത്രവിദ്യയിൽ നിഷ്പ്രഭനാക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെഗുരുവിന്റെ മൺപ്രതിമ ഗുരുവിനെക്കാൾ മേന്മയേറിയതായിത്തീർന്നു. മൺപ്രതിമയുടെ ശിഷ്യൻ യഥാർത്ഥ ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനെക്കാൾ സമർത്ഥനായിത്തീർന്നു.

വ്യാകരണം

ക്രിയ :

കുട്ടി: വായിക്കുന്നു
ചാടുന്നു
ഓടുന്നു
പാടുന്നു
പഠിക്കുന്നു

വായിക്കുക, പാടുക, ഓടുക, ചാടുക, പഠിക്കുക, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികളാണ് ഇവിടെ കുട്ടി ചെയ്യുന്നത്. ഈ പ്രവൃത്തികളെ ക്രിയകൾ എന്നു പറയുന്നു. അപ്പോൾ ക്രിയ എന്നാൽ പ്രവൃത്തി എന്നാകുന്നു.

കുട്ടി മിടിക്കുന്നാകുന്നു
അമ്മയുടെകൂടെ ഉണ്ട്.

ഇവിടെ, 'ആകുന്നു', ഉണ്ട് എന്നിവ കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥയെ അഥവാ സ്ഥിതിയെ കുറിക്കുന്നു. ഇവയും ക്രിയകളാകുന്നു.

കർമ്മം :

പ്രവൃത്തി അഥവാ ക്രിയയുടെ വിഷയമായ ശബ്ദത്തിന് കർമ്മം എന്നാണ് പേര്

കുട്ടി: പൂവ് പഠിച്ചു
തത്തയെ കണ്ടു
ഭക്ഷണം കഴിച്ചു

പൂവ്, തത്ത, ഭക്ഷണം എന്നീ പദങ്ങൾ കർമ്മസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്നു.

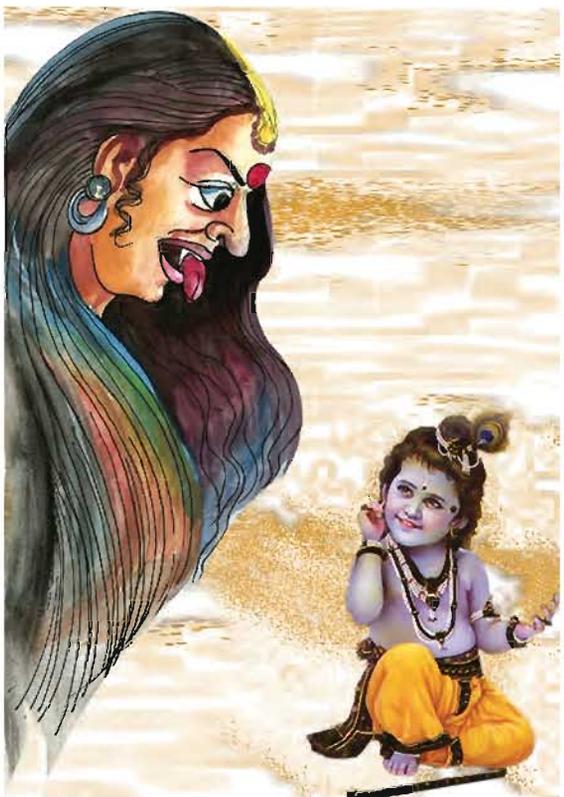

അമ്പാടിയിലെത്തിയ പുതന

ചെറുശ്ശേരി

[ചെറുശ്ശേരി : 1500 ശതകത്തിന്റെ മധ്യകാലത്ത് കണ്ണൂർ കോലത്തിരി രാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി ജീവിച്ച മഹാകവിയാണ് ചെറുശ്ശേരി. ഭാഗവതം ദശമസ്കന്ധത്തെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയ 'കൃഷ്ണഗാഥ' മഹാകാവ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിസ്തുലകാന്തിയോടെ പ്രകാശിക്കുന്ന കൃതിയാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ജനനം മുതൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം വരെയുള്ള അത്ഭുതകഥകൾ സരളവും കോമളവുമായ ഭാഷയിൽ കൃഷ്ണഗാഥയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. കംസന്റെ വാക്കു കേട്ട് പുതന എന്ന അസുരസ്ത്രീ ബാലനായ കൃഷ്ണനെ കൊല്ലാനായി നന്ദഗൃഹത്തിലെത്തുന്നതാണ് പാഠഭാഗം.]

കംസന്റെ ചൊല്ലിനാൽ കൈതവം പുണ്ടുള്ള
വാസവവൈരികൾ പാരിലെങ്ങും
ചാലെപ്പോയന്നോരോ ബാലകന്മാരെയും
കാലന്നു നൽകി നടന്നകാലം
പുതനയെന്നൊരു ഭൃസുരനാശിനി
ഭൃതലന്തന്നിൽ നടന്നെങ്ങുമേ
സുന്ദരിയായൊരു നാരിയായ്ചെന്നിട്ടു
നന്ദഗൃഹത്തിലകത്തുപുക്കാൾ.
വാർകോലും കൊങ്കുകൾ രണ്ടിലും ചെഞ്ചെമ്മേ
കാകോളം തേച്ചു ചമച്ചു ചെമ്മേ
ബാലകമന്ദിരത്തന്നുടെ ചാരത്തു
ചാലെപ്പോയ്ചെന്നവൾ നോക്കുമപ്പോൾ
ചൊല്പെറ്റുനിന്നുള്ള ശീല്പംകലർന്നുനി-
ന്നല്പമല്ലാത്തുള്ള തല്പത്തിന്മേൽ
ചാലെക്കിടന്നങ്ങുകൺപൊലിഞ്ഞീടുന്ന
ബാലകൻതന്നെയും കാണായ് വന്നു
ദുരത്തു നിന്നങ്ങു കണ്ടൊരു നേരത്തു
ചാരത്തു ചെന്നു ചതിച്ചു പുക്കാൾ
അണ്ഡജനായകൻ തന്നുടെ ചാരത്തു
കുണ്ഡലിതാൻ ചെന്നു പുകുമ്പോലെ
ഓമനത്തുമുഖം തന്നിലെ നോക്കിക്കൊ-
ണ്ടോർത്തു നിന്നീടിനാളൊട്ടുനേരം
ചീർത്തൊരുകോപംകൊണ്ടന്തകൻ വാരാത്തു
പാർത്തുനിന്നീടിനോളെന്നപോലെ
മെല്ലവേചെന്നങ്ങുതൊട്ടുനിന്നീടിനാൻ

പല്ലവംവെല്ലുമപ്പുവൽമേനി
 രത്നമെന്നിങ്ങിനെതന്നിലെ നണ്ണിനി-
 ന്നഗിയെച്ചെന്നു തൊടുന്നപോലെ.
 പാമാതെപിന്നെയെടുത്തുനിന്നീടിനാ-
 ളാമോമൽപുകനിപ്പൈതൽതന്നെ
 പാശമെന്നിങ്ങിനെനിർണ്ണയംപുണ്ടിട്ടു
 പാമ്പിനെച്ചെന്നങ്ങെടുക്കുംപോലെ
 ഓമനപ്പുവൽമെയ്മേനിയിൽകൊണ്ടപ്പോൾ
 കോൾമയിർതിണ്ണമെഴുന്നുമെയ്യിൽ
 ഉമ്പർകോൻനാട്ടിലപ്പുതനതന്നെക്കാൾ
 മുൻപിലെ പോവാനായെന്നപോലെ.
 നീണ്ടുള്ള ബാഹുകൾകൊണ്ടവൻ പുവൽമൈ
 പുണ്ടുനിന്നീടിനാളൊന്നുപിന്നെ
 പല്ലവമാണ്ടൊരു സല്ലകിയെന്നിട്ട-
 പ്സാവകജാല നല്ലാനപോലെ

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം:

കൈതവം, വൈരികൾ, പാർ, ഭൃസുരനാശിനി, നാരി, വാർകോലും, കാകോളം, പല്ലവം, അണ്ഡജനായകൻ, ഉമ്പർകോൻ.

II. കാവ്യപ്രയോഗപദങ്ങൾ :

ചാലേ, പുകക്കാൾ, ചെഞ്ചമ്മേ, ചെമ്മേ, ചൊല്പെറ്റ.

III. പൂരിപ്പിക്കുക :

1. ഭൃസുരനാശിനിയായി വിളങ്ങുന്നത് _____
2. കൂണ്ഡലി ചാരത്ത് ചെന്ന് പുകുന്നത് _____
3. ചീർത്തകോപം കൊണ്ടുനിന്നത് _____
4. അഗ്നിയെ ചെന്ന് തൊട്ടത് _____ കരുതിയാണ്.
5. _____ നാട്ടിലപ്പുതന തന്നെക്കാൾ മുമ്പിൽ പോകാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

IV. പിരിച്ചെഴുതുക :

ചാലേപ്പോയന്നോരോ = _____ + _____
 നന്ദഗൃഹത്തിലകത്തു = _____ + _____
 ഭൃതലന്തന്നിൽ = _____ + _____

V. ചേർത്തെഴുതുക :

പുതന	+	എന്നൊരു	=	_____
അല്പം	+	അല്ലാത്തുള്ള	=	_____
രത്നം	+	എന്നിങ്ങനെ	=	_____

VI. വേറെ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക :

ഗൃഹം,	_____	_____
പാശം,	_____	_____
മെയ്യ്,	_____	_____
ഇന്ദ്രൻ,	_____	_____

VII. ചുരുക്കി ഉത്തരമെഴുതുക :

1. പുതനയുടെ വേഷം ചെറുശ്ശേരി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
2. പുതന കണ്ട കൃഷ്ണൻ്റെ ഉറക്കം എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?
3. കൃഷ്ണനെപുതനതൊടുന്നത് ഏത് പോലെയൊന്നാണ് ചെറുശ്ശേരി കല്പിക്കുന്നത്?
4. കൃഷ്ണൻ്റെ പൂമേനിയിൽ തൊട്ടപ്പോൾ പുതനയ്ക്കുണ്ടായ വികാരമെന്താണ്?

VIII. അഞ്ചുവരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. പുതനകൃഷ്ണനെ കണ്ടതു മുതലുള്ള കാര്യങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുക.

IX. ചെറുശ്ശേരിയുടെ മറ്റു കവിതകൾ നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടോ?

അവ ക്ലാസ്സിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

X. മന:പാഠമാക്കുക :

പുതനയെന്നൊരു .....കാണായ് വന്നു.

XI. പ്രവർത്തനം :

1. പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് പ്രാചീനപദങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് പട്ടിക തയ്യാറാക്കുക.
2. കൃഷ്ണഗാഥയുടെ ഐതിഹ്യകഥ കണ്ടെത്തുക.

ചി. സുബ്രഹ്മണ്യ ഭാരതി (1882-1921)

(ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം)

സമ്പാദകൻ : ശ്രീ പെരിയസാമിതുരൻ

[സമ്പാദകൻ : ശ്രീ പെരിയസാമിതുരൻ - പ്രസിദ്ധ തമിഴ് കവിയും ബാലസാഹിത്യരചയിതാവുമാണ്. തമിഴ് എൻസൈക്ലോപീഡിയയുടെ ചീഫ് എഡിറ്ററായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം ഭാരതിയെപ്പറ്റി സമഗ്രമായി പഠിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തമിഴിൽ നിന്ന് ഡോ.എസ്.കെ.നായർ വിവർത്തനം ചെയ്തതാണ് പാഠഭാഗം.]

“പാരുക്കുള്ള നല്ല നാട്
എങ്കൾ പാരതനാട്”

തമിഴിൽ ഒരു വമ്പിച്ച പരിവർത്തനവും തമിഴർക്ക് ഒരു പുതിയ ഉണർവും ഉണ്ടാക്കിയ ദേഹമാണ് ഭാരതിയാർ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ചിന്നസാമി അയ്യർക്ക് എട്ടയ്യുപുരം സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു മികച്ച സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, മകന്, ചെറുപ്പത്തിലേ തന്നെ സംസ്ഥാനവിദ്യാർത്ഥിയായി ഇടപഴകാനുള്ള സൗകര്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ കവിതകളെഴുതി 'ഭാരതിയാർ' എന്ന ബിരുദവും ഇദ്ദേഹം നേടി.

ഭാരതിയാർ ആദ്യം തിരുനെൽവേലി ഹിന്ദുക്കോളേജിലാണു പഠിച്ചിരുന്നത്. പതിനാലാംവയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ അക്കാലത്തുതന്നെ, ചിന്നസാമിഅയ്യരുടെ സാമ്പത്തികനിലയ്ക്കു കോട്ടം തട്ടിയിരുന്നു. ഭാരതിയാരുടെ വിവാഹം നടന്ന് ഒരാണ്ടിനകം പിതാവ് കാലംചെയ്തു. അതോടെ കുടുംബത്തിനു വാട്ടം തട്ടി. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഭാരതിയാർ കാശിക്കു പോയി. അച്ഛൻപെങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ രണ്ടുവർഷം താമസിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷോടൊപ്പം ഹിന്ദിയും സംസ്കൃതവും പഠിക്കാൻ അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിനു സൗകര്യം ലഭിച്ചത്. കൽക്കത്ത സർവകലാശാലയിൽ പ്രവേശനപ്പരീക്ഷയ്ക്കുചേർന്ന് ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ഭാരതിയാർ ജയിച്ചു. ഒരു ദേശീയകവിയായി മാറാൻ ഭാരതിയാർക്ക് കാശിവാസം വളരെ ഉതകിയെന്നു പറയാം. വംഗദേശത്തു വളർന്നുവന്ന സ്വാതന്ത്ര്യബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ആഞ്ഞുപതിഞ്ഞിരുന്നു.

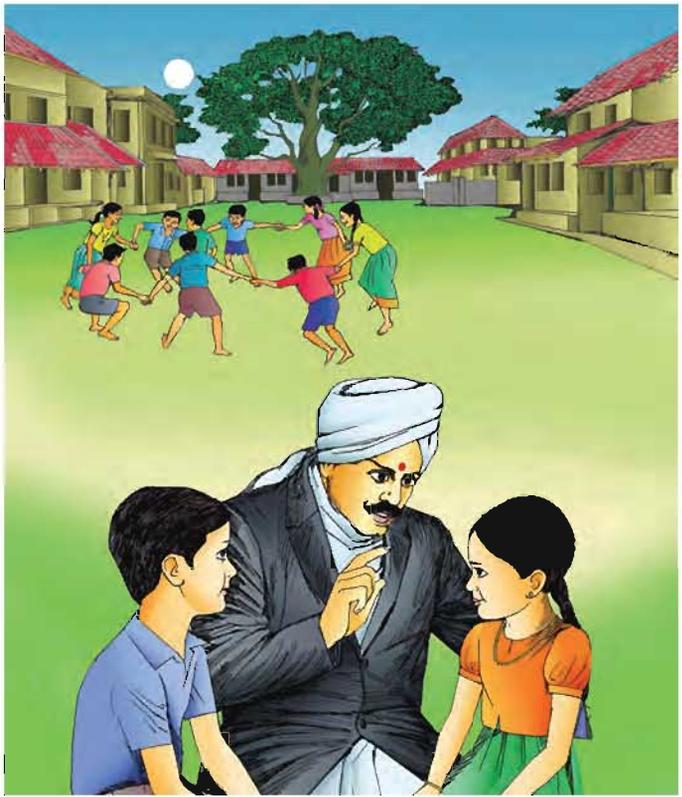
1902-ൽ അദ്ദേഹം എട്ടയ്യപുരത്തേക്കു തിരിച്ചുപോയി ജമീന്ദാരുടെ കീഴിൽ കുറച്ചുനാൾ ജോലി ചെയ്തു. പക്ഷേ സ്വാതന്ത്ര്യബോധം തികച്ചുമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ആഫീസ് പണി തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 1904-ൽ മധുരയിലെത്തി. അവിടെ ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ തമിഴ് വാല്യാരായി മൂന്നുമാസം ജോലി നോക്കി. ആ ജോലിയും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിൽ പിടിച്ചില്ല.

അതേ ആണ്ടിൽ ഭാരതിയാർ മദിരാശിയിലെത്തി. സ്വദേശമിത്രൻ ദിനപത്രത്തിന്റെ ഉപപ

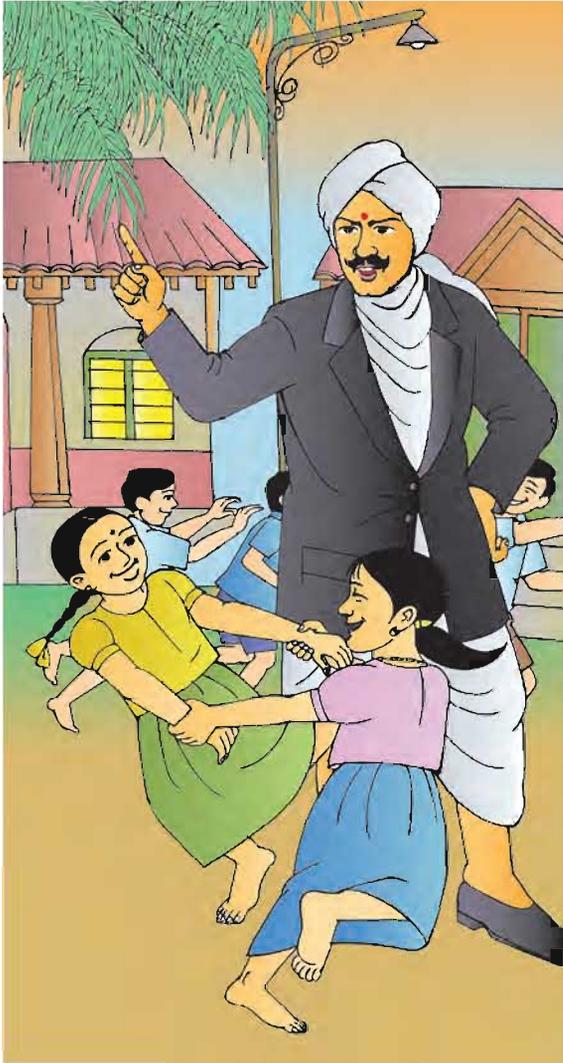
ത്രാധിപരായി ചേർന്നു. ആ ജോലിയിലിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ 'ചക്രവർത്തിനി' എന്നപേരിൽ ഒരു മാസിക ആരംഭിച്ചു. അതോടൊപ്പം തന്നെ തിരുവല്ലിക്കേണിയിൽ (ട്രിപ്പിക്കേൻ) മണ്ടയം തിരുമലാചാരിയർ ആരംഭിച്ച 'ഇൻഡ്യ' എന്ന വാരികയുടെ പത്രാധിപത്യവും ഏറ്റെടുത്തു. തന്റെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദേശഭക്തിയെ തമിഴ്നാട്ടിലെങ്ങും പരത്തുവാൻ ഈ വാരിക അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

1907-ൽ സുറത്തിൽ നടന്ന കോൺഗ്രസ്സിൽ ഭാരതിയാർ തീവ്രവാദികളെ അങ്ങേയറ്റം അനുകൂലിച്ചു. തിലകന്റെ ആദർശത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അത്യന്താദരവുണ്ടായിരുന്നു. തിലകനെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചും മിതവാദികളെ പ്രഹസിച്ചും അദ്ദേഹം കവിതകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മദിരാശിക്കു തിരിച്ചുവന്ന ഉടനെ 'ഇൻഡ്യ' മാസികയിൽ നിയമഭഞ്ജനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങി. അതോടെ അതിന്റെ പ്രകാശകരുടെമേൽ ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ നടപടി എടുത്തു. ഭാരതിയാർ പുതുശ്ശേരിക്ക് ഒളിവിൽ പോയി. അദ്ദേഹം പുതുശ്ശേരിയിൽവന്ന് ഒരു മാസത്തിനകം 'ഇൻഡ്യ' വാരികയായി അവിടെനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുതുടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിൽ അതിനു നിരോധനാജ്ഞ വന്നതോടെ വാരികാപ്രസിദ്ധീകരണം നിർത്തലാക്കേണ്ട ഘട്ടം വന്നു.

1908 മുതൽ 1918 വരെ ഭാരതിയാർ പുതുശ്ശേരിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അക്കാലത്തെല്ലാം കുടുംബം പുലർത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും അക്കാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപരമായ സർഗ്ഗശക്തി ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലെത്തിയത്. 'പാഞ്ചാലീശപഥം,' 'കണ്ണൻപാട്ട്,' കൂയിൽ പാട്ട് എന്നിവ അക്കാലത്തെഴുതിയ ഉൽകൃഷ്ടകവിതകളാണ്. ഭാരതിയാരുടെ കവിതയും ഗദ്യവും പുതുശ്ശേരിയിൽവെച്ച് പ്രകാശമാനമായി വളർന്നു തഴച്ചെന്നു സാമാന്യമായിപ്പറയാം.

ഭാരതിയാരുടെ പുതുശ്ശേരി വാസം എല്ലാവിധത്തിലും ദുഃഖകരമായിരുന്നെന്ന് വിചാരിക്കരുത്. രണ്ടു മഹാന്മാരുമായി അദ്ദേഹത്തിനു പരിചയവും സ്നേഹവും ഉണ്ടായത് അവിടെ വെച്ചാണ്. 1910 ഏപ്രിലിൽ ആണ് അരവിന്ദഘോഷ് പുതുശ്ശേരിയിൽ വന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനു സ്വല്പം മുമ്പ് വ.വേ.ശു. അയ്യർ അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ ഇൻഡ്യാഹൗസിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ, കഴ്സൻ വില്ലി

എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരനെവെടിവെച്ചു കൊന്നു താനും ആത്മഹത്യചെയ്തു. (1909 ജൂലൈ 1-ാംനു). ഉടനെഇൻഡ്യാ ഹൗസിൽ വെച്ച് സവർക്കറെയും വ.വേ.ശു. അയ്യരേയും ബന്ധനത്തിലാക്കാൻ ഒരുങ്ങി. സവർക്കർ ജയിലിലായി; അയ്യരാവട്ടെ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി എങ്ങനെയോ പുതുശ്ശേരിയിൽ വന്നു ചേർന്നു.

അരവിന്ദന്റെയും അയ്യരുടെയും സഖ്യം ഭാരതിയാർക്കു ലഭിച്ചു. കൂട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ ഭാരതിയാർക്ക് പരാശക്തിയിൽ തികഞ്ഞ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. പരാശക്തിയെപ്പറ്റി പല അത്ഭുതഗീതങ്ങളും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കണ്ണനും മുരുകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടദേവതകളാണ്. 'കണ്ണൻപാട്ട്' തമിഴ് സാഹിത്യത്തിൽ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്ന ഒരുദാത്ത കവിതയായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുരുകനെപ്പറ്റിയുള്ള ഗാനങ്ങളും ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്നവതന്നെ. "ചുറ്റിനില്ലാതെപോ-പകൈയേ തുള്ളി വരുകുതു" എന്ന വരികൾക്കു അക്ഷരലക്ഷം കൊടുക്കാം എന്നു വ.വേ.ശു. അയ്യർ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം 1918 നവംബറിൽ അവസാനിച്ചു. ഭാരതിയാർ പുതുശ്ശേരി വിട്ട് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലേക്കു നുഴഞ്ഞു. ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വിലങ്ങുവെച്ചു ജയിലിലിട്ടു. സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായത്തോടെ, താമസിയാതെ ബന്ധനവിമുക്തനാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം കടയത്തിൽചെന്നു കുറേക്കാലം താമസിച്ചു. അനന്തരം വീണ്ടും മദിരാശിയിലെത്തി സ്വദേശമിത്രനിൽ വേലതുടർന്നു. ഇതിനെല്ലാം മുമ്പുതന്നെ, ഭാരതിയാരുടെ ശരീരാരോഗ്യം തകർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു പുതുമനുഷ്യനെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു.

1920 നവംബർ 15-ാംനു മുതൽ സ്വദേശമിത്രനിൽ ദിവസവും, കുറിപ്പ്, രസത്തിരട്ട്, വിനോദത്തിരട്ട് എന്നിങ്ങനെപല തലക്കെട്ടുകളിൽ ഭാരതിയാർ ഗദ്യരചനകൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. ആ ലേഖനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ മാതൃഭൂമിയുടെ വിമോചനത്തിന് ആവേശം നൽകാൻ പോന്നവയായിരുന്നു.

ഭാരതിയാർ തിരുവല്ലിക്കേണിയിലുള്ള മറ്റൊരു വീട്ടിലാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. അപ്പോഴെല്ലാം പാർത്ഥസാരഥിക്കോവിലിൽ അടിക്കടി ദർശനത്തിനു പൊയ്കൊണ്ടിരുന്നു.

കോവിലിൽ ആനയ്ക്ക് മുഴുവൻ തേങ്ങാ കൊടുക്കുകയും പതിവാക്കിയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആനയ്ക്കു മദപ്പാടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ദിവസം അതദ്ദേഹത്തെ തള്ളിയിട്ടു. ഭാരതിയാരുടെ തലയ്ക്കും ഉടലിനും മുറിവുപറ്റി.

ആ മുറിവുകളെല്ലാം ഉണങ്ങിയെങ്കിലും ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം അധികകാലം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരാഭോഗ്യം ആകെത്തകരാറിലായി. 1921 സെപ്തംബർ 11-ാം തീയതി അദ്ദേഹം ചരമമടഞ്ഞു. തന്റെ സാഹിത്യരചനകൊണ്ട് നാടിന് ഉണർവും ഭാഷയ്ക്ക് നവീനപരിവർത്തനവും ഉണ്ടാക്കിയ ഭാരതിയാർ മുപ്പത്തെട്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണ് മരണമടഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആളിക്കത്തിയിരുന്ന വിപ്ലവാഗ്നിയെ ആ ശരീരത്തിനു താങ്ങാൻ വയ്യായിരുന്നു. ഭാരതിയാരുടെ ചരമത്തിനുശേഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളുടെ മഹത്വം ശരിക്കും വെളിപ്പെട്ടത്. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുവേണ്ടി അക്കാലത്തു നടന്ന ഏതു സംഘട്ടനത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശീയഗാനങ്ങൾ മുഴങ്ങിക്കേട്ടിരുന്നു; അവ കേട്ട് ജനങ്ങൾക്ക് പുതിയ ഉണർവ്വുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യലേഖനങ്ങളാകട്ടെ, നേർക്കു നേരേ പറയുന്നപോലെ ചൈതന്യാത്മകവും പ്രസന്നവും ആയിരുന്നു. ഗദ്യശൈലിയിലും അദ്ദേഹം ഒരു നവീനത വരുത്തിയിരുന്നു.

സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും, സാമൂഹികപരിഷ്കരണത്തിലും ഭാരതിയാർ വളരെ പുരോഗമനപരമായ ആശയങ്ങളാണു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹമെഴുതിയ ഗാനങ്ങളിലും കഥകളിലും ഉപന്യാസങ്ങളിലും തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണ്. അകമേയുള്ള ഒളി, വാക്കിലും കാണുമെന്ന് അദ്ദേഹം പാടിയിട്ടുണ്ട്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിലെല്ലാം ആ ഹൃദയത്തിലുള്ള തീവ്രാശയങ്ങൾ ഒളി വീശുന്നതായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നാം മഹാകവിയെന്ന് ഇന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

നല്ല വാക്ക് :

“ചിലർ ജൻമം കൊണ്ട് മഹാൻമാരാണ്. മറ്റു ചിലർ കർമംകൊണ്ട് മഹത്വം നേടുന്നു.”
 “ചിലർ മഹാൻമാരായി ജനിക്കുന്നു. ചിലർ മഹത്വം നേടുന്നു. മറ്റുചിലരിൽ മഹത്വം അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു.”

-ഷേക്സ്പിയർ

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

വംഗം, ഉതകുക, പ്രഹസനം, സഖ്യം, ഗീതം, അനന്തരം, പരിണാമം

II. സവിശേഷപദങ്ങൾ :

ദേഹം	നിരോധനാജ്ഞ
ആണ്ട്	അക്ഷരലക്ഷം
കാലംചെയ്യുക	നുഴഞ്ഞു

വാട്ടുമാട്ടി	തീവ്രവാദികൾ
കോട്ടുമാട്ടി	ആഭിനവകം
പള്ളിക്കൂടം	ആണുപതിയുക
വാദ്ധ്യം	ജമീനാർ
നിയമഭേദം	

III. വിപരീതപദങ്ങൾ എഴുതുക :

1. സ്വദേശം   X   _____
2. കോട്ടം   X   _____
3. ജയം   X   _____
4. അനുകൂലം   X   _____
5. ആദരവ്   X   _____

IV. എതിർലിംഗമെഴുതുക :

1. മാതാവ്   _____
2. മകൻ   _____
3. കവി   _____
4. അധ്യാപിക   _____
5. വിദ്വാൻ   _____
6. ചക്രവർത്തി   _____

V. പിരിച്ചെഴുതുക :

1. പ്രവേശനപ്പരീക്ഷ   =   _____   +   _____
2. ഏറ്റെടുത്തു   =   _____   +   _____
3. മദപ്പാട്   =   _____   +   _____

VI. സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക :

താഴെ തന്നിരിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

മാതൃക : ലത	വല്ലി,	വള്ളി,	വല്ലരി.
ഗീതം	_____,'	_____,'	_____,'
ശബ്ദം	_____,'	_____,'	_____,'
കഴുത്ത്	_____,'	_____,'	_____,'
പൂവ്	_____,'	_____,'	_____,'
വൃക്ഷം	_____,'	_____,'	_____,'
മേഘം	_____,'	_____,'	_____,'
രശ്മി.	_____,'	_____,'	_____,'

VII. ചേർത്തെഴുതുക :

1. മുഴങ്ങി	+	കേട്ടു	=	_____
2. അത്യന്തം	+	ആദരവ്	=	_____
3. തള്ളി	+	ഇട്ടു	=	_____
4. ബന്ധനത്തിൽ	+	ആക്കാൻ	=	_____
5. ഉണർവ്	+	ഉണ്ടായി	=	_____

VIII. വാക്യം വികസിപ്പിക്കാം :

മാതൃക :

- ഭാരതിയാർ കവിതകൾ എഴുതി.
- ഭാരതിയാർ നല്ല കവിതകൾ എഴുതി.
- ഭാരതിയാർ നല്ല കുറെ കവിതകൾ എഴുതി.
- ഭാരതിയാർ ഉൽകൃഷ്ട കവിതകൾ എഴുതി.

ഇതുപോലെ നിങ്ങളും താഴെ കൊടുത്ത വാക്യം വികസിപ്പിച്ചു നോക്കൂ!

1. കുട്ടി കണ്ടു.
2. കിളി പാടുന്നു.
3. സീത വായിച്ചു.

IX. ഒറ്റവാക്കിൽ ഉത്തരം എഴുതുക :

1. ഭാരതിയാർ ആരംഭിച്ച മാസികയുടെ പേര്?
2. ഭാരതിയാർ ഏത് വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു?
3. പുതുശ്ശേരിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാലഘട്ടം ഏത്?
4. ഭാരതിയാരുടെ ഇഷ്ടദേവതകൾ ആരൊക്കെ?
5. തമിഴ് സാഹിത്യത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്ന കവിത ഏത്?
6. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചത് എപ്പോൾ?
7. ഭാരതിയാർ ഏത് കോവിലിലാണ് അടിക്കടി ദർശനത്തിന് പോയിരുന്നത്?

X. അഞ്ചുവരിയിൽ ഉത്തരം എഴുതുക :

1. എന്തുകൊണ്ട് ഭാരതിയാർ ഒളിവിൽ പോയി?
2. എന്തുകൊണ്ട് ഭാരതിയാരെ മഹാകവിയെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു

പ്രവർത്തനം :

മഹാൻമാരായ മറ്റ് വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക.

ഒരു മനുഷ്യൻ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ

[വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ (1908-1994) : കോട്ടയം ജില്ലയിലെ വൈക്കത്തിനടുത്ത് തല യോലപ്പറമ്പിൽ ജനിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തുതന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു, ജയിൽവാസം വരിച്ചു. 1944 ൽ എഴുതിയ 'ബാല്യകാലസഖി' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ സാഹിത്യ കാരനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. 'ബാല്യകാലസഖി,' 'പാത്തുമ്മയുടെ ആട്,' 'ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്,' മുതലായ കൃതികൾ ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'മാന്ത്രികപ്പച്ച,' 'ആനവാരിയും പൊൻകുരിശും,' 'സ്ഥലത്തെ പ്രധാനദിവ്യൻ,' 'മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ,' 'ശബ്ദങ്ങൾ,' 'മതിലുകൾ,' 'വിശപ്പ്' എന്നിവ യാണ് പ്രധാനകൃതികൾ. കേന്ദ്രസാഹിത്യഅക്കാദമിയുടെയും കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമിയുടെയും ഫെല്ലോഷിപ്പ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റ് പത്മശ്രീ നൽകി ആദരിച്ചു(1982). കാലിക്കറ്റ് യൂനിവേഴ്സിറ്റി ഡോക്ടർ ഓഫ് ലെറ്റേഴ്സ് ബിരുദം നൽകി ബഹുമാനിച്ചു(1987).]

നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ കാര്യപരിപാടി ഒന്നുമില്ല. ദുരദേശങ്ങളിൽ അലയുകയാണ്. കൈയിൽ കാശില്ല; ഭാഷ അറിഞ്ഞുകൂടാ. നിങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷും ഹിന്ദുസ്ഥാനിയും സംസാരിക്കാനറിയാം. എന്നാൽ, ഇതു രണ്ടും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ അവിടെ നന്നേ കുറവാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പലേ അപകടത്തിലും ചാടും. പലേ സാഹസപ്രവൃത്തികളും ചെയ്യും.

അങ്ങനെയിങ്ങൾ ഒരാപത്തിൽ അകപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്ന് അപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു... കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആ മനുഷ്യനെ ഓർക്കും... അയാൾ എന്തിനങ്ങനെയെത്തു?

ഈ ഓർക്കുന്ന നിങ്ങൾ ഞാനാണെന്നു വിചാരിച്ചേക്കുക. ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത് എന്റെ ഒരനുഭവമാണ്. ഞാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മനുഷ്യവർഗത്തെപ്പറ്റി ഏതാണ്ട് അവിചിതമായ ഒരറിവെനിക്കുണ്ട്. എന്റെ ചുറ്റും ഉള്ളവരിൽ നല്ലവരുണ്ട്, മഹാക്രൂരന്മാരും കള്ളന്മാരുമുണ്ട്, സാഹസികരോഗമുള്ളവരുണ്ട്, ഭ്രാന്തന്മാരുണ്ട് - പൊതുവിൽ എപ്പോഴും നല്ല ജാഗ്രതയോടെ ജീവിക്കണം; തിന്മയാണ് ഈ ലോകത്തിൽ അധികവും. എന്നാൽ, ഇതു നമ്മൾ മറന്നു പോകും. അപകടം പറ്റിക്കഴിയുമ്പോഴാണു നമുക്കു ബോധം ഉണ്ടാവുക.

ഞാൻ ആ വളരെ വളരെ പഴയ കൗതുകമുള്ള നിസ്സാരസംഭവം ഇവിടെ പറയാം:

ഇവിടെനിന്ന് ഏതാണ്ട് ഒരു ആയിരത്തിയഞ്ഞൂറോ രണ്ടായിരത്തിയഞ്ഞൂറോ മൈൽ ദൂരെ പർവതനിരകളുടെ താഴ്വരയിലുള്ള ഒരു വലിയ നഗരം. അവിടെയുള്ളവർ പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ ദയയ്ക്ക് അത്ര പേരുകേട്ടവരല്ല. ക്രൂരതയുള്ളവരാണ്. കൊലപാതകം, കൂട്ടക്കു വർച്ച, പോക്കറ്റടി - ഇതെല്ലാം നിത്യസംഭവങ്ങളാണ്. പരമ്പരയായി അവിടെയുള്ളവർ

പട്ടാളക്കാരാണ്. ബാക്കിയുള്ളവർ ദൂരെ പുറംരാജ്യങ്ങളിൽ പണം പലിശയ്ക്കുകൊടുക്കുന്ന വരായും, മില്ലുകൾ, വലിയ ആഫീസുകൾ, ബാങ്കുകൾ മുതലായവയുടെ ഗേറ്റ്കീപ്പർമാരായും കഴിയുന്നു.

പണം അവിടെയും വലിയ കാര്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യും. ആരെയും കൊല്ലും.

ഞാൻ അവിടെ ഒരു വൃത്തികെട്ട തെരുവിൽ വളരെ വൃത്തികെട്ടതും വളരെ ചെറിയതുമായ ഒരു മുറിയിൽ താമസിക്കുകയാണ്. ഉദ്യോഗമുണ്ട്: രാത്രി ഒമ്പതര മണിമുതൽ പതിനൊന്നു മണിവരെ കൂറെ വിദേശികളായ തൊഴിലാളികളെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുക. അഡ്രസ് എഴുതാൻ മാത്രമാണ്. ഈ അഡ്രസ് എഴുതാൻ പഠിക്കലും അവിടെ ഒരു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമാണ്.

പോസ്റ്റാഫീസുകളിൽ ഈ അഡ്രസ് എഴുതുകയാണെങ്കിൽ അർത്ഥശൂന്യമാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അർത്ഥശൂന്യമാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

അതിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനും വേണ്ടിവന്നാൽ വല്ലതും ചുളുവിൽ സമ്പാദിക്കുവാനും മാണ് ഈ അഡ്രസ് വിദ്യാഭ്യാസം.

ആ കാലത്തു ഞാൻ പകൽ നാലുമണിക്കേ ഉണരൂ, ഇതു വേറെ ചിലതു ലാഭിക്കാനാണ്. കാലത്തെ ചായ, ഉച്ചയ്ക്കുണ്ട്.

അങ്ങനെപതിവുപോലെ ഞാൻ നാലുമണിക്കുണർന്നു. ദിനകൃത്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്ത് ഊണും ചായയും കഴിക്കാൻവേണ്ടി ഞാൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ഇറക്കം ഫുൾസൂട്ടിലാണെന്നു വിചാരിക്കണം. എന്റെ കോട്ടുപോക്കറ്റിൽ ഒരു പേഴ്സുണ്ട്. അതിൽ പതിനാലു രൂപയുമുണ്ട്. അതാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആകെ സ്വത്ത്.

ഞാൻ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ തിരികെത്തന്നിരിക്കെ ഒരു ഹോട്ടലിൽ കയറി. ഊണ്, എന്നു പറഞ്ഞാൽ - വയറു നിറയെ ചപ്പാത്തയും ഇറച്ചിയും തിന്നു. ഒരു ചായയും കുടിച്ചു. ആകെ ഏതാണ്ടു മുക്കാൽ രൂപയോളമായി ബില്ലി. കാലം അതാണെന്നാർക്കണം.

ഞാൻ അതു കൊടുക്കാനായി കോട്ടുപോക്കറ്റിൽ കൈയിട്ടു...ഞാൻ ആകെ വിയർത്തു; വയറ്റിൽ ചെന്നതെല്ലാം ദഹിച്ചുപോയി. എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ കോട്ടുപോക്കറ്റിൽ പേഴ്സ് ഇല്ല!

ഞാൻ വിഷമത്തോടെ പറഞ്ഞു:
'എന്റെ പേഴ്സ് ആരോ പോക്കറ്റിട്ടു!'

വളരെ ബഹുജനങ്ങളെ ഒരു ഹോട്ടലാണ്. ഹോട്ടൽക്കാരൻ എല്ലാവരെയും ഞെട്ടിക്കത്തക്ക സ്വരത്തിൽ ഒന്നു ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് എന്റെ കോട്ടിൽ, നെഞ്ചത്തായി പിടിച്ച് എന്നെ ഒന്നു കുലുക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു:

'ഇതിവിടെ ചെലവാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കല്ലേ! പണം വെച്ചിട്ടു പോ...നിന്റെ കണ്ണു ഞാൻ ചുരന്നെടുക്കും. അല്ലെങ്കിൽ!'

ഞാൻ സദസ്സിലേക്കു നോക്കി. ദയയുള്ള ഒരു മുഖവും ഞാൻ കണ്ടില്ല. വിശന്ന ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോലുള്ള നോട്ടം!

കണ്ണു ചുരന്നെടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചുരന്നെടുക്കും!

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

'എന്റെ കോട്ട് ഇവിടെ ഇരിക്കട്ടെ; ഞാൻ പോയി പണം കൊണ്ടുവരാം.'
ഹോട്ടൽക്കാരൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചു.
എന്നോടു കോട്ടുരാൻ പറഞ്ഞു.
ഞാൻ കോട്ടുരി.
ഷർട്ടും ഊരാൻ പറഞ്ഞു.
ഞാൻ ഷർട്ടുരി.
ഷൂസു രണ്ടും അഴിച്ചുവെക്കാൻ പറഞ്ഞു.
ഞാൻ ഷൂസു രണ്ടും അഴിച്ചുവെച്ചു.
ഒടുവിൽ ട്രൗസർ അഴിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെപരിപൂർണ്ണ നഗ്നനാക്കി കണ്ണുകൾ ചുരന്നെടുത്തു വെളിയിലയയ്ക്കാനാണു തീരുമാനം.

ഞാൻ പറഞ്ഞു:
'അടിയിലൊന്നുമില്ല.'
എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

ഹോട്ടൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു:
'എനിക്കു സംശയമാണ്; അടിയിലെന്തെങ്കിലും കാണും!'
ഒരു അൻപതു പേർ ക്രൂരമായ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു: 'അടിയിലെന്തെങ്കിലും കാണും!'

എന്റെ കൈകൾ അനങ്ങുന്നില്ല. ഞാൻ ഭാവനയിൽ കണ്ടു. രണ്ടു കണ്ണുമില്ലാത്ത നഗ്നനായ ഒരുവൻ ആൾബഹളത്തിനിടയിൽ തെരുവിൽ നില്ക്കുന്നു. അങ്ങനെജീവിതം അവസാനിക്കുകയാണ്. അവസാനിക്കട്ടെ...ഞാൻ ഈ സംഭവത്തിന് ഓ...പോട്ടെ! ലോകങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവേ! എന്റെ ദൈവമേ...! ഒന്നും പറയാനില്ല. സംഭവം ശുഭം. ഓ...എല്ലാം ശുഭം...മംഗളം!

ഞാൻ ട്രൗസറിന്റെ ബട്ടൺ ഓരോന്നായി അഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഘനത്തോടെ യുള്ള ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.

'നിൽക്കൂ; ഞാൻ പണം തരാം!'
എല്ലാവരും ആ ഭാഗത്തേക്കു നോക്കി.

ചുവന്ന തലപ്പാവും കറുത്ത കോട്ടും വെള്ള കാൽശരായികളുമുള്ള ഒരു വെളുത്ത ആറടിപ്പൊക്കക്കാരൻ. കൊമ്പൻ മീശയും നീലക്കണ്ണുകളും...

ഈ നീലക്കണ്ണുകൾ അവിടെ സാധാരണമാണ്. അയാൾ മുന്നോട്ടു വന്ന് ഹോട്ടൽക്കാ

രനോടു ചോദിച്ചു: 'എത്രയുണ്ടെന്നാ പറയുന്നത്?' 'മൂക്കാൽ രൂപയോളം!'

അത് അയാൾ കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് എന്നോടു പറഞ്ഞു:

'എല്ലാം ധരിക്കൂ.'

ഞാൻ ധരിച്ചു.

'വരു.' അയാൾ എന്നെ വിളിച്ചു. ഞാൻ കൂടെപ്പോയി. എന്റെ നന്ദി അറിയിക്കാൻ വാക്കുകളുണ്ടോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു:

'അങ്ങ് ചെയ്തത് വലിയ ഒരു കാര്യമാണ്. ഇത്ര ഒരു നല്ല മനുഷ്യനെഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല!' അയാൾ ചിരിച്ചു.

'പേരെന്താ?' അയാൾ ചോദിച്ചു. ഞാൻ പേര്, നാട് - ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ ആ മനുഷ്യന്റെ പേര് ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു പേരില്ല!'

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

'എങ്കിൽ...ദയവ്, എന്നായിരിക്കും പേര്.'

അയാൾ ചിരിച്ചില്ല. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയെന്നു. നടന്നുനടന്ന് വിജനമായ ഒരു പാലത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു.

അയാൾ ചുറ്റിനും നോക്കി. മറ്റ് ആരും അടുത്തൊന്നുമില്ല.

അയാൾ പറഞ്ഞു:

'നോക്ക്; തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ പോകണം. എന്നെ ആരെങ്കിലും കണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ കണ്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയണം!'

എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി.

അയാൾ രണ്ടുമൂന്നു പോക്കറ്റുകളിൽനിന്ന് അഞ്ചു പേഴ്സുകൾ എടുത്തു! അഞ്ച്...! കൂട്ടത്തിൽ എന്റേതും. 'ഇതിൽ ഏതാണു നിങ്ങളുടേത്?' എന്റേതു ഞാൻ തൊട്ടുകാണിച്ചു. 'തുറന്നുനോക്കൂ.' ഞാൻ തുറന്നുനോക്കി. പണം എല്ലാം ഭദ്രമായി അതിലുണ്ട്. ഞാൻ അത് എന്റെ പോക്കറ്റിലിട്ടു.

അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു:

'പോ, ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കട്ടെ!'

ഞാനും പറഞ്ഞു:

'ദൈവം...നിങ്ങളെയും...എന്നെയും...എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കട്ടെ!'

മംഗളം.

വ്യാകരണം

I. മുറ്റുവിന/പറ്റുവിന

1. കുട്ടി അമ്മയെ കണ്ടു.
2. കുട്ടി അമ്മയെ കണ്ടു്.

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിൽ കാണുക എന്ന ക്രിയ പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ പൂർണ്ണമായ ക്രിയകളെ പൂർണ്ണക്രിയ (മുറ്റുവിന) എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ വാക്യം പൂർണ്ണമല്ല. കാരണം അവിടെ കാണുക എന്ന ക്രിയ പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിൽ അപൂർണ്ണമായ ക്രിയകളെ പറ്റുവിനെന്നും പറയുന്നു. 'വിന' എന്നാൽ ക്രിയ എന്നാണർത്ഥം; മുറ്റുക എന്നാൽ പൂർണ്ണമാകുക എന്നും. 'പറ്റുക' എന്നാൽ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുക എന്നാണർത്ഥം. താഴെ കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു.

പൂർണ്ണക്രിയ (മുറ്റുവിന)	അപൂർണ്ണക്രിയ (പറ്റുവിന)
വിറ്റു	വിറ്റു
കേട്ടു	കേട്ടു
പറയുന്നു	പറയുന്ന
പാടുന്നു	പാടുന്ന

II. സകർമ്മകം :

സകർമ്മകം എന്നാൽ കർമ്മത്തോടു കൂടിയത് എന്നാണർത്ഥം. ക്രിയയ്ക്ക് വിഷയം അഥവാ കർമ്മമുള്ള ക്രിയയെ സകർമ്മകം എന്നു പറയുന്നു.

താഴെ കൊടുത്ത വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

1. ആന കരിമ്പു തിന്നുന്നു.
2. കുട്ടി പന്ത് കളിക്കുന്നു.

III. അകർമ്മകം :

കർമ്മം ഇല്ലാത്ത ക്രിയകളാണ് അകർമ്മകം.

1. കുട്ടി ഉറങ്ങുന്നു.
2. കുട്ടി കുളിക്കുന്നു.

കർത്താവ് എന്ത് പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിന് ഒരു ഉത്തരം കിട്ടും. ആ ഉത്തരം കർമ്മം. അങ്ങനെയുള്ള ക്രിയ സകർമ്മകം അല്ലാത്തതു അകർമ്മകം.

3. ആന എന്ത് തിന്നുന്നു?

കരിമ്പ് എന്ന് ഉത്തരം കിട്ടും. ഇതേ ചോദ്യം 'കുട്ടി കുളിക്കുന്നു' എന്ന വാക്യത്തിൽ ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം കിട്ടുകയില്ല. കാരണം അവിടെ കർമ്മം ഇല്ല.

IV. കേവലം - പ്രയോജകം :

താഴെ കൊടുത്ത വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

1. കുട്ടി പഠിക്കുന്നു.
2. അധ്യാപകൻ കുട്ടിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിൽ 'പഠിക്കുക' എന്ന ക്രിയ കുട്ടി സ്വന്തം ചെയ്യുകയാണ്. രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിലാവട്ടെ അധ്യാപകന്റെ പ്രേരണ കൊണ്ടാണ് കുട്ടി പഠിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രേരണ കൂടാതെ നടക്കുന്ന ക്രിയയെ കേവലം എന്ന് പറയുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രേരണയോടുകൂടി നടക്കുന്ന ക്രിയയെ പ്രയോജകം എന്ന് പറയുന്നു.

കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ:

കേവലം

- കുട്ടി ഓടുന്നു
- കുട്ടി പാടുന്നു
- കുട്ടി ചാടി
- കുട്ടി നൃത്തം അഭ്യസിച്ചു

പ്രയോജകം

- കുട്ടുകാർ കുട്ടിയെ ഓടിക്കുന്നു
- അധ്യാപകൻ കുട്ടിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നു
- അയാൾ കുട്ടിയെ ചാടിച്ചു
- ഗുരു കുട്ടിയെ നൃത്തം അഭ്യസിപ്പിച്ചു

തോണിയാത്ര

വള്ളത്തോൾ

[വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ (1879 -1958): മലയാളപദ്യസാഹിത്യത്തിന് പുതു ചൈതന്യം പ്രദാനം ചെയ്ത ആധുനിക കവിത്രയത്തിൽ ഒരാൾ; കേരളീയ കലയായ കഥകളിയുടെ സമുദ്ധാരകൻ. പ്രധാനകൃതികൾ: 'ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ', 'ശിഷ്യനും മകനും,' 'മഗ്ദലനമറിയം', 'ഗണപതി', 'ബധിരവിലാപം (ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ), 'ചിത്രയോഗം' (മഹാകാവ്യം), 'വാല്മീകി രാമായണം,' 'ഋഗ്വേദം,' 'ശാകുന്തളം' (പരിഭാഷകൾ), സാഹിത്യമഞ്ജരി (ലഘുകവിതകൾ) എന്നിവയാണ്.

സാഹിത്യമഞ്ജരിയിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് പാഠഭാഗംതുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തികാവ്യരചനകളേയും പ്രകീർത്തിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം.]

വായിച്ചുകൊൾകെ, ത്രയുമിഷ്ടമാണ-
 തിങ്ങെ'ന്നു ഞാനുത്തരമോതിയാറേ,
 ഇരുണ്ട മണ്ണെണ്ണവിളക്കിനാരാ-
 ലിരുന്നിതായാൾ തൊഴുകയ്യുമായി,

പിന്നീടു തൻപുസ്തകമൊന്നെടുത്തു
 പൂർണ്ണാദരം വായനയും തുടങ്ങി
 ഇണങ്ങിനിൽക്കും ശ്രുതിയില്ല, രാഗ-
 മില്ല, ക്ഷരവ്യക്തിയുമേറെയില്ല;

എന്നാലുമായാളുടെ ഗാനമെന്റെ
 കർണ്ണത്തിനാഹ്ലാദമനല്പമേകീ:
 തദീയകണ്ഠസ്വരമത്രമാത്രം
 ഭക്തിസ്ഫുരമാധുരി പുണ്ടിരുന്നു.

കാവ്യം സുഗേയം; കഥ രാഘവീയം;
 കർത്താവുതുഞ്ചത്തുളവായ ദിവ്യൻ;
 ചൊല്ലുന്നതോ ഭക്തിമയസ്വരത്തി;-
 ലാനന്ദലബ്ധിക്കിനിയെന്തു വേണം?

അവന്റെ പാട്ടാം മണിയൊച്ച രാവിൻ-
 പ്രശാന്തനിശ്ശബ്ദതയെപ്പിളർക്കേ,
 അതാസ്വദിക്കുന്നതിന്നെന്നവണ്ണം
 സ്തംഭിച്ചുനിന്നു ദിവി താരകങ്ങൾ!

നീളത്തിലഗ്നീതമവന്റെ കണ്ഠം-
 നാളത്തിൽനിന്നങ്ങു വിനിർഗ്ഗളിക്കേ,
 ഓളങ്ങളാകുന്ന കരങ്ങൾകൊണ്ടു
 താളം പിടിച്ചുനദി മെല്ലെ മെല്ലേ!

രാമാനുജപ്പെങ്കിളി പാടിയോരു
 രാമായണത്തിൻ മധുരപ്രവാഹാൽ,
 ആ വെണ്ണിലാവങ്ങൊരുപാൽക്കുഴമ്പോ-
 ടാമേളനം ചെയ്തതുപോലെയായി.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

ഓതിയാറേ, ആരാൽ, പൂർണ്ണാദരം, തദീയം, സുഗേയം, രാഘവീയം, ആനന്ദലബ്ധി, ദിവി, വിനിർഗ്ഗളിക്കുക, ആമേളനം, വെണ്ണിലാവ്.

II. പകരം പദങ്ങൾ എഴുതുക :

ഇഷ്ടം, ഗാനം, കർണ്ണം, കണ്ഠം, സ്വരം, താരം, താരകം, കരം.

III. പിരിച്ചെഴുതുക :

- 1. മണിയൊച്ച = _____ + _____
- 2. വെണ്ണിലാവങ്ങൊരു = _____ + _____
- 3. വെണ്ണിലാവ് = _____ + _____
- 4. പാൽക്കുഴമ്പ് = _____ + _____

IV. കണ്ടെത്തി എഴുതാം :

രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ആവർത്തനം

മാതൃക:

നീളത്തിലഗ്നീതമവന്റെ കണ്ഠം-
 നാളത്തിൽനിന്നങ്ങു വിനിർഗ്ഗളിക്കേ,
 ഓളങ്ങളാകുന്ന കരങ്ങൾകൊണ്ടു
 താളം പിടിച്ചുനദി മെല്ലെ മെല്ലേ!

ഇതുപോലെ രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം ഒരുപോലെ വരുന്ന വരികൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

V. ചേർത്തെഴുതുക :

ഗാനം	+ എന്റെ	= _____	+	_____
കർണ്ണത്തിന്	+ ആപ്തവാദം	= _____	+	_____
ഓളങ്ങൾ	+ ആകുന്ന	= _____	+	_____
എത്രയും	+ ഇഷ്ടം	= _____	+	_____

VI. ആധുനികകവിത്രയം - ചുവർപട്ടിക തയ്യാറാക്കാം :

ആശാനെക്കുറിച്ചും ഉള്ളൂരിനെക്കുറിച്ചും വള്ളത്തോളിനെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ എഴുതി പട്ടിക പൂർത്തിയാക്കൂ.

ആധുനികകവിത്രയം		
ചുവർപട്ടിക		
കുമാരനാശാൻ	ഉള്ളൂർ	വള്ളത്തോൾ

VII. പദ്യത്തെ ഗദ്യത്തിലേക്ക് മാറ്റി എഴുതാം :

VIII. താഴെക്കാണുന്ന പദങ്ങളെ അക്ഷരമാലാക്രമത്തിലാക്കുക.

പദങ്ങൾ :

ഇരുണ്ട, വിളക്ക്, ആദരം, മാധുരി, വായിക്കുക, പാടുക, ഗാനം, ചൊല്ലുക, ഓതുക, കാവ്യം, ആനന്ദം.

IX. വള്ളത്തോൾ - ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കാം :

മാതൃക: വള്ളത്തോൾ പ്രശ്നോത്തരി

1. ശബ്ദസുന്ദരൻ എന്ന പേരിൽ സാഹിത്യലോകത്ത് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന കവി
2. ദേശീയഗായകൻ എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ട മലയാളകവി.
3. കേരളകലാമണ്ഡലത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ.
4. വള്ളത്തോളിന്റെ ആദ്യത്തെ സാഹിത്യസൃഷ്ടി.
5. വള്ളത്തോളിന്റെ ആത്മകഥാപരമായ കൃതി.
6. ക്രിസ്തീയകഥ ഇതിവൃത്തമാക്കി വള്ളത്തോൾ രചിച്ച കാവ്യം.
7. സാഹിത്യമഞ്ജരി എന്ന കാവ്യസമാഹാരം രചിച്ചതാര്?

ഉത്തരം :

1. വള്ളത്തോൾ, 2. വള്ളത്തോൾ, 3. വള്ളത്തോൾ, 4. കിരാതശതകം 5. ബധിരവിലാപം,
6. മഗ്ദലനമറിയം 7. വള്ളത്തോൾ.

X. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. രാമായണ വായന ഇഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണമെന്ത്?
2. താരകങ്ങൾ എന്തിനാണ് സ്തംഭിച്ചുനിന്നത്?
3. നദി എപ്പോഴാണ് താളം പിടിച്ചത്?
4. എന്നാലുമായാളുടെ ഗാനമെന്തെ കർണ്ണത്തിലാപ്സോദമനല്പമേകി - ഇതിലെ എന്നാലും എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്?

XI. മന: പാഠമാക്കുക :

കാവ്യം സുഗേയം.....ചെയ്തതുപോലെയാ

പ്രവർത്തനം :

ആശാൻ, ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ എന്നിവരുടെ കവിതകൾ കണ്ടെത്തി വായിക്കുക.

കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രകല

ഡോ.എം.ജി.ശശിഭൂഷൺ

[ഡോ.എം.ജി.ശശിഭൂഷൺ (1951-) ജനുവരി ഒന്നിൽ ജനിച്ചു. കലാചരിത്രകാരൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റിയും നടത്തിയ പഠനത്തിനു പി.എച്ച്.ഡി.ലഭിച്ചു. ഏറ്റുമാനൂരെ ചുവർച്ചിത്ര പഠനകേന്ദ്രത്തിന്റെ മേധാവി ആയിരുന്നു. ഗുരുവായൂരിലെ മ്യൂറൽ - ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ വിസിറ്റിംഗ് അദ്ധ്യാപകനായും നിർമ്മിതി ഗുരുകുലത്തിന്റെ ഓണററി പ്രിൻസിപ്പൽ കോർഡിനേറ്ററായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾക്ക് എൻ.വി.വി ജ്ഞാനസാഹിത്യപുരസ്കാരവും, കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമിയുടെ വൈജ്ഞാനികസാഹിത്യത്തിനുള്ള അവാർഡും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രകലകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നതാണ് പാഠഭാഗം.]

വർണചിത്രങ്ങൾ വരച്ച് ദേവാലയങ്ങളും രാജകീയസൗധങ്ങളും മോടിപിടിപ്പിക്കുന്ന ആലേഖ്യസമ്പ്രദായം ഭാരതത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടിട്ട് ചുരുങ്ങിയത് രണ്ടായിരം വർഷങ്ങളെങ്കിലും കഴിഞ്ഞു. വാല്മീകിയുടെ രാമായണത്തിലും ഭരതന്റെ നാട്യശാസ്ത്രത്തിലും നാമദശി ല്പത്തിലും ചുവർച്ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിഷ്ണുധർമ്മോത്തരത്തിലെ ചിത്രസൂത്രം (ഏഴാം നൂറ്റാണ്ട്) സോമേശ്വരന്റെ അഭിലാഷചിന്താമണി (പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ട്), പരമാര രാജാവായ ഭോജന്റെ സമരാംഗണസൂത്രധാരം, കേരളീയനായ ശ്രീകുമാരൻ എഴുതിയ ശില്പരത്നം (പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ട്) തുടങ്ങിയ കൃതികളിൽനിന്ന് ചുവർച്ചിത്രങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചും ആലേഖനസമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഏകദേശവിവരണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്ന അനേകം താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിലെ

ചുവർച്ചിത്രങ്ങളുടെ നിർമ്മാണസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചും രാസഘടനയെക്കുറിച്ചും ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഡോ.എസ്.പരമശിവൻ നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

ചിത്രമെഴുതാനുള്ള ചുവരുകൾ :

കെട്ടിപ്പടുത്ത ചുവരിൽ കുമ്മായം ഉപയോഗിച്ച് പരക്കൻ പ്രാഥമിക പ്രതലവും അതിനുമീതെ നേർമയുള്ള ദിതീയ പ്രതലവും ഒരുക്കിയശേഷം അതിന്മേൽ വരയ്ക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ. ചിത്രമുള്ള ചുവരുകളിൽ കുറഞ്ഞത് 0.4 മില്ലിമീറ്റർ മുതൽ കൂടിയത് 54.1 മില്ലി മീറ്റർ വരെ കനമുള്ള പരക്കൻ പ്രാഥമികപ്രതലങ്ങൾ കേരളത്തിൽ കാണുന്നതായി ഡോ.എസ്.പരമശിവൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ചുരുങ്ങിയത് 0.3 മില്ലിമീറ്റർ മുതൽ ഏറിയത് 20.9 മില്ലിമീറ്റർ വരെ കനമുള്ള നേർമയുള്ള ദിതീയപ്രതലങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി.

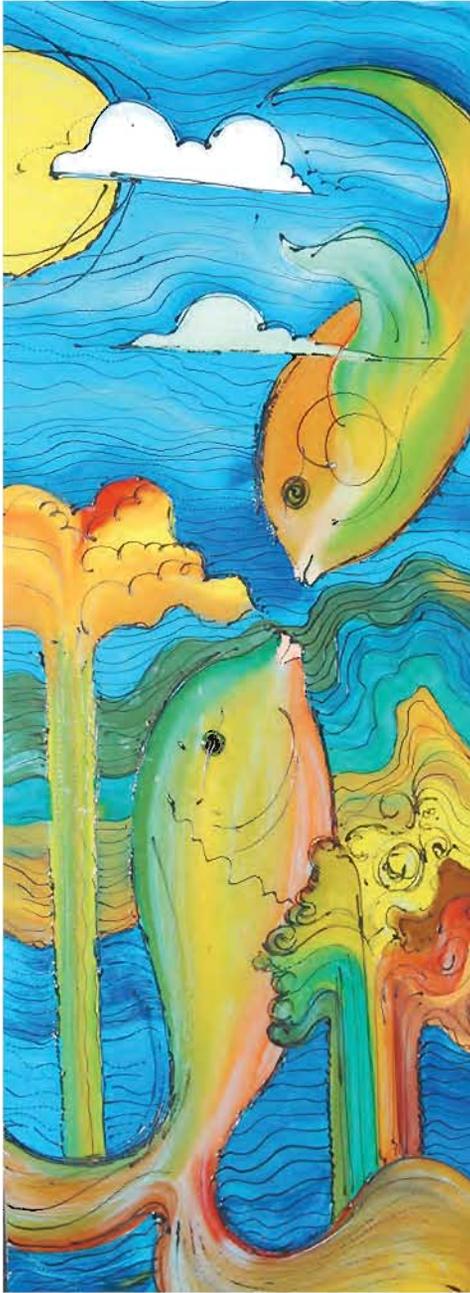

വർണങ്ങൾ :

കാവിച്ചുവപ്പ്, കാവിമഞ്ഞ, പച്ച, ചുവപ്പ്, വെള്ള, നീലം, ഹരിതനീലം, കറുപ്പ്, മഞ്ഞ, സ്വർണമഞ്ഞ തുടങ്ങിയ നിറങ്ങളാണ് കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളിൽ പൊതുവെ കാണുന്നത്. പലരും കരുതുന്നതുപോലെ പച്ചിലച്ചായങ്ങളും പഴച്ചാറുകളും മാത്രമല്ല ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് കലാകാരന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മണ്ണിൽനിന്നു കൃഷിച്ചെടുക്കുന്ന ധാതുക്കളും, രാസവസ്തുക്കളും, ചെടികളുടെയും കായ്കളുടെയും ചാറുകൾക്കു പുറമേ, പായങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിന് മുൻകാലങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

പ്രത്യേകതരം വെട്ടുകല്ലുകളിൽ നിന്നാണ് കാവിച്ചുവപ്പും കാവിമഞ്ഞയും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നത്. നീലി അമരിച്ചെടിയുടെ ചാറിൽ നിന്ന് നീലനിറം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങാടിക്കടകളിൽകിട്ടുന്ന 'എരവിക്കറ'യിൽ നീലം കലർത്തിയോ അല്ലെങ്കിൽ മനയോലയിൽ നീലച്ചായം ചേർത്തോ പച്ചനിറം ഉണ്ടാക്കിപ്പോന്നു. ചായിലുവും ചില നിറങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മാലക്കൈറ്റ് എന്ന ചെമ്പിന്റെ അയിരും പച്ചനിറത്തിനായി ചിലർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

എണ്ണക്കെട്ടിയിൽനിന്ന് കറുപ്പുനിറം തയ്യാറാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പച്ചയും നീലയും നിറങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ചുവരിൽ തരിശുലായനി പുരട്ടി കുമ്മായത്തിന്റെ ഗാഢത കുറയ്ക്കുന്ന പതിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില പായങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമുൻപ്

നാരങ്ങാനീരു പുരട്ടി കുമ്മായത്തിന്റെ ഗാഢത കുറയ്ക്കുന്ന പതിവുമാർഗ്ഗമായിരുന്നില്ല.

പശകൾ :

വെട്ടുകല്ലിലോ കരിങ്കല്ലിലോ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന ഭിത്തിയിൽ തേയ്ക്കുന്ന കുമ്മായം ഇളകിപ്പോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി പലതരം പശകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ പശകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശർക്കരയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പായങ്ങൾ നാരങ്ങയിൽ കുതിർത്ത് കരിക്കിൻവെള്ളത്തിൽ ചാലിക്കുന്നതായി കേരളത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ചില താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ചായം അടർന്നു പോകാതിരിക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിളാമ്പശ, കള്ളിപ്പാൽ, വേപ്പിൻപശ തുടങ്ങി പലതരം പശകളെപ്പറ്റിയും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. തടി കൊണ്ടുള്ള മരവികളിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന പായങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചിരട്ടകളിൽ എടുത്തു വെയ്ക്കുകയായിരുന്നത്രേ പതിവ്.

തുലികൾ :

കോരപ്പല്ലി, കൈതവേര് എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വിവിധതരം ബ്രഷുകൾ മുളംതണ്ടു കുർപ്പിച്ചെടുത്ത തുലികയും രചനോപകരണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മട്ടാഞ്ചേരിക്കൊട്ടാരത്തിലും കിടങ്ങൂർ ക്ഷേത്രത്തിലും മറ്റു ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലും കാണുന്ന അപൂർണ്ണചുവർച്ചിത്രങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പഴയ രചനാസമ്പ്രദായം കുറെയൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം. കുർപ്പിച്ചെടുത്ത മുളംതണ്ടിൽ മഞ്ഞച്ചായം മുക്കി ബാഹ്യരേഖ വരയ്ക്കുകയാണ് ആദ്യം ചെയ്യുന്നത്. അതു കഴിഞ്ഞ് ചുവന്ന ചായത്തിലുള്ള വരകൾ

കൊണ്ട് ബാഹ്യരേഖകളെ ദൃഢീകരിക്കുകയും. ഭാവാവിഷ്കരണത്തിനും മറ്റും ചായത്തെക്കാൾ രേഖകളെയാണ് നമ്മുടെ ചുവർച്ചിത്രകാരന്മാർ ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. കോരപ്പല്ലുപേർത്ത് നിർമ്മിച്ച ബ്രഷു കൊണ്ട് ചായം പുശും. ചായം പരത്തി പുശേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ കൈതവേരുകൊണ്ടുള്ള ബ്രഷാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ചിത്രം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞാൽ പൈൻമരത്തിന്റെ കറയിൽ നാലിലൊന്ന് എണ്ണ കുട്ടിച്ചേർത്ത് തുണിയിൽ അരിച്ച് ചുവരിൽ തേച്ചുപിടിപ്പിച്ച് ബലം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കേരളത്തിൽ :

ചുവർച്ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ 150-ൽ ഏറെ മന്ദിരങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ഉണ്ട്. തിരുനന്തിക്ക

രയിൽ (ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ട്) നിന്നാരംഭിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചുവർച്ചിത്രപാരമ്പര്യത്തിന് പത്തു നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ തുടർച്ചയായ ചരിത്രമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ തമിഴ്നാട്ടിലെ കന്യാകുമാരിജില്ലയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന തിരുനന്തിക്കരയിലുള്ള ഗൃഹാക്ഷേത്രത്തിൽ മേൽത്തട്ടിന്റെ അകവശത്തുണ്ടായി

രുന്ന ആന, ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീ, നിൽക്കുന്ന പുരുഷൻ, ഗണപതി തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ ആയ്രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് വരച്ചതാകാനാണ് സാധ്യത.

ഗൃഹാക്ഷേത്രങ്ങളെ പിൻതള്ളി സുഹൃദ്ദക്ഷേത്രങ്ങൾ കേരളത്തിൽ രൂപം കൊള്ളാൻ തുടങ്ങിയ എട്ടാം ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുതൽ ആര്യസൗഷ്ഠവമാർന്ന ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചുതുടങ്ങി. ദേവീദേവന്മാരെയും നാഗത്താന്മാരെയും അഞ്ചുവർണങ്ങളിലുള്ള പൊടികൾ ഉപയോഗിച്ച് നിലത്തു വരയ്ക്കുന്ന, ദ്രാവിഡമെന്നോ, അതല്ലെങ്കിൽ അവൈദിക മെന്നോ പറയാവുന്ന 'കളമെഴുത്തു' സമ്പ്രദായത്തിനായിരുന്നു അതിനുമുൻപ് ഇവിടെ സാർവത്രികമായ പ്രാധാന്യം മിക്കവാറും, മാഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ പാർഥിവപുരത്തെയും ചിത്രാലിലെയും ചിത്രങ്ങളിൽ തിരുനന്തിക്കര ശൈലിയുടെ തുടർച്ച കാണാം.

നമ്മുടെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ യഥാതഥ്യ ശൈലിയിൽ അല്പ വരച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. കാല്പനികത്വത്തിന്റെയും ആദർശാത്മകസൗന്ദര്യവിഷ്കരണത്തിന്റെയും സംശ്ലിഷ്ട മാതൃകകളാണ് കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ. അവയിൽ കേരളീയരുടെ വ്യക്തിത്വവും സവിശേഷത

കളും പ്രതിഫലിച്ചു കാണാം. വിഗ്രഹനിർമ്മാണത്തിലെ താലവ്യവസ്ഥയും അവർക്കു സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം നമ്മുടെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ കേരളീയമെന്നപോലെ ഭാരതീയവുമാണ്. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള കാലത്താണ് കേരളീയ ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഇന്നു കാണുന്ന രേഖാപ്രസരണ സൂക്ഷ്മതയും ഭാവതീവ്രതയും വർണലയവും ചലനാത്മകസൗന്ദര്യവും അലൗകികഭംഗിയും കൈവന്നത്.

മൂന്നുഘട്ടങ്ങൾ :

കേരളീയചുവർച്ചിത്രങ്ങളെ കാലഗണനാക്രമത്തിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ സഹായകമായ തെളിവുകൾ വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ശൈലീപരമായ പ്രത്യേകതകളെ മുൻനിർത്തി കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളെ പ്രാഥമികഘട്ടം, പ്രാഥമികാനന്തരഘട്ടം, മധ്യകാലഘട്ടം, മധ്യകാലാനന്തരഘട്ടം എന്നിങ്ങനെ നാലായി വേർതിരിക്കാം. തിരുനന്തിക്കര, കാന്തളൂർ, ത്രിവിക്രമമംഗലം, പാർഥിവപുരം എന്നീ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെയും ചിതറാൽഗുഹാക്ഷേത്രത്തിലെയും ചിത്രങ്ങൾ പ്രഥമഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാം കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ രാമായണചിത്രങ്ങളും തൃശൂർ വടക്കുന്നാഥൻ, തിരുവഞ്ചിക്കുളം, എളങ്കുന്നപ്പുഴ മുളക്കുളം, കോട്ടയം, താഴത്തങ്ങാടി, വാസുദേവപുരം, തൃക്കൊടിത്താനം എന്നീ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ചിത്രങ്ങളുമാണ്. അകപ്പറമ്പുപള്ളി, കാഞ്ഞൂർപള്ളി, തിരുവല്ലാപ്പള്ളി, കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി, ചേപ്പാടുപള്ളി, അങ്കമാലിപ്പള്ളി തുടങ്ങിയ ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങളിലെയും കോട്ടയ്ക്കൽ, പുണ്ഡരീകപുരം, തൃപ്രയാർ, പനയന്നാർകാവ്, ലോകനാർകാവ്, ആർപ്പൂക്കര എന്നീ ക്ഷേത്രങ്ങൾ . പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം, കരിവേലപ്പുര മാളിക, പത്മനാഭപുരം കൊട്ടാരം, മട്ടാഞ്ചേരിക്കൊട്ടാരത്തിലെ കോവേണിത്തളം, അതേ കൊട്ടാരത്തിലെ കീഴ്ത്തളം എന്നിവിടങ്ങളിലെയും ചിത്രങ്ങളാണ് മൂന്നാംഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. ബാലുശ്ശേരി, കോട്ടയ്ക്കൽ, കോഴിക്കോട്, തളി, വടകരകീഴൂർ, വടകരചേന്നമംഗലം, ലോകനാർകാവ്, കരിമ്പുഴ, മുക്കുതല, പുനത്തൂർകോട്ട എന്നിവിടങ്ങളിൽ നാലാം ഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കാണാം. തൃശൂർജില്ലയിലാണ് പുരാതനപ്രാധാന്യമുള്ള ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ താരതമ്യേനകൂടുതലായി കാണുന്നത്. തൊട്ടടുത്ത സ്ഥാനം കോട്ടയം ജില്ലയ്ക്കാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ തീരദേശത്തോ കിഴക്കൻ മലമ്പ്രദേശത്തോ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഇടനാടുകളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ് പൊതുവെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

പരാമർശം, സൗധം, നേർമ്മ, ആലേഖ്യസമ്പ്രദായം, പ്രാഥമികപ്രതലം, ദ്വിതീയപ്രതലം, ധാതു, വെട്ടുകല്ല്, ഗാഢത, മരവി, ബാഹ്യരേഖ, ദൃഢശീകരിക്കുക, സുഘടിതം, സൗഷ്ഠവം, തൂലിക, ശൈലി.

II. പിരിച്ചെഴുതുക :

ചുവർച്ചിത്രം	=	_____	+	_____
പച്ചിലച്ചായം	=	_____	+	_____
മനയോല	=	_____	+	_____
മുളന്തണ്ട്	=	_____	+	_____

III. ചേർത്തെഴുതുക :

കാവി	+	ചുവപ്പ്	=	_____
വെട്ട്	+	കല്ല്	=	_____
താളി	+	ഓല	=	_____
രചന	+	ഉപകരണം	=	_____

IV. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

പരാമർശം, രേഖപ്പെടുത്തുക, തയ്യാറാക്കുക, അപൂർവ്വം, ദൃഢീകരിക്കുക.

V. ഒന്നോ രണ്ടോ വരികളിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ചുവർച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാഥമിക പ്രതലം തയ്യാറാക്കുന്നതെങ്ങനെ?
2. എവിടെയെല്ലാമാണ് ചുവർച്ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നത്?
3. ചുവർച്ചിത്രകലയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ബ്രഷുകൾ എന്ത് ഉപയോഗിച്ചാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്?
4. ചുവർച്ചിത്രങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്?
5. കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന നിറങ്ങൾ ഏവ?

VI. അഞ്ചു വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ശൈലീപരമായ പ്രത്യേകതകളെ മുൻനിർത്തി കേരളത്തിലെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?

പ്രവർത്തനം :

ചിത്രകലയെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക.

കണ്ണീരും കിനാവും

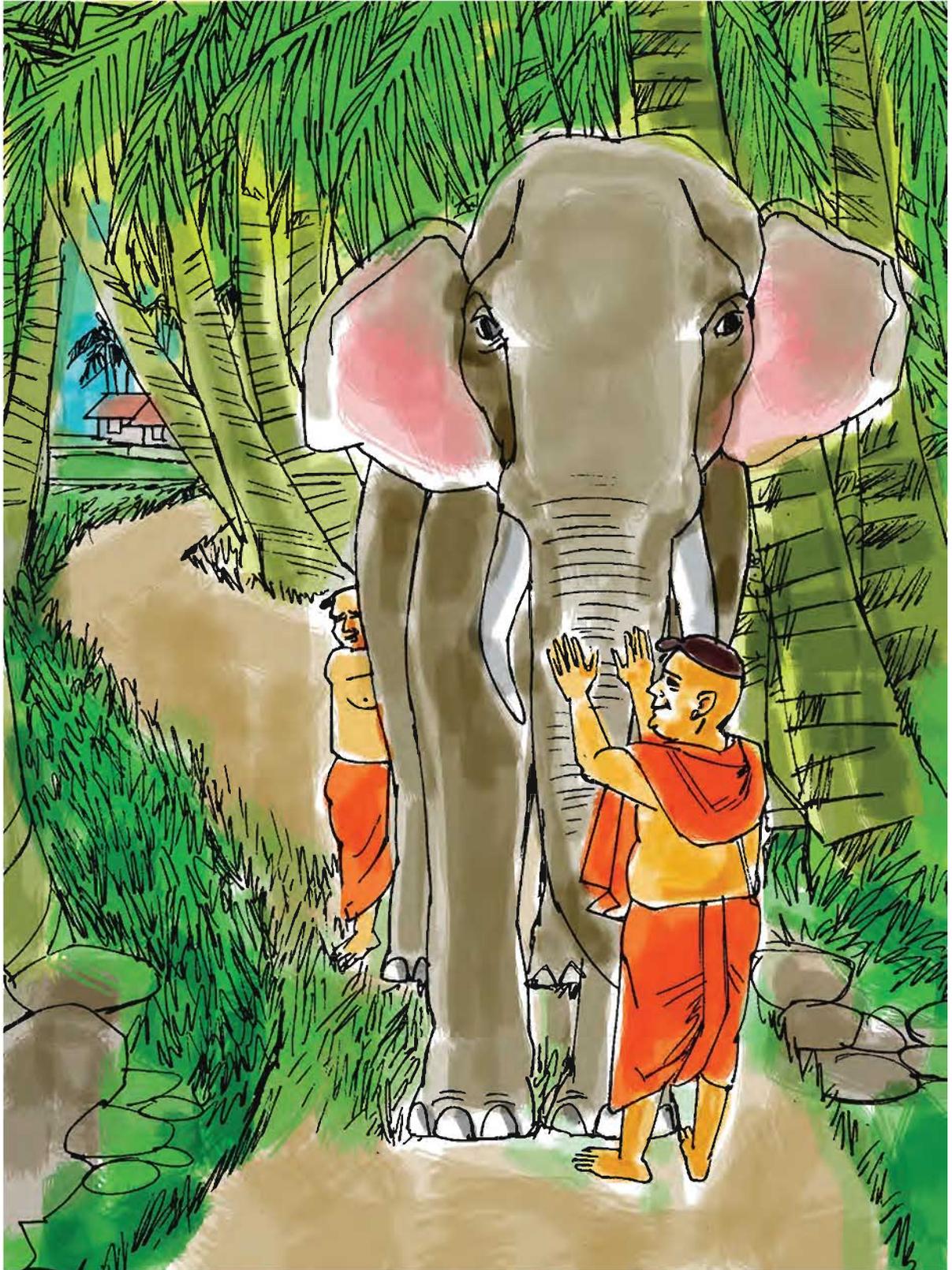
വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാട്

[വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാട് (1896-1982) എഴുത്തുകാരനും സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്ന വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാട്, മേഴത്തൂർ വെള്ളിത്തിരുത്തി താഴത്തുമനയിലാണ് ജനിച്ചത്. നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ പരിഷ്കരണം ലക്ഷ്യം വെച്ച് വി.ടി.രചിച്ച 'അടുകളെയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക്' എന്ന നാടകം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികചരിത്രത്തിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം നേടിയ കൃതിയാണ്. 'സത്യമെന്നത് ഇവിടെ മനുഷ്യനാകുന്നു'. 'രജനീരംഗം', 'വെടിവെട്ടം', 'പോംവഴി' എന്നിവയാണ് മറ്റു കൃതികൾ. 'കണ്ണീരും കിനാവു'മാണ് ആത്മകഥ. അതിൽ നിന്നെടുത്തതാണ് പാഠ്യഭാഗം. 1972-ൽ കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചു.]

നാളും തീയതിയും ഇന്നെന്നിക്കോർമ്മയില്ല. ഒരസ്തമനത്തോടുകൂടി വൃത്തികെട്ട ഒരു ഊക്കൻ ഇടവഴിയിൽനിന്നു കെട്ടിപ്പടുത്ത ഏഴെട്ടൊതുക്കുകളും ഉയരംകൂടിയ കൊട്ടാമ്പടിയും കയറിമറിഞ്ഞ് അച്ഛന്റെ പിന്നാലെ ഞാൻ ചെന്നുപെട്ടത് വിശാലമായ ഒരു പൂമുറ്റത്താണ്. പടിക്കൽ പടർന്നുനില്ക്കുന്ന പടുകുറ്റനൊരരയാൽ, തെക്കുഭാഗത്ത് അതിമനോഹരമായ മാളിക, വടക്കുഭാഗത്ത് ഊട്ടുപുര, മുറ്റത്തിന്റെ നടുകൊരു ദീപസ്തംഭം, പടിഞ്ഞാറ്റിമേൽ ഒരമ്പലത്തിന്റെ വിളക്കുമാടത്തറയിന്മേലെന്നപോലെ വരിവരിയായുള്ള കൽവിളക്കുകൾ, ചുറ്റും പൂത്തും തളിർത്തും തിമർത്തു നിൽക്കുന്ന പുച്ചെടികൾ - ഇങ്ങനെഒരമ്പലത്തിന്റെ, ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളിയുടെ, ഒരു ആര്യൻ നമ്പൂതിരിഗൃഹത്തിന്റെ സങ്കലനസ്ഥാനത്താണ് ചെന്നെത്തിയത്. പൂമുഖപ്പടിയിന്മേൽ കാലുണി ഇടനാഴിയിലെ കസാലമേൽ ചാഞ്ചാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ബലിഷ്ഠകായൻ അച്ഛനെകണ്ട ഉടനെസസ്ഥിതം എഴുന്നേറ്റ് കുശലമാരംഭിച്ചു. അച്ഛന്റെ പിന്നിൽ പരുങ്ങി നിന്നിരുന്ന എന്നെപ്പറ്റിയും ചിലതു സംസാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, എന്നെ ആകർഷിച്ചതു ദീപസ്തംഭത്തിന്മേൽ ചാരിവെച്ചിരുന്ന ഒരത്യത്ഭുതവസ്തുവാണ്. - അലുമിനിയ ഘ്രെയിമുള്ള ഒരു പുതുപുത്തൻ സൈക്കിൾ. അത്തരമൊരത്യത്ഭുതവസ്തു ഞാൻ ആദ്യമായാണു കാണുന്നത്. ഉൽക്കണ്ഠയോടെ അതിനെത്തന്നെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതിനിടയിൽ പിന്നിൽനിന്നു വാത്സല്യപൂർവ്വം ഒരു ചോദ്യം പുറപ്പെട്ടു.

'ചവിട്ടുവണ്ടി കണ്ടിട്ടില്ല അല്ലേ? ഞാനൊരു സൂത്രം കാട്ടിത്തരാം.' അതിന്റെ ഏതോ ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം കൈവെച്ചു. ഉടനെതുടങ്ങി, നീണ്ടു നിന്നൊരു മണിനാദം. ഞാൻ അമ്പരന്നു. കണ്ണുംനട്ടു നിലയായി. അദ്ദേഹം എന്നെ പൊക്കിയെടുത്ത് അതിന്റെ എങ്ങാണ്ടൊരിടത്തിരുത്തി. വിശാലമായ ആ മുറ്റം നാലഞ്ചു ചുറ്റ് ചുറ്റിച്ച ശേഷം യഥാസ്ഥാനം വന്നുനിന്നു. സൈക്കിൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റിൽപെട്ടു വട്ടം കറങ്ങുന്നപോലെയൊരനുഭവമാണെന്നിരിക്കുമായത്. അന്നത്തെ ആ സൈക്കിൾ യാത്ര എന്റെ ജീവിത ചക്രവാളത്തെ വലിപ്പം വെപ്പിച്ചു. വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിലേക്കെന്നെ ആനയിച്ച അച്ഛനെഞാൻ അകം നിറഞ്ഞ് അഭിനന്ദിച്ചു. അന്നു മുതൽ പാതായ്ക്കരമനയോടും അവിടത്തെ ആളുകളോടും എന്നിലുദിച്ചുയർന്ന സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ ഇന്നും അസ്തമിച്ചിട്ടില്ല.

കേരളത്തിലെ കേളികൂട്ട ഒരു ഇല്ലമാണ് പാതായ്ക്കരമന. അവിടത്തെ മൺമറഞ്ഞു പോയ രണ്ടു ശക്തന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഇളംകിടാങ്ങളെ പുളകം കൊള്ളിക്കുന്ന ഉറക്കുകഥയായി ഇന്നും വൃദ്ധസ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്.

പണ്ടൊരു കാലത്ത് അതിശക്തന്മാരായ രണ്ടാളുണ്ടായിരുന്നു. പാതയ്ക്കരമനയ്ക്കൽ. നൂറ്റൊന്നുനാഴിഅരിവെച്ച ചോറുവേണം ഓരോ ആൾക്കും ഒരു നേരത്തെ ഊണിന്. ഒരിക്കൽ തിരുന്നാവായ ഓത്തന്മാർമഠത്തിൽ നിന്നു ജ്യേഷ്ഠൻ ഇല്ലത്തേക്കു മടങ്ങിവരികയായിരുന്നു. നേരം ഇരുട്ടാവാനായി. കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയും.. ഒലുങ്കരച്ചോലയിലേക്കിറങ്ങുന്ന കുണ്ടനീട വഴിയിലെത്തിയപ്പോൾ മുറം പോലെയുള്ള ചെവിയാട്ടിക്കൊണ്ടങ്ങനെ ഒരു പടുകുറ്റൻ കൊമ്പൻ കാട്ടാന, മുന്നിൽ! ഓരം ചാരി നിൽക്കാൻ ഇടവഴിയിൽ ഇടമില്ല. വളഞ്ഞുമാറിപ്പോകാൻ വേറെ വഴിയും ഇല്ല. മുസ്സാമ്പൂരിയ്ക്കു ദേഷ്യം വന്നു. ആനയുടെ മസ്തകത്തിന്മേൽ കൈ വെച്ചു. പിന്നോക്കം ഒരു ഉന്തുന്തി. അപ്പോൾ പിന്നിൽനിന്നു മറ്റൊരാൾ ആനയെ മുന്നോട്ടും ഒരുന്ത്! ഇരുഭാഗത്തുനിന്നുമുണ്ടായ ഉന്തും തള്ളുമേറ്റു ഗതിമുട്ടിയ ആനശൂളംവിളിച്ചു.

'ആരാ പിന്നിൽ? അനുജനാ?' മുസ്സാമ്പൂരിയ്ക്കു സംശയമായി. 'ജ്യേഷ്ഠനാ മുമ്പിൽ, അല്ലേ? അപ്പോൾ നമുക്കിരുവർക്കും കടന്നുപോണല്ലോ?അനുജൻ ആനയുടെ കാലു പിടിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠൻ കയ്യും. അങ്ങനെ രണ്ടുപേരും കൂടി ആനയെ പൊക്കിയെടുത്തു കുന്നിൻ ചെരിവി ലേക്കൊരേറ്!. ആനഅവിടെക്കിടന്നു ചത്തു. ശക്തന്മാർ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നുപോയി. 'പാതയ്ക്കരയ്ക്കുണ്ടോ?' എന്നു ചോദിച്ചാൽ നിഷേധസൂചകമായി ആനതലയാട്ടുമത്രെ.

മറ്റൊന്ന്: പാതയ്ക്കരശക്തന്മാരുടെ യോഗ്യത കേട്ടറിഞ്ഞ് ഒരഭ്യാസിയായ പരദേശ ബ്രാഹ്മണൻ അതൊന്നു പരീക്ഷിക്കണമെന്നു കരുതി കേരളത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഒരു നാളു ച്യയ്ക്ക്, പിൻകൂടുമയും പാളസ്സാറും വീശുപാളയും കക്ഷത്തിലൊരു 'ഉറുപ്പ' യുമായി പാതാ യ്ക്കരെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഗ്രഹപ്പിഴയ്ക്കുശക്തന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർ രണ്ടുപേരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 'സ്വാമി, കുളിച്ച് ഊണു കഴിച്ചു പോകാം'. ദാസിമുഖേനഅന്തർജ്ജനം 'ലൗഗികം' പറഞ്ഞു. കുളക്കരയിൽ ഒരു കരിങ്കൽകുമിഴക്കല്ലു കിടന്നിരുന്നു. സ്വാമി അത്ഭുത ത്തോടെ വഴി കാട്ടാൻ വന്ന വാലിയക്കാരിയോടു ചോദിച്ചു. 'ഇതെന്തിനാണ്?'

'അതു ചെറിയ തമ്പുരാൻ കനം പോരെന്നു പറഞ്ഞ് ഊരിക്കളഞ്ഞ വളയാണ്.'

മറുപടി കേട്ടു സ്വാമി അമ്പരന്നു. ഏതാണ്ടൊരഞ്ചു തുലാം ഘനമുള്ള കരിങ്കല്ല് വളയാ യുപയോഗിക്കുന്ന ആൾ എന്തു ശക്തനായിരിക്കണം! സ്വാമിയുടെ കരളൊന്നു പിടഞ്ഞു.

സ്വാമി കുളികഴിഞ്ഞ് ഉണ്ണാനെത്തി.. ഭക്ഷണത്തിനുള്ളതെല്ലാം ഒരുക്കി അന്തർജ്ജനം കാത്തുനിന്നിരുന്നു. സ്വാമി തന്നത്താൻ വിളമ്പി ഊണ് തുടങ്ങി.

'മോരുണ്ടോ?' സ്വാമി അന്വേഷിച്ചു.
 അന്തർജ്ജനം 'ഇവിടത്തോരു മോരു കൂട്ടാറില്ല. നാളികേരപ്പാലു കൂട്ടിയാണ് ഉണ്ണാറ്.'
 സ്വാമി: 'നാളികേരപ്പാൽ എവിടെയാണ്?'
 അന്തർജ്ജനം: 'ആ മരികയിലെ നാളികേരം പിഴിഞ്ഞു കൂട്ടാം.'
 'ഇതെങ്ങനെ പിഴിയും?'

'നാളികേരവും മരികയും വാതിൽക്കലേക്കു വയ്ക്കൂ.'

സ്വാമി അങ്ങനെയെഴുതും. വാതിൽപ്പുഴുതിലൂടെ നാളികേരമെടുത്ത് ഒറ്റക്കൈകൊണ്ടു പിഴിഞ്ഞു മരികയിലാക്കി ചണ്ടി ഒരേറ്റു കൊടുത്തു. പട്ടർ ഭയപ്പെട്ടു. പരീക്ഷിക്കാൻ പോകുന്ന പുരുഷന്റെ ഭാര്യയ്ക്കുതന്നെ ഇത്ര ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ! ഇളിഭ്യനായ പട്ടർ ആരോടും യാത്ര പറയാതെ ഊണു കഴിഞ്ഞു തടിതപ്പി.

വേണ്ടുന്ന പശ്ചാത്തലത്തോടുകൂടി വൃദ്ധജനങ്ങൾ, പാതായ്ക്കരശക്തന്മാരെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഇത്തരം കഥകൾ കേട്ടു ഞാൻ കുട്ടിക്കാലത്ത് അതിശയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പിഞ്ചുഹൃദയങ്ങളിൽ കോരിത്തരിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഒരന്തരീക്ഷമായിരുന്നു അവിടെ. തെക്കിനിയിൽ ദംഷ്ട്രകരാളവക്ത്രത്തോടുകൂടിയ ഭദ്രകാളി ശ്രീകോവിൽ, മച്ചിൽ ഭൂതത്താൻ, തൊട്ടിയിൽ കുട്ടിച്ചാത്തൻ, പട്ട്. വാൾ, പാട്ടുകൊട്ടിൽ, തൂക്കുമണി ഇങ്ങനെ രൗദ്രമൂർത്തികളുടെ ആവാസത്താൽ 'ഇമ്പാച്ചിത്തം' കട്ടപിടിച്ച ഒന്നാണ് ആ മനമുഴുവൻ. നാലുകെട്ടിലെ എല്ലാ മുറികളിലുമുണ്ട് ഓരോ ചെങ്കുത്താന്മാർ. അസ്തമിച്ച ശേഷം ആ നാലിറയത്തു കൂടി ഒറ്റക്കു നടക്കുവാൻ ഏതു കുട്ടിയും ധൈര്യപ്പെടില്ല.

അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് അതുമിതും പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ പൂമുഖത്തേക്ക് ആരോ കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. വലിയ ഒരു ചെല്ലം മുമ്പിൽ വെച്ചു. നാലഞ്ചു നമ്പൂതിരിമാർ മുറുക്കി വെടി പറയുകയായിരുന്നു. അച്ഛൻ ഒരു ചുമരും ചാരി വിനീതനായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. കൂട്ടത്തിൽ തൂണും ചാരിയിരിക്കുന്ന കറുത്തു തടിച്ചൊരു മധ്യവയസ്കനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി നമ്പൂതിരിപ്പാടു പറഞ്ഞു.

'ഇദ്ദേഹമാണ് മേലേടം. നാളെ മുതൽ മേലേടത്തിന്റെ അടുത്തിരുന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങാം..' 'ഗുരുനാഥനാകാൻ പോകുന്നത് ആവലിയ മനുഷ്യനാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് പറയാത്തക്ക യാതൊരു സവിശേഷതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മേലേടം എന്നെ അടുത്തേക്കു വിളിച്ചു. ആ റാന്തൽവെളിച്ചത്തിന്റെ പ്രഭയിൽ എല്ലാവരുടേയും സവിശേഷനോട്ടം എന്നിലാപതിച്ചു.

- 'എന്താ പേര്?'
- 'രാമൻ'
- 'എത്ര'ട്ടായി?'
- 'ഒന്നര ഓത്തേ ആയിട്ടുള്ളൂ.'
- 'എത്ര വയസ്സായി?'
- 'ഒമ്പത്.'
- 'ഇതേവരെ ചൊല്ലിച്ചതാര്?'

'വടക്കേടത്തു നാരായണോയ്ക്കൻ.'

'ആട്ടെ ഓത്തു ചൊല്ലാൻ മോഹംണ്ടോ? അതോ അച്ഛന്റെ ഹേമം കൊണ്ടു പോന്നതോ?'

ഓർക്കാപ്പുറത്തുണ്ടായ ഈ ഒടുവിലത്തെ ചോദ്യം എന്നെ അകംപുറം മറിച്ചു. മേനി മുഴുവൻ ചുടുകയറി. വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കശേഷം മോഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓത്തു ചൊല്ലാൻ. എന്നല്ല, കാരണവന്മാരുടെ കൺമുമ്പിൽപ്പെടാതെ കാടുകാട്ടി കാലം കഴിക്കാനായി രുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. ഈ പരമാർത്ഥം ഞാനെങ്ങനെപറയും? പുതിയ ഒരു രംഗം. ജീവിത യാത്രയിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവ്, ചുറ്റുപാടും വലിയവർ. അതും അച്ഛന്റെ സന്നിധിയിൽ. അപ്പോൾ ഞാൻ 'മോഹംല്യ' എന്നു പറഞ്ഞാലത്തെ കഥയെന്തായിരിക്കും? ഇങ്ങനെയുള്ള വിചാരങ്ങൾ എന്നെ വിവശനാക്കി,

ഒമ്പതു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമായ ഒരു മകൻ തികഞ്ഞ ബ്രാഹ്മണ മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ച് 'ഓത്തു ചൊല്ലാൻ മോഹംല്യ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ കുട്ടിയുടെ ഭാവി അപകടത്തിലാണ്. അസത്യം പറഞ്ഞാൽ ഈശ്വരകോപം, സത്യം പറഞ്ഞാൽ കാരണവന്മാരുടെ കോപം, ഞാൻ വിവശതയോടെ മിണ്ടാതിരുന്നു.

'എന്താ കുട്ടിപ്പട്ടേരി മിണ്ടാത്തത്? മോഹംല്യ, അല്ലേ? മേലേടം പരിഹാസ സ്വരത്തിൽ ഒരു നസ്യം തട്ടിവിട്ടു.

'ഉണ്ട്. മോഹംണ്ട്', ധൈര്യം പുണ്ട് ഒരുവിധം ഞാനങ്ങനെഒരു 'നുണ്' പൊട്ടിച്ചു.

എന്റെ ജീവിതദശയിൽ മന:പൂർവ്വം ഒരു 'നുണ്' പറഞ്ഞത് അന്നാദ്യമായിരുന്നു. ആ വാക്ക് എന്റെ നാവിൽനിന്നു വീഴാൻ ഞാൻ നന്നേ പാടുപെടേണ്ടിവന്നു. നെറ്റിയിൽനിന്നു വിയർപ്പുതുളളികൾ ഇറ്റിറ്റുവീണു. പോലീസിന്റെ മർദ്ദനം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ 'കട്ടതു ഞാനാണ്' എന്ന് ഒരു പുളളിക്കു പറയേണ്ടിവരുന്ന സന്ദർഭത്തെ ഞാൻ ഈയവസരത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഈശ്വരൻ, ഒരാളുടെ മുമ്പിൽ വന്ന് 'നുണ് പറഞ്ഞൊളു, ഭയപ്പെടേണ്ട' എന്നിങ്ങനെമർദ്ദനത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുപദേശിക്കുന്നതുപോലുള്ള അത്ര വിശിഷ്ടമായ ഒരു സന്ദർഭം ഭൂമിയിൽ ഇല്ല.

വ്യാകരണം

കാരിതം - അകാരിതം :

അകർമ്മകവും സകർമ്മകവും നേരത്തെ പഠിച്ചുവല്ലോ. അകർമ്മകമായ കേവലധാതുക്കളെ സകർമ്മകവും ആക്കാം. അതിന് ധാതുവിനോട് 'ക്ക' ചേർത്താൽ മതി.

ഉദാ: ഉടയുക   **ഉടയ്ക്കുക**
 മറയുക   **മറയ്ക്കുക**

ഇത്തരം ക്രിയകളെ കാരിതക്രിയകൾ എന്നു പറയുന്നു. 'ക്ക' ചേരാത്ത ക്രിയകളെ അകാരിതക്രിയകൾ എന്നും പറയുന്നു.

എന്നാൽ, ഈ അർഥവിവക്ഷ കൂടാതെ കേവലക്രിയകളിൽ 'ക്ക' ചേരാറുണ്ട്.

ഉദാ:   കുളിക്കുക, കളിക്കുക, കേൾക്കുക.

<p>കാരിതം കേൾക്കുന്നു പറക്കുന്നു മറക്കുന്നു</p>	<p>അകാരിതം മറയുന്നു തിരിയുന്നു ഓടുന്നു</p>
---	--

പേരെച്ചം :

പറ്റുവിനഅഥവാ അപൂർണ്ണക്രിയയെക്കുറിച്ച് മുമ്പ് പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപൂർണ്ണക്രിയ ചിലപ്പോൾ പേരിന് അഥവാ നാമത്തിന് കീഴടങ്ങിനിൽക്കും. അവയാണ് പേരെച്ചങ്ങൾ.

<p>ഉദാ: അപൂർണ്ണക്രിയ കണ്ട ചെയ്ത കാണുന്ന പാടുന്ന</p>	<p>നാമം കുട്ടി കുട്ടി കുട്ടി കുട്ടി</p>
--	--

മുറ്റുവിന(പൂർണ്ണക്രിയ) യുടെ അന്ത്യത്തിൽ - 'അ' ചേർത്താൽ പേരെച്ചമായി.

കണ്ടു	-	കണ്ട
ചെയ്തു	-	ചെയ്ത

ഇകാരാന്തങ്ങളായ പൂർണ്ണക്രിയകളോട് 'അ' ചേർത്താൽ 'യ' ആഗമിക്കും.

1. പാടി - **പാടിയ**
 പാട്ടു പാടിയ കുട്ടി

2. അരുളി - അരുളിയ
 വരം അരുളിയ ഗുരു

വിനയച്ചം :

പൂർണ്ണക്രിയയും അപൂർണ്ണക്രിയയും എന്തെന്ന് അറിയാമല്ലോ.

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പൂർണ്ണക്രിയയെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും അപൂർണ്ണക്രിയ നിൽക്കുക. ഇങ്ങനെവന്നാൽ അതിനെവിനയച്ചം എന്നു പറയുന്നു.

കുട്ടി ജോലി ചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചു
 കുട്ടി പഠിച്ചുതീർത്തു

ഇവിടെ 'ചെയ്തു' 'പഠിച്ചു' എന്നീ ക്രിയകൾ യഥാക്രമം 'ക്ഷീണിച്ചു,' 'തീർത്തു' എന്നിങ്ങനെയുള്ള പൂർണ്ണക്രിയകളെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിൽക്കുന്നത്.

ഉദാ:	അപൂർണ്ണക്രിയ	പൂർണ്ണക്രിയ	വിനയച്ചം
	കണ്ട്	പറഞ്ഞു	കണ്ടുപറഞ്ഞു
	ചെന്ന്	കണ്ടു	ചെന്നുകണ്ടു
	പോകാൻ	പറഞ്ഞു	പോകാൻപറഞ്ഞു
	പഠിച്ചാൽ	ജയിക്കും	പഠിച്ചാൽജയിക്കും
	ഓടവേ	വീണു	ഓടവേ വീണു
	വന്നെങ്കിൽ	കാണാം	വന്നെങ്കിൽകാണാം

ഒരു നിശ്ചലദൃശ്യം വിജയലക്ഷ്മി

[വിജയലക്ഷ്മി (1960-) : 17 വയസ്സുമുതൽ ആനുകാലികങ്ങളിൽ കവിതകളെഴുതുന്നു. കവിതയ്ക്കുള്ള കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ പുരസ്കാരവും പി.കുഞ്ഞിരാമൻനായർ സ്മാരക പുരസ്കാരവുമടക്കം നിരവധി സമ്മാനങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്. . പ്രധാനകൃതികൾ 'തച്ചന്റെ മകൾ,' 'ഹിമസമാധി,' 'അന്ത്യപ്രലോഭനം.'

'അന്ധകന്യക' എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത് ചേർത്തിട്ടുള്ള ഭാഗമാണ് 'ഒരു നിശ്ചലദൃശ്യം.' നഗര വികസനത്തിനായി മരങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റുന്നതിൽ വേദനിക്കുന്ന കവിഹൃദയമാണ് കവിതയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.]

നഗരം കൊച്ചി, ഭാഗം
മേനക, ഹൈക്കോടതി-
പ്പടിവാതിലിൻ നേരേ-
യുണ്ടു പട്ടണപ്പാത.
അതിലോ നട്ടെല്ലായ
പാലവും കാണാം, ചാരേ
പുതുതായ്, സമാന്തര-
ചാരിയാം മറ്റേപ്പാത.

ഇരുപാതയ്ക്കും മദ്ധ്യേ
സ്വസ്ഥമായ്, നിഴൽ പാടേ
കുറുതായ്, കാൺമു സർവം
കണ്ടുനില്പതാം വൃക്ഷം.
ചെറുതാണിലച്ചാർത്തും
ചില്ലയുമല്പം മാത്രം,
അതിദീനമാം ബാല്യം,
അത്ര ശോഷിച്ചും നേർത്തും.

മൂന്നു ചില്ലുകൾ ചുറ്റി-
പ്പിണയുന്നേടം പറ്റി-
ച്ചേർന്നുകാണുന്നു കാക്ക-
ക്കുടു പ്രാകൃതം, ഗ്രാമ്യം,
പുള്ളികൾ പണ്ടുള്ളൊരും
ചെയ്തപോൽ മെനഞ്ഞൊറ്റ-

ചെണ്ടുപോലൊതുക്കത്തിൽ-
 ചേരുമാലാളിത്യത്തിൽ,
 വൻനഗരത്തിൻ വർണ്ണ-
 തേട്ടലിൽ നിശ്ശബ്ദമായ്
 തന്റെ ജീവനും കാത്തു
 ചേക്കയാമൊരു കാക്ക.
 വന്മരങ്ങൾതന്നോർമ്മ
 പട്ടിലപ്പുതപ്പാക്കി,
 മഞ്ഞയാം നിയോൺവെട്ടം
 വീണതു നിലാവാക്കി,
 തന്നിലേ മുഴങ്ങുന്ന
 മൗനമായ്, സുര്യോദയം
 വന്നുചേരുവാൻ കാക്ക
 കാത്തുകാത്തിരിക്കുന്നു.

നാളെയീ മരംവെട്ടാൻ
 നഗരാധിപർ വെച്ച-
 താവണം, മരച്ചോട്ടിൽ
 മഴു...നിശ്ചലദൃശ്യം!

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

നിശ്ചലദൃശ്യം, സമാന്തരചാരി, സർപ്പം, ഇലച്ചാർത്ത്, പ്രാകൃതം, വർണ്ണത്തേട്ടൽ, നഗരാധിപർ, നിയോൺവെട്ടം, പട്ടണപ്പാത, ദീനമാംബാല്യം, ഗ്രാമ്യം, പട്ടിലപ്പുതപ്പ്.

II. കാവ്യപ്രയോഗങ്ങൾ :

ചാരേ, പാടേ, പട്ടണപ്പാത, ദീനമാംബാല്യം, ഗ്രാമ്യം, പട്ടിലപ്പുതപ്പ്.

III. പിരിച്ചെഴുതുക :

പടിവാതിൽ	=	_____	+	_____
നേരെയുണ്ട്	=	_____	+	_____
പട്ടണപ്പാത	=	_____	+	_____
ചേക്കയാമൊരു	=	_____	+	_____

IV. ചേർത്തെഴുതുക :

ഇല	+	ചാർത്ത്	=	_____
ചുറ്റി	+	പിണയുക	=	_____

V. കവിതയിലെ പദങ്ങൾക്ക് സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക :

പാത, _____, _____
സൂര്യൻ, _____, _____

VI. പൂരിപ്പിക്കുക :

1. നഗരത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായി _____ കാണാം.
2. കാക്ക _____ കാത്തുകാത്തിരിക്കുന്നു.
3. _____ പ്രാകൃതമായി കാണപ്പെടുന്നു.
4. _____ സർവ്വവും കണ്ടുനിൽക്കുന്നു.
5. മഞ്ഞയാം നിയോൺവെട്ടം _____ തോന്നുന്നു.

VII. ഉത്തരം ചുരുക്കി എഴുതുക :

1. നഗരത്തിലെ വൃക്ഷം എങ്ങനെയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്?
2. കാക്കക്കൂട് പ്രാകൃതമാണെന്ന് പറയാൻ കാരണമെന്ത്?
3. കാക്ക എങ്ങനെയാണ് സൂര്യോദയത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നത്?
4. മരച്ചുവട്ടിൽ കാണപ്പെടുന്ന നിശ്ചലദൃശ്യം എന്താണ്?

VIII. അഞ്ചു വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. നഗരത്തിലെ കാക്കക്കൂട് എങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നു?

IX. ചർച്ച ചെയ്യുക :

1. നഗരവികസനം ജീവജാലങ്ങളിൽ എങ്ങനെ പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് ചർച്ച ചെയ്യുക.
2. നിങ്ങളുടെ ജീവിതപരിസരത്തുനിന്ന് സമാനമായ അനുഭവങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

കച്ചട്ടിസ്വാമിയാരുടെ കഥ

സഞ്ജയൻ

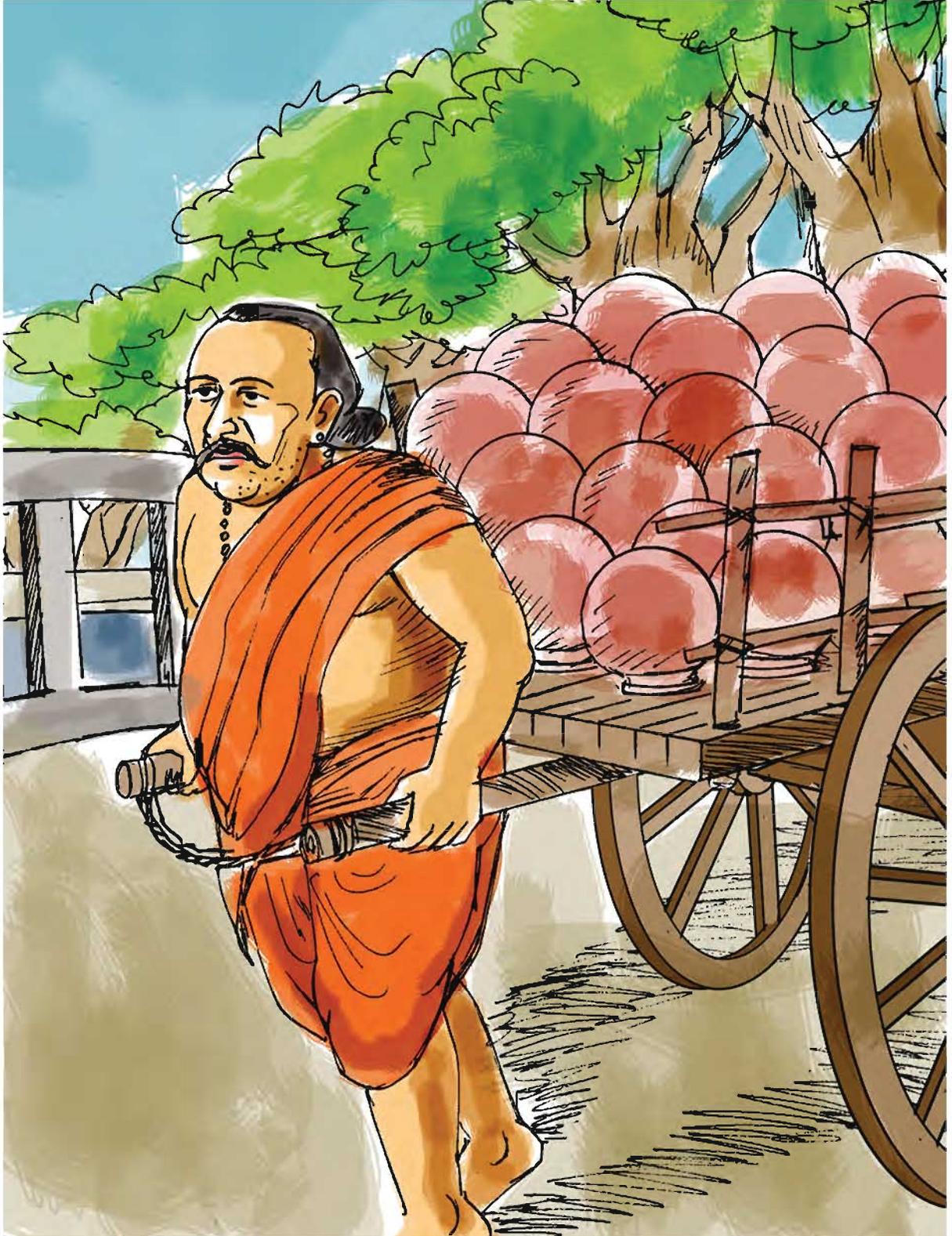
[സഞ്ജയൻ(1903 -1943) : പ്രശസ്ത ഹാസ്യസാഹിത്യകാരനാണ് 'സഞ്ജയൻ' എന്ന തൂലികാനാമത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ മാണിക്കോത്ത് രാമുണ്ണിനായർ. ആക്ഷേപഹാസ്യവിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നതാണ് സഞ്ജയന്റെ ഹാസ്യരചനകളിൽ അധികവും. സാഹിത്യ-സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലെല്ലാം സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തി മർമ്മം നോക്കി പരിഹാസശരങ്ങൾ അയയ്ക്കാനും കഴിവുള്ള സാഹിത്യകാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നിരൂപണങ്ങൾ 'എം.ആർ.നായർ' എന്ന പേരിലും ഹാസ്യലേഖനങ്ങളും കവിതകളും 'സഞ്ജയൻ' എന്ന പേരിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. 1935 ൽ കേരളപത്രികയുടെ എഡിറ്ററായും 1938 ൽ കോഴിക്കോടു ക്രിസ്ത്യൻകോളേജിൽ ലക്ചററായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. 'സാഹിത്യനികഷം' (രണ്ടു ഭാഗം), 'ആദ്യോപഹാരം,' 'ഹാസ്യാഞ്ജലി,' 'മൈല്ലെ' (പരിഭാഷ) തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനകൃതികളാണ്.]

കുട്ടികളാരെങ്കിലും അകത്തുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ വിളിക്കിൻ. ഞാനിന്ന് കച്ചട്ടിസ്വാമിയാരുടെ കഥ പറയാൻ പോകുന്നു. അവരോട് എന്തു കഥയും പറയാം. കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധി കളങ്കമില്ലാത്ത ബുദ്ധിയാണ്. മുതിർന്നവരുടെ കുശുമ്പും, അസൂയയും, വാശിയും, ദുർമ്മന്ത്രവും, ദുർവാസനയും, ദുർബുദ്ധിയും, കൂസ്യതിയും, കൂണ്ടാമണ്ടിയും ഒന്നും അവർക്കില്ല. ഒരു കഥ പറഞ്ഞാൽ അവർക്കു രസിച്ചാൽ ചിരിയ്ക്കും; ഇല്ലെങ്കിൽ, ഒരു രസവുമില്ല, എന്നു പറയും; രണ്ടായാലും, ഒന്നുകൂടി പറയിൻ! കുട്ടികൾ വന്നുവോ? ശരി. ഞാൻ അവരോടാണ് പറയുന്നത്. കുട്ടികളേ, കേട്ടോളിൻ.

മധുരാപുരി, മധുരാപുരി എന്നൊരു രാജ്യം. അവിടെ പരബ്രഹ്മയ്യർ എന്ന ഒരു കച്ചട്ടിക്കച്ചവടക്കാരനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ മധുരാപുരിയിലെ ഉത്സവകാലത്ത് ഒരുപാടു കച്ചട്ടികൾ കൈവണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വഴിക്ക് ഒരു പാലത്തിന്മേൽ എത്തിയപ്പോൾ പാലം പൊളിഞ്ഞുപോയി. പാലത്തിന്റെ അടിയിൽ വെള്ളം വറ്റിയ ഒരു തോടുണ്ടായിരുന്നു. ആ തോട്ടിൽ വീണു പരബ്രഹ്മയ്യരുടെ കച്ചട്ടികൾ മുഴുവനും തവിടുപൊടിയായിപ്പോയി. ഒരൊറ്റച്ചട്ടിപോലും ബാക്കിയായില്ല.

ഇതുകണ്ട് പരബ്രഹ്മയ്യർക്കു വലിയ വ്യസനമായി. പക്ഷേ പരബ്രഹ്മയ്യരുടെ സങ്കടം കണ്ടിട്ടു നാട്ടുകാരൊക്കെ ചിരിയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കാരണം അയാളെ അന്നാട്ടുകാർക്കു കണ്ടുകൂടായിരുന്നു. ഒരാൾക്കും അയാൾ ഒരു പൈസ പോലും സഹായമായി കൊടുക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അയാളെ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് നഷ്ടംപറ്റിയെന്നു കേട്ടിട്ട് ആളുകൾ അന്വേഷിച്ചു ചായ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും, സൂര്യമനയെക്കൊണ്ട് ഗണപതിഹോമവും ഭഗവതിസേവയും കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേത്തെക്കാലവും അങ്ങിനെതന്നെ പരബ്രഹ്മയ്യർക്കു പറ്റേണമെന്നുവെച്ചാണ് അവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തത്.

ഇതുകൊണ്ടുമായില്ല. അയ്യർ എതിലേയെങ്കിലും പോകുമ്പോൾ ആളുകൾ അയാൾ കേൾക്കേ “കച്ചട്ടി ഡീം” എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഇതു കേട്ടിട്ട് അയാൾക്കു വലിയ ദേഷ്യമായി. അയാൾ വടിയോങ്ങി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നവരുടെ പിന്നാലെ നാടുമുഴുവൻ പാഞ്ഞുതുടങ്ങി. ചിലപ്പോൾ വികൃതികളുടെ പിന്നാലെ പായുകയാൽ അയാൾ വീണു മുട്ടുപൊട്ടി.

കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആളുകൾ ഇയാളെക്കണ്ടാൽ “ഡീം” എന്നുമാത്രം പറയും. അപ്പോഴും ഇയാൾക്കു ദേഷ്യം വരും. അവരോട് കയർക്കും. അവർ “ഞങ്ങളെന്താണ്, സ്വാമി, നിങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്? ഞങ്ങൾക്കു ഡീം എന്നു പറഞ്ഞുകൂടേ? നിങ്ങളുടെ കല്പനവല്ലാത്ത കല്പനയല്ലോ. ഇത് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ രാജ്യമാണ്. എന്താണ് ഡീം എന്നു പറഞ്ഞാൽ? ഞങ്ങൾ ഇനിയും പറയും: ഡീം-ഡീം-ഡീം.”

പരബ്രഹ്മയൂർ ഒടുവിൽ അന്നാട്ടിലെ മജിസ്ട്രേട്ടോട് ആവലാതി പറഞ്ഞു. നഷ്ടം പറ്റിയ ഒരാളെ എല്ലാവരും പരിഹസിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് വല്ലാതെ വ്യസനിച്ചു: “ശരി, സ്വാമി, നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഇന്ന് വൈകുന്നേരം ഞാൻ വരാം. നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്ന ആളെ എനിക്കു കാട്ടിത്തരണം.” എന്നു പറഞ്ഞു.

അങ്ങിനെമജിസ്ട്രേട്ട് അയ്യരുടെ കൂടെപ്പോയി. മജിസ്ട്രേട്ടും പരബ്രഹ്മയൂരും കൂടി മധുരാപുരി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ഒരാൾ - സന്ജയനെപ്പോലെ ഒരു കുസൃതിക്കാരൻ എന്നു തന്നെ വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ- അവർക്കു നേരെ ചെന്നു. മജിസ്ട്രേട്ടിനു സലാം കൊടുത്തു. പരബ്രഹ്മയൂർക്കും സലാം കൊടുത്തു. പക്ഷേ സലാം കഴിഞ്ഞ് കുറെ ഊക്കിൽ കൈ താഴത്തേയ്ക്ക് ഇട്ടു. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ കച്ചട്ടി വീണതു ആംഗ്യംകൊണ്ടു കാണിച്ചതാണെന്ന് അയ്യർ വിചാരിച്ചു. ലഹളയോടു ലഹള. “കണ്ടില്ലേ, യജമാനനേ. എന്ന് പരിഹസിച്ചതാണ്. മഹാപാപി! കൈ താഴത്തേയ്ക്കിട്ടതു കണ്ടില്ലേ? കച്ചട്ടി ഡീം എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. യജമാനൻ ഇയാളെ ബന്താവിൽ വെക്കണം. പിഴ കല്പിക്കണം, യജമാനനേ, നല്ല പിഴ കല്പിക്കണം. പിഴയടച്ച് ഈ മഹാപാപി മുടിയണം.” എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു.

മജിസ്ട്രേട്ട് ഒന്നും പറയാതെ പരബ്രഹ്മയൂരെ ആറുമാസത്തേക്ക് കുതിരവട്ടത്തേയ്ക്കയച്ചു. അങ്ങിനെഒരു കഥ.

ഇതിൽനിന്ന് എന്താണ്, കുട്ടികളേ, പഠിക്കേണ്ടത്? നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കരുത്. അഥവാ-വാസ്തവം അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽത്തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി ചിരിച്ചുകളയണം: കോപിച്ചിട്ട് പ്രയോജനമില്ല. നിങ്ങളാരും കച്ചട്ടി സ്വാമിയാരെപ്പോലെ വിഡ്ഢിത്തം കാട്ടരുത്, കേട്ടോ? പോയിക്കളിച്ചോളിൻ.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

വ്യാഖ്യാനം, മധുരാപുരി, കച്ചട്ടി, പായുക, കല്പന, ബന്താവ്, തന്ത്രം, പരിഹാസം, ദുർവാസന

II. വിപരീതപദം എഴുതുക :

- 1. കളങ്കം   X
- 2. ദുർബുദ്ധി   X
- 3. തന്ത്രം   X

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

- 1. ദൃഢവിശ്വാസം
- 2. നഷ്ടംപറ്റുക
- 3. പിഴയടയ്ക്കുക

IV. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

- 1. മുതിർന്നവർക്കുള്ള എന്തൊക്കെ ദോഷങ്ങളാണ് കുട്ടികൾക്കില്ലായെന്ന് സഞ്ജയൻ പറയുന്നത്?
- 2. കച്ചട്ടിക്കച്ചവടക്കാരനൊന്നാട്ടുകാർക്ക് കണ്ടുകൂടാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?
- 3. കച്ചട്ടിക്കച്ചവടക്കാരന് നഷ്ടംപറ്റിയെന്ന് കേട്ട്, എന്താണ് ആളുകൾ ചെയ്തത്?
- 4. ഈ പാഠത്തിലെ സംഭവത്തിൽ നിന്ന് എന്ത് പഠിക്കണമെന്നാണ് എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നത്?

V. ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

- 1. കച്ചട്ടിക്കച്ചവടക്കാരന് നഷ്ടം ഉണ്ടായത് എങ്ങനെ?
- 2. കച്ചട്ടിക്കച്ചവടക്കാരനോടൊപ്പം പോയ മജിസ്ട്രേറ്റ് കണ്ടതെന്താണ്?

VI. പ്രവർത്തനം :

- 1. ഈ കഥയിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സമൂഹത്തിലെ അനീതികളെ അപഹസിച്ചുകൊണ്ട് രചിക്കപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യം നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? കണ്ടെത്തുക.
- 2. സഞ്ജയന്റെ കൃതികളുടെ പേരുകൾ പട്ടികാരുപത്തിലെഴുതുക.

ആരാണു യഥാർത്ഥ ശത്രുക്കൾ?

പ്രൊഫ. അമ്പലപ്പുഴ രാമവർമ്മ

[പ്രൊഫ. അമ്പലപ്പുഴ രാമവർമ്മ(1926-2000) : 1926 ഡിസംബർ 10 ന് അമ്പലപ്പുഴയിൽ ജനിച്ചു. ആലുവ യു.സി. കോളേജ്, തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം. 1948-50 ൽ ആലുവ യു.സി. കോളേജിൽ അധ്യാപകനായി. 1960 മുതൽ 1986 വരെ കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളേജിൽ മലയാളം വകുപ്പു മേധാവിയായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. കഥകളി ട്രൂപ്പിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ച് 1986 ൽ പശ്ചിമജർമ്മനിയിൽ പര്യടനം നടത്തി. കഥകളിക്കുള്ള എം.കെ. കെ.നായർ അവാർഡിന് അർഹനായി. പൊതുവായി നാം അറിയേണ്ടതും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുമായ സദുപദേശമാണ് പാഠഭാഗത്തിലുള്ളത്.]

മനുഷ്യർക്ക് രണ്ടുതരം ശത്രുക്കളുണ്ട്. ഒന്ന്, ബാഹ്യശത്രുക്കൾ, രണ്ട്, ആന്തരശത്രുക്കൾ. നമ്മോട് ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ നാം വെറുക്കുന്നു. ആ വെറുപ്പ് ശത്രുതയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു. നമ്മുടെ അഭ്യൂദയത്തിൽ അസൂയ പുണ്ടു വർത്തിക്കുന്നവരെയും, നമ്മെ ദ്രോഹിക്കാനായി സദാ ശ്രമിക്കുന്നവരെയും നമ്മുടെ ശത്രുഗണത്തിലേ നാം പെടുത്തുകയുള്ളു. ഇനി മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. സ്നേഹഭാവത്തിൽ നമ്മോട് അടുത്തുകൂടും. ക്രമേണ നമ്മുടെ വിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കും. നമ്മുടെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അവർ മനസ്സിലാക്കും. എന്നിട്ട് തരം കിട്ടുമ്പോൾ നമ്മെ വഞ്ചിക്കും. അവരെയാണ് നാം കരുതലോടെ വീക്ഷിക്കേണ്ടത്. നമ്മെ ഓരോന്നു പറഞ്ഞ് വിശ്വസിപ്പിച്ചിട്ട് ആപത്തിൽ ചാടിച്ചതിനുശേഷം സ്വയം ആനന്ദിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു സംഭവിച്ച വിപത്തിൽനിന്നു മുതലെടുക്കുകയോ ആയിരിക്കും അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരക്കാരെപ്പറ്റി രാമായണത്തിൽ ഒരു പരാമർശമുണ്ട്. രാമരാവണയുദ്ധത്തിനു മുൻപ് രാവണൻ വിഭീഷണനോടു കോപിച്ചു പറയുന്നതു നോക്കുക:-

“ശത്രുക്കളല്ല ശത്രുക്കളാകുന്നതു
മിത്രഭാവത്തോടരികേ മരുവിന
ശത്രുക്കൾ ശത്രുക്കളാകുന്നിതേവനും
മൃത്യുവരുത്തുമവരെന്നു നിർണ്ണയം!”

ഇതിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടത് എന്താണ്? ശത്രുമിത്രങ്ങളെ തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ശത്രുക്കൾ ആർ, യഥാർത്ഥമിത്രങ്ങൾ ആർ എന്ന് ബുദ്ധിചൈതന്യം അനുഭവംകൊണ്ടും നാം മനസ്സിലാക്കണം. എന്നിട്ട് അതനുസരിച്ചുവേണം അവരോടു പെരുമാറാൻ. ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളേക്കാൾ ക്രൂരനാണ്. കാഴ്ചയിൽ ദുഷ്ടനോ ശിഷ്ടനോ എന്ന് ഒരുവനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ ഹിംസ്രമൃഗങ്ങളെകണ്ടാൽ, അവ വിനാശകാരികളാണെന്നും, അവയോടു പെരുമാറുന്നതു കരുതി വേണമെന്നും നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ പുറമേ കാണുന്ന മനുഷ്യനല്ല അവന്റെ ഉള്ളിൽ കുടികൊള്ളുന്നതെന്ന സത്യം വളരെ അടുത്തു പെരുമാറുമ്പോഴേ, അല്ലെങ്കിൽ അനുഭവിച്ച് അറിയുമ്പോഴേ നമുക്കു മനസ്സിലാകും. ശത്രു

മിത്രാദികളെ വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഒരുകാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടെങ്കിലേ അതു വിജയകരമാകയുള്ളൂ. ആപത്തിൽ നമുക്ക് ഉതകുന്നവനാണ് ബന്ധു; ആപത്തിൽ നമ്മെ കൈവെടിയുന്നവൻ ശത്രുവും. ഒരു കാലത്തു ബന്ധുവായിരുന്നയാൾ, പിന്നീടു ശത്രുവായിത്തീരാം. അതുപോലെ ഒരിക്കൽ ശത്രുത പുലർത്തിയിരുന്നവൻ പിന്നീട് ബന്ധുവായിത്തീർന്നെന്നും വരാം. 'അടുത്തവൻ അകലുമ്പോഴും, അകന്നവൻ അടുക്കുമ്പോഴും നാം ജാഗ്രത പാലിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റൊന്നല്ല. തെറ്റിദ്ധാരണകൊണ്ടും മനുഷ്യർക്കു തമ്മിൽ പലപ്പൊഴും ശത്രുത ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതു മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ എപ്പൊഴും നമുക്കു കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. അങ്ങനെയെഴുത്താൽ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന സൗഹൃദബന്ധം അതേവരെ ഉണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തിയേറിയതായിരിക്കും.

നമ്മുടെ ബാഹ്യശത്രുക്കളെപ്പറ്റിയാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബാഹ്യശത്രുക്കളേക്കാൾ നമുക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നത് ആന്തരശത്രുക്കളാണ്. അവരെ നമുക്കു കാണാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ കുടികൊള്ളുന്നവരാണവർ. വലിയ വലിയ മഹർഷിമാർ പോലും കാമക്രോധാദി വികാരങ്ങൾക്ക് അടിപെട്ട് തങ്ങളുടെ തപശ്ശക്തി ക്ഷയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിന് പുരാണങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അന്യന്റെ മുതൽ എങ്ങനെയെങ്കിലും കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ചിന്തയും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമവും ലോഭം കൊണ്ട് ഉളവാകുന്നതാണ്. പാണ്ഡവരുടെ സ്വന്തം അപഹരിച്ചെടുക്കാൻ ദുര്യോധനൻ നടത്തിയ നീചമായ ശ്രമംകൊണ്ടാണ് അകാലമൃത്യുവന്നുണ്ടായത്. 'മോഹം' എന്നതിന് പല അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടുന്ന ഓരോരോ ആഗ്രഹങ്ങൾ. ആഗ്രഹസിദ്ധിക്കായി പലരും അപഥത്തിൽ ചരിക്കാറുണ്ട്. അറിവില്ലായ്മയ്ക്കും മോഹമെന്നു പറയും. താൻ ചെയ്യേണ്ടത് ഏത്, ചെയ്യരുതാത്തത് ഏത് എന്നു വിവേചിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവനും നാശമാണ് ഫലം. 'മദം' അഹങ്കാരം തന്നെ. ഐശ്വര്യം, ധനസമൃദ്ധി, ഉന്നതപദവി, പ്രതാപം, വിദ്യ, പ്രഭുത്വം, അധികാരം ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യനെ അഹങ്കാരിയാക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. അമിതമായി അഹങ്കരിക്കുന്നവനും ഒടുവിൽ അധഃപതനത്തിൽത്തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ മറ്റൊരു ഭാവമാണ് മാത്സര്യം; മത്സരബുദ്ധി. മത്സരം സൃഷ്ടിപരമായിരുന്നാൽ നന്ന്. എന്നാൽ വിനാശാത്മകമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതും സ്വന്തം നാശത്തിനുതന്നെ വഴിതെളിക്കും. അതിനാൽ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സന്ദർഭാനുസാരമായി കടന്നു കൂടുന്ന കാമക്രോധാദി വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നിഗ്രഹിക്കുകയുമാണ് ജീവിതവിജയവും മനസ്സുഖവും ശാന്തിയും കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരുവൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

പരമാർത്ഥത്തിൽ ശത്രുമിത്രാദികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു നാം തന്നെയാണ്. **'നമുക്കു നാമേ പണിവതുന്നാകം നരകവുമതുപോലെ'** എന്ന മഹാകവി വാക്യം എത്ര ശരി! നമ്മുടെ പെരുമാറ്റം അനുസരിച്ചിരിക്കും നമുക്കു ശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്. സ്വഭാവമഹത്വംകൊണ്ട് ശത്രുക്കളെ മിത്രങ്ങളാക്കാൻ ഒരുവനു കഴിയും. അതുപോലെതന്നെ ഒരുവന്റെ സ്വഭാവവൈകല്യം അവനു ശത്രുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. പരനിന്ദയാണ് പലപ്പൊഴും ശത്രുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇടവരുത്തുന്നത്. അതിനാൽ അടിസ്ഥാനപരമായി നമ്മുടെ സ്വഭാവം നന്നാക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുക.

വ്യാകരണം

കാലം :

ക്രിയ-ഓടുക

1. കുട്ടി ഓടി
2. കുട്ടി ഓടുന്നു
3. കുട്ടി ഓടും

ഈ വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ആദ്യത്തെ വാക്യത്തിൽ കുട്ടി 'ഓടുക' എന്ന ക്രിയ പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിലാവട്ടെ 'ഓടുക' എന്ന ക്രിയ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നാമത്തെ വാക്യത്തിലോ? കുട്ടി ഇതുവരെ ഓടിയിട്ടില്ല; ഇനി ഓടും എന്നാണ് ക്രിയയുടെ അർത്ഥം. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ ക്രിയയെ ഭൂതകാല (കഴിഞ്ഞകാലം) ക്രിയയെന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്രിയയെ വർത്തമാനകാലക്രിയയെന്നും നടക്കാനിരിക്കുന്ന ക്രിയയെ ഭാവികാലക്രിയ എന്നും പറയുന്നു.

താഴെ കൊടുത്ത പട്ടിക ശ്രദ്ധിക്കുക.

ഭൂതം	ഭാവി	വർത്തമാനം
ചാടി	ചാടും	ചാടുന്നു
മറഞ്ഞു	മറയും	മറയുന്നു
വിട്ടു	വിടും	വിടുന്നു
കൊടുത്തു	കൊടുക്കും	കൊടുക്കുന്നു
കണ്ടു	കാണും	കാണുന്നു
വിറ്റു	വിൽക്കും	വിൽക്കുന്നു

മഴക്കാറിനോട്

അക്കിത്തം അച്യുതൻ നമ്പൂതിരി

[പാലക്കാടു ജില്ലയിൽ കുമരനല്ലൂരിൽ അമേറ്റൂർ അക്കിത്തത്തുമനയിൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും ചേകൂർമനയ്ക്കൽ പാർവ്വതി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെയും പുത്രനായി 1928 മാർച്ച് മാസം 18-ാം തീയതി അക്കിത്തം ജനിച്ചു. അക്കിത്തം നമ്പൂതിരിമാരിൽനിന്നു ലഭിച്ച ആദരണീയമായ പാരമ്പര്യത്തിനുപുറമെ, അസുയാവഹമായ കാവ്യശിക്ഷണത്തിനും അക്കിത്തത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ബലിദർശനം' എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിന് 1972-ലെ കേരള സാഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡും 1973-ലെ കേന്ദ്രസാഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുരുവായൂരപ്പൻ ഓടക്കുഴൽ അവാർഡിനും അർഹനായി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസം, 'നിമിഷക്ഷേത്രം', 'മന:സാക്ഷിയുടെ പുകൾ', 'ഉപനയനം', 'സമാവർത്തനം' തുടങ്ങി മുപ്പതിലധികം കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉയർച്ചയും, ഗുണങ്ങളും നിറഞ്ഞ മഴമേഘങ്ങളെകൂട്ടികൾ നമസ്കരിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം.]

താനൊര്യയർന്നവനാണെന്നോർത്താ

മാനത്തെല്ലാമലയുമ്പോൾ

താഴെനടക്കും ഞങ്ങളുടെ നേരെ-

ത്തട്ടിക്കയറും മഴമുകിലേ,

വീരൊടുകൂടിക്കൂടെക്കൂടെ

ച്ചുരക്കോലുകൾ മിന്നിപ്പു,

അട്ടഹസിപ്പു ഞങ്ങളെയെല്ലാം

ഞെട്ടിക്കാനായല്ലല്ലീ?

തറയെപ്പറ്റിപ്പറയെപ്പറ്റിയു-

മറിയാനുള്ള തിടുകത്തിൽ

പാതയിലൂടെ പ്രാഞ്ചിപ്രാഞ്ചി

പ്പാഞ്ഞിടുമുണ്ണികളീ ഞങ്ങൾ

പള്ളിക്കൂടപ്പടിവാതിൽക്കൽ-

ച്ചെല്ലുംമുമ്പേ കഠിനൻ നീ

കുപ്പായത്തിൽക്കാലുറകളിലും

തുപ്പിത്തുപ്പിനിറച്ചല്ലോ!

താനൊര്യയർന്നവനാണെന്നോർത്താ

മാനത്തങ്ങിങ്ങലയുമ്പോൾ

താഴെ നടക്കും ഞങ്ങളുടെ നേരെ

ത്തട്ടിക്കയറും മഴമുകിലേ,

നീയൊര്യയർന്നവനെനുള്ളതിലി-

ല്ലീയുള്ളോർക്കിനിയാശങ്ക

ഏത്തമിടുന്നു, കൈകുപ്പുന്നു,
താഴ്ത്തുന്നു തല നിന്മുന്നിൽ!

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

ചുരക്കോലുകൾ, മിന്നുക, തിടുക്കം, കഠിനൻ, മുകിൽ, ആശങ്ക

II. കാവ്യപ്രയോഗങ്ങൾ :

അട്ടഹസിച്ച്, പ്രാഞ്ചിപ്രാഞ്ചി, തട്ടിക്കയറും, ഏത്തമിടുന്നു

III. പിരിച്ചെഴുതുക :

- 1. മാനത്തെല്ലാം = _____ + _____
- 2. ചുരക്കോലുകൾ = _____ + _____
- 3. നിൻമുമ്പിൽ = _____ + _____

IV. ചേർത്തെഴുതുക :

- 1. പാഞ്ഞിടും + ഉണ്ണികൾ = _____
- 2. അങ്ങിങ്ങ് + അലയുമ്പോൾ = _____

V. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

- 1. കുട്ടികൾ മഴക്കാറിനെ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്?
- 2. കുട്ടികളെ ഞെട്ടിക്കുന്നത് ആരാണ്?
- 3. കുട്ടികൾക്ക് എന്തിനെക്കുറിച്ചറിയാനാണ് മോഹം?
- 4. പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്ക് പോകുന്ന കുട്ടികൾക്ക് എന്താണ് സംഭവിച്ചത്?
- 5. മഴമുകിലിന് മുമ്പിൽ കുട്ടികൾ എന്തു ചെയ്തു?

VI. അഞ്ചു വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

- 1. കുട്ടികൾ മഴക്കാറിനെ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്?
- 2. മഴമുകിലിനോട് കുട്ടികൾക്കുള്ള പ്രതികരണം എങ്ങനെയായിരുന്നു?

VII. തന്നിട്ടുള്ള വരികളിലെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുക :

- 1. വീരൊടുക്കുകൂടിക്കൂടെക്കൂടെ
ചുരക്കോലുകൾ മിന്നിപ്പൂ,
- 2. കുപ്പായത്തിൽക്കാലുറകളിലും
തുപ്പിത്തുപ്പിനിറച്ചല്ലോ!

VIII. പ്രവർത്തനം: ആസ്വാദനം :

പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു കവികളുടെ കൃതികൾ വായിച്ചുസ്വദിക്കുക.

എന്റെ കവിത

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ

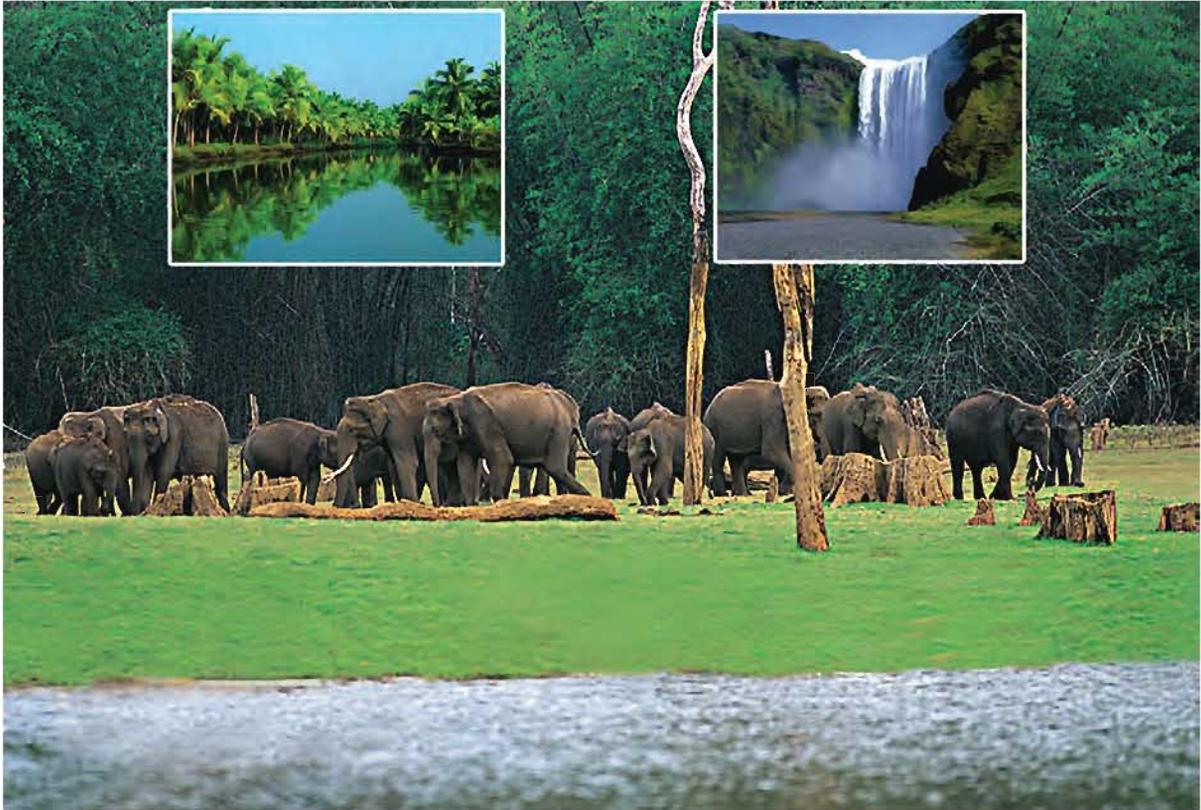
[വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ (1911-1985) കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിയും സംസ്കാരവും സ്വാഭാവികതയോടെ കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിച്ച കവി. നൈസർഗ്ഗികമായ നർമ്മബോധം കവിതകളുടെ അന്തർധാരയാണ്. മനുഷ്യശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസവും ശാസ്ത്രബോധവും കവിതകളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. കാച്ചിക്കുറുക്കിയ കവിതകൾ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

'കന്നിക്കൊയ്ത്ത്', 'ശ്രീരേഖ', 'ഓണപ്പാട്ടുകാർ', 'വിത്തും കൈക്കോട്ടും', 'കുന്നിമണികൾ', 'കുരുവികൾ', 'കടൽക്കാക്കകൾ', 'വിട', 'കയ്പവല്ലൂരി' (കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ) 'കുടിയൊഴിക്കൽ' (ഖണ്ഡകാവ്യം) 'ഋഗുശൃംഗൻ', 'അലക്സാണ്ടർ' (നാടകങ്ങൾ) എന്നിവയാണ് പ്രധാനകൃതികൾ. മകരക്കൊയ്ത്തിന് വയലാർ അവാർഡും 'വിട' എന്ന കാവ്യസമാഹാരത്തിന് കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്].

എനിക്കേറ്റവും പരിചയപ്പെട്ട, പ്രിയപ്പെട്ട, നാട്ടിൻപുറത്തിലൂടെയാണ് ഞാനിതു കുറിക്കുന്നത്. ഇളവെയിലിൽ കുളിച്ചുനില്ക്കുന്ന നാട്ടിൻപുറം. ഇവിടെ വെച്ചാണ് ഞാൻ എന്റെ കവിതകൾ മിക്കതും എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. പകലല്ല, രാത്രിസമയത്ത്, പകൽ യുക്തിവാദത്തിന്റെയും രാത്രി കവിഭാവനയുടേയും കാലമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽവെച്ച് ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മുൻപെഴുതിയവയിൽ പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.

ഞാൻ കേരളത്തിലൊരു നാട്ടിൻപുറത്തു ജനിച്ചുവളർന്നതാണ് എന്റെ കവിതയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം എന്നു തോന്നുന്നു. പുതിയ അറിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ നാട്ടിൻപുറത്തെ സ്പർശിച്ചു ഞാൻ ഒരു കവിതയെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അന്ന്, ഇളം പ്രായത്തിൽ, ഞാൻ കണ്ട നാട്ടിൻപുറം നാൾതോറും നിറങ്ങളുടേയും നാദങ്ങളുടേയും ഗന്ധങ്ങളുടേയും നവനവങ്ങളായ അത്ഭുതങ്ങൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്ന, അമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ, ഒരു കൊച്ചുലോകമായിരുന്നു. ഇന്നും അതിന്റെ മധുരസ്മരണകളാണ് എന്റെ കവിതയുടെ ഏറ്റവും ഈടുള്ള കൈമുതൽ. ഓരോ ഇലയ്ക്കും നിറത്തിന്റെ ഓരോ സവിശേഷതയുണ്ട്. ഓരോ പക്ഷിക്കും ശബ്ദത്തിന്റെ സ്വരഭേദങ്ങളും പച്ചനിറം, കളനാദം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുപോയാൽ അവയോടു നീതി ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. ഗ്രാമപ്രകൃതിയോടു കുറുറ്റ അകൃത്രിമരചന

കൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ നന്നേ കുറവാണെന്നാണ് എന്റെ എപ്പോഴുമുള്ള പരാതി. എനിയ്ക്കൊന്നിടയിൽ ഇതാ ഈ മുറ്റത്തു തത്തുന്ന കരിയിലാംപീച്ചിക്കുടുംബത്തെ (ചവറ്റിലക്കിളികളെ) സചേതനമായി കവിതയിലവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ധന്യതയായി. എന്നു സാധിക്കുമോ ആവോ! അവയെ അത്രകണ്ടു സ്നേഹിച്ചറിയാൻ സാധിച്ചാൽ മാത്രമേ അവ ഇണങ്ങി കവിതയായിത്തീരുകയുള്ളൂ.

കവിതയിൽ എന്നെ മുലപ്പാലുട്ടിയതു വടക്കൻപാട്ടാണ്. അന്നെനിക്ക് നാലഞ്ചു വയസ്സു കാണും. നിശ്ശബ്ദയാമത്തിൽ ഒരമ്മയുടെ മധുരകണ്ഠത്തിൽ നിന്നും വാർന്നു വീഴുന്ന ആ പാട്ടുകളുടെ ചന്തവും ചുണയുമുള്ള ഈണത്തിലലിഞ്ഞു. പരമാനന്ദമനുഭവിച്ച് പാതിരാവു വരെ ഞാൻ ഉറങ്ങാതെ കിടക്കാറുണ്ട്. ഇന്നും പുതുമഴക്കാലത്ത് പാടത്തുനിന്ന് അതേ പാട്ടു കൾ പാടിക്കേൾക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വീരാപ്പൊദഭരിതനായി വഴിയരികിൽനിന്നു പോകാറുണ്ട്. ആ തെളിമലയാളമെങ്കിലും കവിതയിൽ പകർത്തുവാൻ ഞാനും, പലപ്പോഴും ഞാനറിയാതെ, ഉദ്യമിക്കാറുണ്ട്.

“പുളിയിലനേർകരമുണ്ടു മടക്കി
 പ്പുവു നിറച്ചാളമ്മാളു” (പെണ്ണും പുലിയും)
 എന്നതാണ് എനിയ്ക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഷാരീതി”

എനിക്കു പത്തു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു മുതിർന്ന ചങ്ങാതി ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ച കുമാര സംഭവതർജ്ജമ (ശിവന്റെ തപസ്സ്) എന്റെ മുമ്പിൽ കവിതയുടെ ഒരു പുതിയ ലോകം തുറന്നിട്ടു.

പിന്നീടു കേരളശാക്യന്തളം ഒരു കണ്ടുപിടുത്തമായിരുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിൽവെച്ചു കുമ്മാരനാശാന്റേയും വള്ളത്തോളിന്റേയും ഉള്ളൂരിന്റേയും കവിതകൾ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. വിമർശനപൗരൂഷം വളർന്നിട്ടില്ലാത്ത കുമ്മാരത്തിൽ ഈ കവിതകളെല്ലാം എനിക്ക് എന്തൊരു ഹർഷവും ഹൃദയോൽകർഷവുമാണ്, നൽകിയത്! എന്നാൽ ആത്മീയമായ അനുഭൂതി ഏറ്റവും മധികമുണ്ടായത് ആശാന്റേ കവിതകളിൽനിന്നാണ്. ശരൽകാലപുഷ്പങ്ങളുടെ സൗമ്യതീവ്ര സൗരഭങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ അവയിൽ നിന്നനുഭവിച്ചു. ഞാനും കവിതയെഴുതി. പക്ഷേ, കൂറേക്കാലത്തേക്ക് കഥകളിലും നോവലുകളിലുമുള്ള ശ്രമം കവനകൗതുകത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തി അറബിക്കഥകളും പാരസീകകഥകളും ഐന്ദ്രജാലിക കാണ്ഡങ്ങളുൾപ്പെടെ എന്തെങ്കിലും പുതിയ ഭാവനാമണ്ഡലങ്ങളിലേയ്ക്കെത്തിച്ചു. 'ആയിരത്തൊന്നു മാവുകൾ' (കന്നിക്കൊയ്ത്ത്) എന്ന കവിതയിൽ അതിന്റെ സ്മരണകൾ കാണാം. കഥകൾ വായിക്കുക മാത്രമല്ല, ഞാൻ സ്കൂളിൽനിന്നു മടങ്ങുന്ന വഴിയ്ക്ക് അവ സതീർത്ഥ്യർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. 'കഥ പറയുന്ന കൊച്ചേട്ടൻ' എന്ന് അവർ എനിയ്ക്കൊരു സ്നേഹപ്പേരിട്ടു. ചിത്രംവരയിലും എനിക്കു കമ്പമായിരുന്നു. വർണ്ണങ്ങളും രേഖകളും എന്തെങ്കിലും രസം പിടിപ്പിച്ചു. (ഒരു മയിൽപ്പീലി ഇന്നും എനിയ്ക്കൊരു മഹാത്മ്യമാണ്!) രാജാമവിവർമ്മയുടെ പല ചിത്രങ്ങളും പകർത്തി വരയ്ക്കുവാൻ എന്റെ അവിദഗ്ദ്ധമായ കൗതുകം സ്ഥാവരസഹജമായ ക്ഷമയോടെ അനേകം മണിക്കൂറുകൾ ചെലവഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആ ക്ഷമാശീലം പിൻക്കാലത്ത് എനിക്കേറ്റവും ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കവിത വികസിപ്പിക്കാനിരുന്നാൽ ആ പണി തീരുന്നതുവരെ ഞാൻ ഒരു പൊരുന്നൽകോഴിയാണ്. മാത്രമല്ല, മുന്നനുഭവങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമുക്തമായ കവിതാശയം എന്റെ മനസ്സിൽ അർത്ഥസംവിധാനത്തിലേയ്ക്കു വിരിയുന്നതു സംഭവത്തിന്റേയോ കഥയുടെയോ രൂപത്തിലാണുതാനും. ആവിഷ്കരിയ്ക്കുമ്പോൾ വിശദാംശങ്ങൾ ചിത്ര

ങ്ങളായും തീരാറുണ്ട്. എനിക്കഭിമതങ്ങളായ ചില മനോധർമ്മങ്ങളുടെ അല്ലികൾ എഴുതുന്നതിനിടയ്ക്കായിരിക്കും അവിടവിടെ വിടർന്നു തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്. 'സർപ്പക്കാട്' എന്ന കവിതയിലെ ഞാഞ്ഞുള്ളുകളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവം അക്കൂട്ടത്തിൽ പെടും. എന്നാലും പൊതുവേ ആദ്യത്തെ അടിസ്ഥാനകല്പനയിൽനിന്നാണ് കവിത ജീവിച്ചു തുടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്.

എന്റെ കവിതയിൽ കാണുന്നതായി പറയുന്ന പദവാക്യരചനയുടെ പാവുനെയ്ത്തിനെ ആളുകൾ ശ്ലാഘിച്ചു കേൾക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ കലാശില്പത്തിന്റെ ജീവത്തായ ആന്തരരചന, കേന്ദ്രകല്പന, ഭദ്രമായെങ്കിലേ എനിക്കഭിമാനം തോന്നാറുള്ളൂ. ആ കല്പനഉദിക്കുമ്പോൾ അതിൽ വാക്കുകളുടേയോ വരകളുടേയോ നൂലുബന്ധംമാത്രമേ കാണാറുമുള്ളൂ.

കോളേജിൽവെച്ചു 'ഗ്രാമീണകന്യക'യുടെ കവി എന്റെ ഗുരുനാഥനായി. ഒരു യഥാർത്ഥകവിയായി ജീവിക്കുകയാലായിരിക്കാം വളരെ കുറച്ചുമാത്രം കടലാസ്സിലേയ്ക്കു പകർത്തിയിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം ഇളം തലമുറയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ അത്യുദാരനായിരുന്നു. ഹൈസ്കൂളിൽവെച്ചെഴുതിയ ചില കവിതകൾ ആത്മവിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചില്ലെങ്കിലും കലാശാലാജീവിതത്തിനിടയ്ക്കു ഞാൻ ആദ്യമായി മെനഞ്ഞെടുത്ത ഒരു നീണ്ട കവിത പണിപ്പെട്ടു ധൈര്യപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു കാഴ്ച വെക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. "ശ്രീധരന്റെ കവിത എനിക്ക് എന്റേതുപോലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിനന്ദനത്തിനു തുല്യമായി മറ്റൊന്നും എന്നെ അത്രമേൽ അമ്പരപ്പിച്ച് ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അന്നുമുതൽ ദീർഘകാലം അദ്ദേഹം എന്റെ കൃതികളിൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടുള്ള വാത്സല്യവർഷം ഇന്നും സ്മരണയെ പുള്ളകംകൊള്ളിക്കുന്നു.

വള്ളത്തോൾക്കവിതയാണ് സ്വാഭാവികമായി ആയിടയ്ക്ക് എന്നെ അത്യന്തം വശീകരിച്ചു ലഹരി പിടിപ്പിച്ചത്. ആ രചനയുടെ സ്വാധീനശക്തി ഇന്നും എന്നിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ എന്റെ അക്കാലത്തെ നിർമ്മിതികളുടെ സവിശേഷതകളായി എടുത്തുപറയാവുന്നതു പ്രായത്തിന്റെതായ കാല്പനിക ഭാവനയും പുറമേ അതിനോടു പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ഒരു മുമുക്ഷുവിന്റെ ചിന്താഗതിയുമാണ്.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

ഇളവെയിൽ, യുകതിവാദം, വ്യാഴവട്ടം, കളനാദം, അക്യത്രിമരചന, സചേതനം, യാമം, ആഹ്ലാദഭരിതർ, ഹർഷം, കവനകൗതുകം, കംബളം, സതീർത്ഥ്യൻ, അവിദഗ്ദ്ധം, അഭിമതം, പാവുനെയ്ത്ത്, കല്പന, അത്യുദാരൻ, ദീർഘകാലം, മുമുക്ഷു

II. വിപരീതപദങ്ങൾ എഴുതുക :

ഗ്രാമം	X	_____
ഭാഗ്യം	X	_____
ഉൽക്കർഷം	X	_____

വിദഗ്ദ്ധം X _____
 അഭിമതം X _____

III. സമാനപദങ്ങൾ എഴുതുക :

നാദം _____, _____.
 ആനന്ദം _____, _____.
 സതീർത്ഥ്യൻ _____, _____.

IV. ചേർത്തെഴുതുക :

ചൊല്ലി + കേൾപ്പിക്കുക = _____
 ഏറ്റവും + അധികം = _____
 അമ്മയെ + പോലെ = _____

V. പിരിച്ചെഴുതുക :

എനിക്കേറ്റവും = _____ + _____
 നോട്ടക്കുറവ് = _____ + _____
 കോരിക്കുടിച്ചു = _____ + _____

VI. ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്യങ്ങളിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. എവിടെവെച്ചാണ് വൈലോപ്പിള്ളി തന്റെ കവിതകൾ മിക്കതും എഴുതിയിട്ടുള്ളത്?
2. താൻ ധന്യനാകുന്നതെപ്പോഴാണെന്നാണ് കവി പറയുന്നത്?
3. ഗുരുനാഥൻ എങ്ങനെയാണ് ശിഷ്യനെ അഭിനന്ദിച്ചത്?
4. കോളേജ് പഠനകാലത്ത് കവിയെ അത്യന്തം വശീകരിച്ചത് ആരുടെ കവിതയാണ്?
5. കാവ്യരചനയിൽ കവിക്ക് പ്രചോദനം നൽകിയത് എന്തായിരുന്നു?

VII. അഞ്ചു വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക:

1. നാട്ടിൻപുറം തന്നെ എങ്ങനെയെല്ലാം സ്വാധീനിച്ചു എന്നാണ് കവി പറയുന്നത്?
2. 'കഥ പറയുന്ന കൊച്ചേട്ടൻ' എന്ന് കവിക്ക് പേരു വരാൻ കാരണമെന്ത്?
3. കവിയുടെ സ്മരണയെ പുളകം കൊള്ളിക്കുന്ന അനുഭവം ഏതാണ്?

പ്രവർത്തനം :

വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ഏതാനും കവിതകൾ ക്ലാസ്സിൽ അവതരിപ്പിക്കുക

രണ്ടു റാണിമാർ

സി.ജി.ശാന്തകുമാർ

[സി.ജി.ശാന്തകുമാർ (1938-) : തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ അന്തിക്കാട്ടിൽ ജനിച്ചു. ശാസ്ത്രസാഹിത്യകാരൻ, അധ്യാപകൻ, സാക്ഷരതാപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധൻ. യൂറീക്കയുടെ സഹപത്രാധിപരായിരുന്നു. കേരളസാക്ഷരതാസമിതിയുടെ ഡയറക്ടറായിരുന്നു. 'അപ്പുവിന്റെ സയൻസ് കോർണർ' എന്ന പുസ്തകത്തിന് (1981) ചിൽഡ്രൻസ് ബുക് ട്രസ്റ്റ് അവാർഡ് നേടിയിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കുള്ള ശാസ്ത്രബോധനം, ശാസ്ത്രാനുഭവപ്രോജക്ടുകളും സയൻസ് പരീക്ഷണങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസം അഞ്ചുവയസ്സിനു മുമ്പ്, തുടങ്ങിയവ പ്രധാന കൃതികളാണ്. കിങ്ഗ്സ് സജോൺ (ജനീവ) എന്ന അന്തർദേശീയ അവാർഡ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.]

അമ്മ അടുക്കളയിലായിരുന്നു.

കോളിങ്ബെല്ലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വന്ന് വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് അത്ഭുതം കൊണ്ട് ശബ്ദിക്കാൻ കഴിയാതായി. തന്റെ മുന്നിൽ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന ആ മനോജ്ഞരുപത്തെയും നോക്കി അമ്മ ഒരു നിമിഷം എന്തു പറയണമെന്നറിയാതെ നിന്നു.

സുശീലപ്പീച്ചർ! അമ്മ വിശ്വാസം വരാത്ത മട്ടിൽ ചോദിച്ചു.

“എന്തു പറ്റി ഈ വഴിക്കൊന്ന് ഇറങ്ങാൻ തോന്നാൻ... വരു അകത്തിരിക്കാം.” ടീച്ചറുടെ കൈപിടിച്ച് സീകരണമുറിയിലേക്കാനയിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മ പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ഇവിടേക്കായി വന്നതല്ല. ഇവിടെ അടുത്ത് എന്റെ ക്ലാസ്മേറ്റുണ്ട്. അവളുടെ അനിയത്തിയുടെ കല്യാണമാണ് നാളെ. നാളെ എനിക്കു വരാതെക്കിട്ടല്ല. അപ്പോൾ ഇന്ന് വന്ന് മംഗളം നേർന്ന് പോവാമെന്നു കരുതി. കൂട്ടത്തിൽ റാണിയുടെ വീട്ടിലും ഒന്നു കയറാമെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്താ നിങ്ങളാരും ഈയിടെ സ്കൂളിൽ വരാറില്ലല്ലോ.” ഒരു ചെറിയ പരിഭവത്തിന്റെ മട്ടിൽ സുശീലപ്പീച്ചർ ചോദിച്ചു.

“മന:പൂർവമല്ല. ജോലിക്കുപോണ്ടേ ടീച്ചർ, പിന്നെ അതിനുവേണ്ടി ലീവെടുക്കണം. എന്താ അങ്ങനെചോദിക്കാൻ, റാണി വല്ല ഗുലുമാലുമൊപ്പിച്ചോ? അവൾ ആളൊരു തെറിച്ച പെണ്ണാണ്. ടീച്ചർ അവിടെ ഉണ്ടെന്നതാണ് എനിക്കുള്ള ഏക ആശ്വാസം” അമ്മ പറഞ്ഞു.

“അയ്യോ, റാണി ഗുലുമാലൊപ്പിക്കുകയോ? എനിക്കൊരിക്കലും അങ്ങനെചിന്തിക്കാൻപോലും പറ്റുന്നില്ല. എന്റെ ക്ലാസിലെ ഏറ്റവും നല്ല കുട്ടിയാണ് റാണി. പഠിപ്പിലായാലും അച്ചടക്കത്തിലായാലും അവളേക്കാൾ മികച്ച ഒരു കുട്ടി എന്റെ ക്ലാസിലില്ല. നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി പറയുകയല്ല; എന്തൊരു സ്നേഹമാണോ കുട്ടിക്ക്. അവൾ ദിവസവും എനിക്കോരോ പൂവ് കൊണ്ടുവന്നു തരും. ഞാനിപ്പോൾ തലയിൽച്ചൂടിയിരിക്കുന്നത് ഇന്നു റാണി

കൊണ്ടുവന്ന പൂവാണ്. എവിടുനാണ് അവൾക്കിത്തരം പൂക്കൾ കിട്ടുന്നത്?”

“ഞങ്ങൾ ഒരു ചെറിയ ഗാർഡനുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നും പഠിച്ചെടുക്കുന്നതാവാം.”

“എവിടെപ്പോയി റാണി സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നില്ലേ? ഞാൻ ലേശം നേരത്തെ പോന്നു.”

“ഞാനവളെ കടയിലേക്കയച്ചിരിക്കുകയാണ്. കുറച്ചു സാധങ്ങൾ വാങ്ങാൻ. പോയിട്ട് കുറച്ചു നേരമായി.” അമ്മ തുടർന്നു: “സ്കൂളിൽ വന്നില്ലെങ്കിലെന്താ സുശീല ടീച്ചർ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ ഒരു സ്ഥിര അംഗമാണ്. ടീച്ചറുടെ ക്ലാസിനെപ്പറ്റിയും പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റിയും ടീച്ചർ തൊടുന്ന കറുത്ത ചാന്തു പൊട്ടിനെക്കുറിച്ചും ധരിക്കുന്ന സാരിയെക്കുറിച്ചും മൊക്കെ അഞ്ചു മിനിറ്റുകളിലും റാണി പറയാത്ത ദിവസങ്ങളില്ല. എന്റെ ടീച്ചർ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന മാതിരിയാണവൾക്ക്.”

“ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ, അവൾ സ്നേഹമുള്ള കുട്ടിയാണെന്ന്. മുമ്പൊക്കെ ഇവിടെയുണ്ടാക്കുന്ന പലഹാരത്തിന്റെ ഓഹരി രഹസ്യമായി എനിക്കവൾ കൊണ്ടുത്തരാറുണ്ട്. വളരെ നിർബന്ധിക്കേണ്ടി വന്നു ആ പതിവുമുടക്കാൻ. റാണിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കണ്ഠയും വേണ്ട. അവൾ അത്രയും നല്ല കുട്ടിയാണ്.”

ടീച്ചർ മകളെ പ്രശംസിക്കുന്നത് കേട്ട് അമ്മ നെടുവീർപ്പിടുക മാത്രം ചെയ്തു.

“റാണി വേഗം വരില്ലേ, എനിക്കുടൻ പോണം. ഇവിടെ വന്നിട്ട് അവളെ കാണാതെ പോയാൽ, നാളെത്തൊട്ട് സ്കൂളിൽ വരേണ്ട.”

“റാണി ഇപ്പോൾ എത്തും. അവൾ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ചായയുണ്ടാക്കട്ടെ. ടീച്ചർ ഇരിക്കട്ടെ.” മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഏതോ പ്രസിദ്ധീകരണം എടുത്ത് സുശീല ടീച്ചറുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തിട്ട് അമ്മ അടുക്കളയിലേക്കു നടന്നു.

അടുക്കളയിൽ ചായ തയ്യാറാക്കുന്നതിനിടയിൽ അമ്മ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മേശപ്പുറത്തു കിടക്കുന്ന വാരികകൾ മറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് സുശീല ടീച്ചർ ഇരുന്നു.

അടുക്കളവാതിൽ തള്ളിത്തുറക്കുന്ന ശബ്ദം.

“ദാ കിടക്കുന്നു നിങ്ങളുടെ സാധനങ്ങളേ!” സഞ്ചി തറയിലിട്ടുകൊണ്ട് റാണി പറഞ്ഞു: “ആ കടയിൽ എത്രനേരമാണ് കാത്തുനില്ക്കേണ്ടി വന്നത്. എന്റെ നേരം മുഴുവനും പോയി. ഞാൻ കളിക്കുവാൻ പോവുകയാണ്. ലക്ഷ്മി എന്നെ കാത്തിരിക്കും.”

“മോളേ ചായ കുടിച്ചിട്ടുപോകാം. അമ്മ ഇതാ ചായ തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞു.” ശബ്ദം താഴ്ത്തി അമ്മ പറഞ്ഞു. “ചായ തരികയാണെങ്കിൽ സ്കൂളിൽനിന്നുവരുമ്പോൾ തരണം. എനിക്കു നിങ്ങളുടെ കാപ്പി ചായം ഒന്നും വേണ്ട. ഞാൻ ലക്ഷ്മിയുടെ വീട്ടിന്നു കുടിച്ചോളാം.” റാണി പുറത്തുപോവാനുള്ള തിടുക്കത്തിലാണ്.

“റാണി പോവാൻ വരട്ടെ. ഇത്തിരി നേരം അമ്മയെ സഹായിക്ക്. ആ മേശയൊന്നൊരുക്ക്. അലമാരിയിൽനിന്നും പലഹാരടീനുകൾക്കൊടുക്ക്.” അമ്മ

“എന്നെക്കൊണ്ടു വയ്യ. ഞാൻ കളിക്കാൻ പോവ്യാണ്.”

“ഒരു വിരുന്നുകാരി കൂടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ചായകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കു പോകണം. നീ പോയി ആ പാത്രങ്ങളൊക്കെ ഒന്നൊരുക്കിവയ്ക്ക്.”

“ഏതു വിരുന്നുകാരി വന്നാലെന്നാ, ഞാൻ മേശയൊരുക്കില്ല. അമ്മയ്ക്കു വേണമെങ്കിൽ മേശയൊരുക്കുകയോ, വിരുന്നുകാരിയെ സൽക്കരിക്കുകയോ എന്തു വേണേൽ ചെയ്തോളൂ. ഇത്തരം പണിക്കൊന്നും എന്നെ കാക്കേണ്ട” റാണി പറഞ്ഞു.

“അമ്മുടെ മോളല്ലെ, പറഞ്ഞതൊന്ന് കേൾക്ക്.”

“ഇല്ല, കേൾക്കില്ല. എനിക്കു പഠിക്കണം. ബാക്കി സമയം കളിക്കണം. ഇത്തരം പണിയൊന്നും എനോട് പറയരുതെന്ന് ഞാൻ എത്രവട്ടമായി പറയുന്നു!” റാണിയുടെ ശബ്ദം ഉയരുകയായിരുന്നു. “മേശയൊരുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട വിരുന്നുകാരി നിന്നെക്കാണാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അപ്പുറത്തെ മുറിയിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. ചായയുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി ഞാനിങ്ങു പോന്നു. നീ അവരെയൊന്നു കണ്ടിട്ടു കളിക്കാൻ പൊയ്ക്കോ.” “എന്നെക്കാണാൻ ഈ നേരത്താ വിരുന്നുകാരി വരാ. നാളെ വരാൻ പറഞ്ഞാ മതി. ആ ലക്ഷ്മി ഇപ്പോൾ കാത്തിരുന്നു മടുത്തിട്ടുണ്ടാവും.” റാണി അലറി.

“ശരിയാണ്, ലക്ഷ്മിയെ മുഷിപ്പിക്കേണ്ട. വിരുന്നുകാരിയെ നേരിട്ടു കണ്ട് നാളെ വരാൻ പറഞ്ഞിട്ട് നീ കളിക്കാൻ പൊയ്ക്കോളൂ.” അമ്മ ശാന്ത സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“നാശം, ആളെച്ചുറ്റിക്കാൻ ഓരോരുത്തർ വന്നിരിക്കുന്നു.”

എന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് റാണി സ്വീകരണമുറിയിലേക്കു നടന്നു.

“അയ്യോ അമ്മേ, ടീച്ചർ” അടുക്കളയിലേക്കോടി വന്നുകൊണ്ട് റാണി പറഞ്ഞു.

“ഏതു ടീച്ചർ” അമ്മ അന്വേഷണ ഭാവത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“എന്റെ ടീച്ചർ, സുശീല ടീച്ചർ”

“ഞാൻ പറഞ്ഞതൊക്കെ ടീച്ചർ കേട്ടോ” റാണിയുടെ ചോദ്യത്തിനു കരച്ചിലിന്റെ ഗന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. “എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. മോൾ കളിക്കാൻ പൊയ്ക്കോ. ലക്ഷ്മിയെ മുഷിപ്പിക്കേണ്ട. ടീച്ചർക്ക് അമ്മ ചായ കൊടുത്തോളാം.”

“ഞാൻ പോകുന്നില്ല.” റാണിയുടെ കണ്ണു നിറഞ്ഞിരുന്നു. ആരും ആവശ്യപ്പെടാതെ അവൾ മേശ ഒരുക്കി. പലഹാരങ്ങളും എടുത്തുവെച്ചു. അപ്പോഴേക്കു അമ്മ മൂന്നു ഗ്ലാസുകളിൽ ചായയുമായി എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മ സ്വീകരണമുറിയിൽ പോയി ടീച്ചറെ ചായ കൂടിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. മൂന്നുപേരും നിശ്ശബ്ദരായി കസേരകളിൽ ഇരുന്നു. ആ മുറിയിലെ വായുവിന് എന്തോ അനിഷ്ടസംഭവം നടന്നതിന്റെ നിശ്ചലത.

“ഈ കുട്ടി ആരാണ്?” കാപ്പി കുടിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒന്നും കഴിക്കാതെ തല കുനിച്ചിരിക്കുന്ന റാണിയെ ചൂണ്ടി ടീച്ചർ ചോദിച്ചു.

“ഇത് എന്റെ മകൾ റാണിയാണ്. ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു.” അമ്മ.
“ഏത് സ്കൂളിലാണ് പഠിക്കുന്നത്?” ടീച്ചറുടെ അടുത്ത ചോദ്യം
“അന്തിക്കാട് ഹൈസ്കൂളിൽ”

“ഞാനും അവിടെയാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ ക്ലാസ്സിലും ഒരു റാണിയുണ്ട്. ഒരു മിടുക്കിക്കുട്ടി. പക്ഷേ ഇങ്ങനെ ഒരു കുട്ടിയെ ഞാനവിടെ കണ്ടതായി ഓർക്കുന്നില്ലല്ലോ.” സുശീല ടീച്ചർ നിസ്സംഗഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഇതിനകം കണ്ണു നിറഞ്ഞിരുന്ന റാണിയുടെ കരച്ചിൽ പൊട്ടിക്കരച്ചിലായി മാറിയിരുന്നു. താൻ പാതാളത്തിലേക്കു പോകുന്നതുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. “എന്താണ് ഇവൾ ഇങ്ങനെ?” ടീച്ചർ അമ്മയോടു ചോദിച്ചു. “അനുസരിക്കില്ല. തറുതലേ പറയൂ.” അമ്മ ഇത്രയും പറഞ്ഞതോടെ റാണി ബോധക്കേടിന്റെ വക്കിലെത്തി. അവസാനം കണ്ണീരു തുടച്ചുകൊണ്ട് ടീച്ചർ പറഞ്ഞു. “എന്റെ റാണി ഇങ്ങനെ പെരുമാറുമെന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. റാണിയെ കാണാനാണ് ഞാൻ ഈ വീട്ടിൽ വന്നത്. പക്ഷേ കണ്ടത് മറ്റൊരു റാണിയെ ആണ്. എന്റെ ക്ലാസ്സിലെ റാണി വീട്ടിൽ ഒരിക്കലും ഇപ്രകാരം പെരുമാറില്ല. ഇത് മറ്റൊരു റാണിയാണ്.”

“ടീച്ചർ മാപ്പു തരണം” റാണി കൈകുപ്പി ഇരുന്നു.
“സാരമില്ല. ഒരു തെറ്റ് ആർക്കും പറ്റും. അതു തിരുത്താവുന്നതേയുള്ളൂ.”

റാണിയുടെ തലമുടിയിൽ വിരലോടിച്ചുകൊണ്ട് ടീച്ചർ അവളെ ഉപദേശിച്ചു. “മോളേ റാണി, നല്ല കുട്ടികൾ എവിടെയും നല്ല കുട്ടികൾ തന്നെയായിരിക്കും. അവരുടെ പെരുമാറ്റവും ഒരേപോലെയാക്കിരിക്കും. അമ്മയെ വേദനിപ്പിക്കരുത്. അമ്മയെ സഹായിക്കാൻ നീയല്ലാതെ ആരാണുള്ളത്.”

“ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ പെരുമാറില്ല ടീച്ചർ.” ടീച്ചറെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് റാണി പറഞ്ഞു.

വ്യാകരണം

കർത്താവ്

കുട്ടി പഠിച്ചു

കുട്ടി പാടുന്നു

ഇവിടെ പഠിക്കുക, പാടുക എന്നീ ക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നത് ആരാണ്?

'കുട്ടി' ഇങ്ങനെ ക്രിയയുടെ ആശ്രയമായ ശബ്ദത്തിന് കർത്താവ് എന്ന് പറയുന്നു.

പഠിപ്പു തീർന്നാൽ

എൻ.വി.കൃഷ്ണവാര്യർ

[എൻ.വി.കൃഷ്ണവാര്യർ (1916- 1989) മലയാളകവിതയെ അതിന്റെ പാരമ്പര്യസിദ്ധമായ രചനാസൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കാൻ നേതൃത്വം നൽകിയ പ്രതിഭാധനനാണ് എൻ.വി.കൃഷ്ണവാര്യർ. കാല്പനികേതരഭാഷയായിരുന്നു എൻ.വി.യുടെ പ്രധാനസവിശേഷത. കവിതയെ സാധാരണക്കാരുമായി അടുപ്പിക്കാനാണ് എൻ.വി.ശ്രമിച്ചത്. 'കൊച്ചുതൊമ്മൻ', 'നീണ്ടകവിതകൾ' കുറെക്കൂടി നീണ്ട കവിതകൾ, 'ഗാന്ധിയും ഗോഡ്സെയും, കാളിദാസന്റെ സിംഹാസനം' എന്നിവയാണ് മുഖ്യകവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. 'വള്ളത്തോളിന്റെ കാവ്യശിൽപം' എന്ന വിമർശനകൃതിക്ക് 1979-ൽ കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും 'ഗാന്ധിയും ഗോഡ്സെയും' എന്ന കൃതിക്ക് 1970-ൽ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചു.

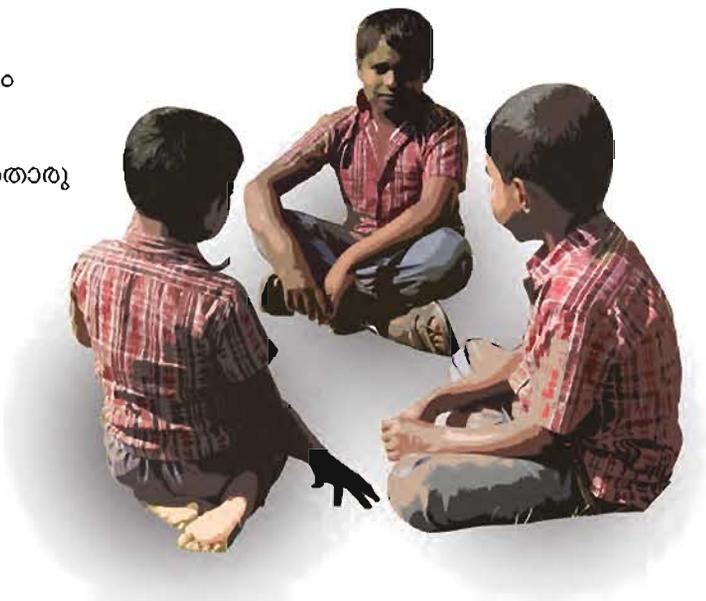
പഠിപ്പു തീർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ആരാകും? എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള മൂന്ന് പേരുടെ വ്യത്യസ്തമായ മറുപടിയാണ് പദ്യഭാഗം. ഒന്നാമൻ കൃഷിക്കാരനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ രണ്ടാമൻ കച്ചവടക്കാരനാകാനും മൂന്നാമൻ വിദ്യാലയം തുടങ്ങാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാലം മാറുന്നതോടും ആരാകണം എന്ന ചിന്തയിലും മാറ്റം വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. എൻ.വി.യുടെ മനോഹരമായ കവിതകളിൽ ഒന്നാണിത്.]

ചോദ്യം:

പഠിപ്പു തീർന്നാൽ, പള്ളിക്കൂടം
വിട്ടുകഴിഞ്ഞെന്നാൽ,
പറയുക പറയുക, പിന്നീടെന്തൊരു
പണിക്കു പോകും നീ?

ഉത്തരം: ഒന്നാമൻ:

കൃഷിക്കു പോകും, കൃഷിക്കു പോകും
കൃഷിക്കു പോകും ഞാൻ,
കൃഷിക്കു, നമ്മുടെ പിതാക്കൾ ചെയ്തൊരു
തൊഴിലി്ക്കു പോകും ഞാൻ
പുലർന്നിടുമ്പോൾ പ്ലാടം പൂകും
കാളകളൊത്തുഴുവാൻ,
ഉലർന്ന പച്ചപ്പട്ടെൻ മാത്യു-
ധമിത്രിയെയണിയിക്കാൻ.
വിതച്ചിടും ഞാൻ ഞാനു നട്ടും ഞാൻ,
കളകൾ പഠിക്കും ഞാൻ-
സമർത്ഥനെനെപ്പോലെയാരു കർഷക-

നൂണ്ടാപിള്ളെങ്ങും.
 നിറഞ്ഞിടും പത്തായം പോലെ-
 നാശകൾ, ദാരിദ്ര്യം
 പറന്നുപോകും ലക്ഷ്മീഭഗവതി
 നാടിയിൽ വിളയാടും.
 കൃഷിക്കു പോകും, കൃഷിക്കു പോകും,
 കൃഷിക്കു പോകും ഞാൻ,
 കൃഷിക്കു, നമ്മുടെ പിതാക്കൾ ചെയ്തൊരു
 തൊഴിലി്കു, പോകും ഞാൻ.

രണ്ടാമൻ

പണം മുടക്കിക്കോടികണക്കിനു
 കച്ചവടത്തിനായ്
 തുനിഞ്ഞിടും ഞാൻ; തൊഴിലിയിൽ നല്ലതു
 വേറൊന്നുണ്ടാമോ?

സമസ്തരാജ്യങ്ങളിലും പാണ്ടിക-
 ശാലകൾ ഞാൻ തീർക്കും;
 തിമർത്തുവൻകടലുഴുതെൻ കപ്പൽ
 ഗമിക്കാതെങ്ങുള്ളൂ?
 ആടക, ഇണികൾ, സുഗന്ധക്കുട്ടുകൾ,
 ആഹാരം, യന്ത്രം!
 പാരിടമെങ്ങു പരിഷ്കൃതമങ്ങു-
 ളെന്നുടെ വസ്തുക്കൾ.
 പെരുകും സമ്പത്തെന്നുടെ നാടിനെ
 മാനിക്കും ലോകം;
 പരതന്ത്രത പോയ് പരക്കുമെങ്ങും
 പാവനസംസ്കാരം
 പണം മുടക്കിക്കോടികണക്കിനു
 കച്ചവടത്തിനായ്
 തുനിഞ്ഞിടും ഞാൻ, തൊഴിലിയിൽ നല്ലതു
 വേറൊന്നുണ്ടാമോ?

മൂന്നാമൻ:

നാട്ടിലശിക്ഷിതരായലയുന്ന
 ശിശുക്കളെയെല്ലാം ഞാൻ

കുട്ടി, മികച്ചൊരു വിദ്യാനിലയന-
 മാതംഭീച്ചീടും.
 വിദ്യാഭ്യാസം കണക്കു വേറെ
 ദാനമതുണ്ടാമോ?
 വിദ്യാധനമൊടു കിടന്നിട്കുന്നൊരു
 ധനവും മറ്റുണ്ടോ?
 കീർത്തി അഗത്തിൽപ്പെരുകിക്കലകൾ-
 കൈകരമായ്, വാണീ-
 നർത്തനഭൂവാ, യെന്നുടെ വിദ്യാ-
 ശാല വിളങ്ങീടും.
 അജ്ഞത വിശ്വാസാന്ധ്യ, മഹംകൃതി-
 യാലസ്യം, ലോഭം-
 ദുർഗ്ഗുണമിവയിനിയെന്നുടെ നാട്ടി-
 ലിതിക്കില്ലോർക്കേണം.
 നാട്ടിലശിക്ഷിതരായലയുന്ന
 ശിശുക്കളെയെല്ലാം ഞാൻ
 കുട്ടി, മികച്ചൊരു വിദ്യാനിലയന-
 മാതംഭീച്ചീടും.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

പുകുക, ധരിത്രി, അണിയിക്കുക, പത്തായം, പാണ്ടികശാല, ആടകൾ, പാതിടം, വിദ്യാനില
 യനം, ആകരം, വാണീനർത്തനം, അജ്ഞത, ആലസ്യം, ദുർഗ്ഗുണം

II. പുരിപ്പിക്കുക :

1. ഉലർന്ന പച്ചപ്പട്ട് _____ അണിയിക്കാനാണ്
2. ലക്ഷ്മീഭഗവതി വിളയാടുമ്പോൾ _____ പറന്നുപോകും
3. മറ്റുള്ള ദാനത്തെക്കാൾ മികച്ചത് _____
4. പരതന്ത്രത പോകുമ്പോൾ _____ പരക്കും

III. ഉത്തരമെഴുതുക :

1. കൃഷിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നാമൻ, പറയുന്നതെന്ത്?
2. കോടിക്കണക്കിന് പണം മുടക്കി കച്ചവടം നടത്തിയാൽ എന്തു ലഭിക്കുമെന്നാണ് രണ്ടാമൻ പറയുന്നത്?
3. മൂന്നാമൻ എങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്?

IV. വേറെ വാക്കുകളെഴുതുക :

ധരിത്രി _____ , _____
 ലക്ഷ്മി _____ , _____
 ആട _____ , _____
 നർത്തനം _____ , _____

V. പിരിച്ചെഴുതുക :

1. പച്ചപ്പട്ടെൻ = _____ + _____
 2. ഉണ്ടാവില്ലെന്നും = _____ + _____
 3. വൻകടലുഴുതെൻ = _____ + _____

VI. ചേർത്തെഴുതുക :

1. അശിക്ഷിതരായ് + അലയുന്ന = _____
 2. ദാനം + അതുണ്ട് = _____
 3. ഇവയിനി + എന്നുടെ = _____

ഈ കവിതയിൽ ഏതിനെല്ലാം പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു?

പ്രവർത്തനം: ചർച്ച

പഠിപ്പ് തീർന്നാൽ ഈ മൂന്ന് പേരിൽ ആരുടെ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കാനാണ് നിങ്ങൾക്കിഷ്ടം? എന്തുകൊണ്ട്?

കൃഷിക്കാരൻ

തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള

[തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള (1912-1999). ജ്ഞാനപീഠപുരസ്കാരം നേടിത്തന്ന അനശ്വര കഥാകാരൻ. കേന്ദ്രസാഹിത്യഅക്കാദമിഅവാർഡും, കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ വള്ളത്തോൾ പുരസ്കാരം, എഴുത്തച്ഛൻ പുരസ്കാരം, ഭാരതസർക്കാരിന്റെ പദ്മഭൂഷൻ തുടങ്ങിയ ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചു. 'ത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതിഫലം', 'തോട്ടിയുടെ മകൻ', 'കയർ', 'ചെമ്മീൻ', 'രണ്ടിടങ്ങഴി', 'ഏണിപ്പടികൾ' തുടങ്ങിയവ പ്രധാനകൃതികൾ.

കുട്ടനാട്ടിലെ പഴയ യാഥാസ്ഥിതിക കർഷകന്റെ ദുരന്തമാണ് കൃഷിക്കാരൻ എന്ന കഥയിലെ വിഷയം. സ്വന്തം കൃഷിയെ രക്ഷിക്കാൻ മട മുറിക്കുന്നത് അധർമ്മമാണെന്ന് ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്ന തനി നാടൻകർഷകന്റെ ദയനീയാവസ്ഥ ഈ കഥയിൽ കാണാൻ കഴിയും. മണ്ണില്ലാത്ത കർഷകന്റെ, മണ്ണുണ്ടായാലും വളമിടാൻ വഴിയില്ലാത്ത കർഷകന്റെ, ദൈന്യത്തിലേക്കും മാറിവന്നകാലനീതിയുടെ ഗുണദോഷചിന്തയിലേക്കും നയിക്കുന്ന പ്രസക്തിയും ശക്തിയും കൂടിയ കഥയാണ് കൃഷിക്കാരൻ.]

ആ അമ്പതു പറ നിലം ദൂരെ വൈക്കത്തുള്ള ഒരാളിന്റെ വകയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാല്പതുകൊല്ലമായി കേശവൻനായരാണ് അതു കൃഷി ചെയ്തുപോരുന്നത്. അതിനു മുമ്പ് കേശവൻനായരുടെ അമ്മാവനായിരുന്നു.

കുറഞ്ഞ പാട്ടുമായിരുന്നു പണ്ട്. ഇപ്പോൾ സ്വല്പം കൂടിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ മീനമാസത്തിലും പാട്ടനെല്ലു് ഉണക്കി ചാക്കിൽ കെട്ടി വൈക്കത്തു കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കണം. അങ്ങനെ ഈ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലങ്ങളിലെല്ലാം നടന്നുവരുകയാണ്. അമ്പതിന്റെ നാലുവശത്തു മുളള നിലങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും ഈ കാലഘട്ടത്തിനിടയ്ക്ക് പല കൈ മറിഞ്ഞു. അമ്പതിന്റെ ജന്മിയും കൃഷിക്കാരനും പഴയ ആളുതന്നെ. ജന്മിക്കാണെങ്കിൽ നെല്ലു കിട്ടാനുള്ളതായി ഇതേയുള്ളു. പാട്ടക്കാരൻ പാരമ്പര്യമായി ഒരു കൃഷിക്കാരനാണ്. അയാൾക്കും ഇത്രയുമേയുള്ളൂ കൈവശഭൂമി.

എട്ടു പത്തു കൊല്ലം മുമ്പ് നെല്ലിന് അഞ്ചും ഏഴും രൂപ വിലയുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ നിന്നും തിരുവല്ലയിൽ നിന്നും വലിയ പണക്കാർ അവിടെ കൃഷിക്കു വന്നു. ഒരു പാടശേഖരമടച്ചും മറ്റും അവർ പാട്ടത്തിനേറ്റു കൃഷി ചെയ്തു. ട്രാക്ടർ കൊണ്ടു താഴ്ത്തു ശുതും പുതിയ വളങ്ങളുപയോഗിച്ചുമൊക്കെ നല്ല വിളവുണ്ടാക്കി. അവർക്കു പെരുത്ത ലാഭവുമുണ്ടായി. ഇപ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെ കൃഷി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ഒരു വ്യവസായി കൃഷിചെയ്യുന്ന പാടത്തിന്റെ നടുകാണ് കേശവൻനായരുടെ അമ്പതും.

ഔതക്കുട്ടിയെന്ന ആ വൻകൃഷിക്കാരൻ കേശവൻ നായരെ ഒരു ദിവസം വരമ്പിൽവെച്ചു

കണ്ടു. നാലുപാടുമുള്ള നിലത്തിലെ നെല്ലിനെക്കാൾ മോശമാണ് അമ്പതിലെ നെല്ല്. ഔതക്കുട്ടി ഒരു കൂശലം ചോദിച്ചു. “എന്താ നെല്ലിന് ഒരു എഴിപ്പും കരുത്തുമില്ലാത്തത്, വളമിട്ടിലോ?”

ആ ചോദ്യം കേൾവൻനായരുടെ കരളിൽ ഒന്നു കൊണ്ടു. അയാളുടെ കൃഷിമോശമെന്ന് അയൽനിലം കൃഷിക്കാരൻ പറയുകയാണ്.

“അതെങ്ങനാ.നിങ്ങളു വലു കൃഷിക്കാരു വന്നപ്പം കാലത്തിനും നേരത്തിനും വെള്ളം കേറ്റാനും ഇറക്കാനും ഒക്കുമോ? ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്കു സൗകര്യപ്പെടത്തില്ല. നിങ്ങളുടെ സൗകര്യം നോക്കിയല്ലേ ഞങ്ങൾക്കു കൃഷി ചെയ്യാനൊക്കൂ.”

നയചതുരനായ ഔതക്കുട്ടി പറഞ്ഞു: “അതെന്താ കേൾവമ്മാവൻ അങ്ങനെപറയുന്നത്? കേൾവമ്മാവന്റെ സൗകര്യം നോക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞ് ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നതാ.”

കേൾവൻനായർ പരിഭവിച്ചു. “ഓഹോ! നല്ല ഏർപ്പാടാ ചെയ്തത്. എന്റെ വിതകരിഞ്ഞൊണങ്ങിയതിനു ശേഷമാ ഒന്നു നനയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. നിങ്ങളുടെ വേലക്കാരന്റെ പൊറകെ നടന്നു ഞാൻ കെഞ്ചി. ഒക്കുകേല, വെള്ളം തരരുതെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. ഉം, പുഞ്ചക്കണ്ടമാ, സത്യം ഉള്ളതാ, ഓർത്തോളണം.”

ആ ആരോപണത്തിന് ഒരു സമാധാനം ഔതക്കുട്ടി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. “അയലോടൊപ്പം വിളവെറക്കിയാൽ ഈ വിഷമം വരുമോ?”

കേശവൻനായർക്ക് സ്വല്പം ദേഷ്യം വന്നു: “അതൊന്നും എന്നെ പഠിപ്പിക്കണ്ട, ഞാൻ ഇന്നുമിന്നലേമല്ല കൃഷി തുടങ്ങിയത്.”

അല്പം കൂടി വർദ്ധിച്ച ദേഷ്യത്തോടെ കേശവൻനായർ തുടർന്നു. “എങ്ങാണ്ടോന്നു കൊറെ പണം കൊണ്ടുവന്നു കൊറേ വളോം വാരിയിട്ടു നെല്ലൊണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് ആരും കൃഷിക്കാരനാകത്തില്ല.

തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു കേശവൻനായർ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ഔതക്കുട്ടിക്കു മനസ്സിലായി:

“കേശവമ്മാവനെതിനാ കെറുവിക്കുന്നേ?”

“ഞാൻ കെറുവിക്കുകയല്ല. പറയുവാരുന്നു.”

കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ആ കണ്ടത്തിന്റെ വരമ്പിൽ കേശവൻനായരും ഔതക്കുട്ടിയുടെ വേലക്കാരനും തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കു നടന്നു. നാലുപാടും നിറയെ വെള്ളമുണ്ട്. അമ്പതു വരണ്ടു വിണ്ടു കീറി നെല്കാലുകൾ കരിഞ്ഞുനില്ക്കുകയാണ്. ആ കാഴ്ച കണ്ടു നെഞ്ചു തകർന്ന കേശവൻനായർ വരമ്പിനിടയിൽ മട വെട്ടിവച്ചു. വേലക്കാരൻ മട കെട്ടി. പരസ്പരം ഉന്തും തള്ളുമായി. കൊലപാതകത്തോളം എത്താൻ ആ സംഭവം പോരുമായിരുന്നു. ഭാഗ്യം കൊണ്ടതു നടന്നില്ല. നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേശവൻനായരുടെ 'അമ്പതു' നെല്ലിന്റെ മുടി മുങ്ങി വെള്ളം കയറിക്കിടക്കുന്നു. നെല്ലിന്റെ തല കാണാനില്ല. ആ വേലക്കാരൻ ചെയ്തതാണ്. ഔതക്കുട്ടിയുടെ നിലത്തിലെ നെല്കാലിന്റെ ചുവടു കായേണ്ട സമയം വന്നപ്പോൾ വെള്ളം കേശവൻനായരുടെ നിലത്തിലേക്കു മുറിച്ചുവച്ചു. ആ വെള്ളം എങ്ങനെവറ്റിക്കാനാണ്? എങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകും? കൂടിച്ചു വറ്റിക്കാനൊക്കുമോ? കേശവൻനായരുടെ നെല്ല് ചീഞ്ഞളിയാൻ തുടങ്ങി.

അതൊരു അക്രമമായിപ്പോയി എന്ന് എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഫലമെന്താണ്? ഔതക്കുട്ടിയെത്തേടി കേശവൻനായർ നാലുനാൾ നടന്നു. കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. എന്തുചെയ്യണമെന്നു കേശവൻനായർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. രണ്ടു നാൾകൂടി അങ്ങനെവെള്ളം കിടന്നാൽ കൃഷി നഷ്ടപ്പെട്ടതുതന്നെ. കേശവൻനായർ ഭ്രാന്തനെപ്പോലെയായി.

കേശവൻനായരുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരനായ കുട്ടിച്ചോവൻ മനസ്സ്മുട്ടി ചോദിച്ചു: “രാത്രില് ആ മട തിരിച്ചു മുറിച്ചുവച്ചാലോ?”

കേശവൻനായർക്ക് അതിഷ്ടമായില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു: “അത് പുഞ്ചക്കണ്ടത്തിൽ ചെയ്തുകൂടാത്തതാണ്. രാത്രിയില് പുഞ്ചക്കണ്ടത്തി മടവയ്ക്കാനോ! കൃഷിക്കാരൻ അതു ചെയ്യുമോ കുട്ടീ! ഞാൻ മുടിഞ്ഞോട്ടെ - എന്നാലും ചെയ്യരുതാത്തത് ചെയ്യുകില്ല.”

അപ്പോൾ മറ്റൊരു കുട്ടുകാരനായ കുട്ടിമാപ്പിള പറഞ്ഞു: “ഇപ്പം നടക്കുന്നതെല്ലാം പുഞ്ചക്കണ്ടത്തി നടക്കുന്ന കാര്യമാണോ? കൊള്ളാമായിപ്പോയി. ഇങ്ങനെനടക്കുക കിടക്കുന്ന കണ്ടത്തിൽ വെള്ളം കൊടുക്കാതിരിക്കുകേം വെള്ളം കയറ്റി മുക്കുകേം ഈ പാടത്തെന്നല്ല, ഈ നാട്ടിൽ കേട്ടിട്ടൊണ്ടോ?”

അടക്കാനാവാത്ത കോപത്തോടും സങ്കടത്തോടും കേശവൻനായർ പറഞ്ഞു: “ഇവ നൊക്കെ കൃഷിക്കാരനാണോ? കൃഷിക്കാരന്റെ ധർമ്മമറിയാമോ? കൊറെ പണോം കൊണ്ടു വന്നു നെല്ലൊണ്ടാക്കുന്നു. അതു വിറ്റു കാശാക്കുന്നു. സമ്പാദിക്കുന്നു. അതാണോ കൃഷിക്കാരൻ?”

കുട്ടിച്ചോവൻ അയാൾ നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യം നടത്താൻ ഒരു പഴുതു കണ്ടു. “അതാ ഞാൻ പറയുന്നത് രാത്രി മട വച്ച് വെള്ളം വറ്റിക്കണമെന്ന്. ഇവന്മാർക്കു നെറീമില്ല. മൊറേമില്ല. പിന്നെ നമുക്കെങ്ങനെആയാലെന്നാ?”

കേശവൻനായർ എന്തായാലും ആ അധർമ്മം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടിമാപ്പിള പകുതി സ്വഗതമായി പറഞ്ഞു: “അപ്പം ഞാൻ നമുക്കൊള്ളത് അവുതക്കുട്ടിയെ പാട്ടത്തിനേല്പിച്ചത് നന്നായി. അല്ലേല് എന്നിക്കും ഇതാ ഗതി.”

കുട്ടിച്ചോവനും അതുതന്നെ പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ആ പാടശേഖരത്തിലുള്ള അഞ്ഞൂറേക്കർ നിലത്തിൽ കേശവൻനായരുടെ അഞ്ചേക്കർ മാത്രമേ ഔതക്കുട്ടിക്കില്ലാതെയുള്ളൂ. ബാക്കി മുഴുവൻ അയാൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. ഒരു കൃഷിക്കാരനെന്ന നിലയിൽ കേശവൻനായരെ സഹായിക്കാനും ആളില്ല. എല്ലാവർക്കും അയാളോട് സഹതാപമുണ്ട് താനും. കേശവൻനായർ കുട്ടുകാരുടെ അനുഭവം കേട്ടു പറഞ്ഞു: “ഞാനും ഏല്പിക്കാമാറുന്നു. പിന്നെ എനിക്കെന്താ പിഴപ്പിനു വഴി; എന്നാ തൊഴിലു ചെയ്യും? കുട്ടിമാപ്പിളയ്ക്കൊന്നെങ്കി പത്തത്തൂറു തേങ്ങാ കിട്ടും. കുട്ടിച്ചോവനു നാലു പിള്ളാരും വേല ചെയ്യാനൊണ്ട്. നമുക്ക് ഈ പാട്ടക്കണ്ട മേയൊള്ളു. അതു കൊത്തിക്കൊള്ളു വേണം പെഴയ്ക്കാൻ.”

അതൊരു ശരിയാണ്. ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. കേശവൻ നായർ തുടർന്നു: “കാരണ വന്മാരായിട്ടേ ഇതു കൊത്തിക്കൊള്ളു കഴിയുവാ.”

അന്നു രാത്രിയിൽ എങ്ങനെയോ അമ്പതിലെ വെള്ളം വറ്റി. രാത്രിയിൽ ആരോ മടവച്ചു വറ്റിച്ചതാണ്. തീർച്ചയായും കേശവൻനായരായിരുന്നില്ല. ആ വെള്ളം നാലുപാടുമുള്ള കണ്ടങ്ങളിലേക്ക് താഴ്ന്നതുകൊണ്ട്, ആ കണ്ടങ്ങളിലെ കൃഷിക്ക് ഒരു ദോഷവുമുണ്ടായതുമില്ല. അമ്പതിൽ അങ്ങനെവെള്ളം കയറ്റി നിർത്തി വിടാതിരുന്നത് അയൽനിലം കൃഷിക്കാരന്റെ മനഃപൂർവമായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമായിരുന്നു.

പിറ്റേന്നു രാവിലെ കേശവൻനായർ കണ്ടത്തിൽ ചെന്നു നോക്കിക്കണ്ടു. അയാൾ വിറ

ങ്ങലിച്ചു നിന്നുപോയി. വെള്ളം വറ്റി നിലം രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ ആശ്വാസമല്ല അയാൾക്കു തോന്നിയത്. അധർമ്മം ആരു ചെയ്തു? ആ അപരാധം തന്നിലേ വന്നു വീഴുകയുള്ളൂ. അയാളാണെങ്കിൽ, അതൊട്ടറിഞ്ഞതുമില്ല. ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ എങ്ങനെതന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുമെന്നാണ് അയാൾ ആലോചിക്കുന്നത്. പുഞ്ചക്കണ്ടത്തിൽ രാത്രിയിൽ മടകുത്തിച്ചവനെന്ന ദുഷ്പേര് എന്നെന്നും പിൻതുടരും.

അയൽനിലത്തിന് കേടുവന്നോ എന്ന് ആ പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ നോക്കിയുമില്ല. അപവാദഭയം ഒരുവശത്ത്. മറുവശത്ത് കൃഷി രക്ഷപ്പെട്ടതിലുള്ള ആശ്വാസം. അങ്ങനെഅയാൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. അന്നു വല്ലോരും വന്നു ചൊടിക്കുമെന്ന് പേടിച്ച് താൻ അവിടെയില്ല എന്ന് ആർ വന്നു ചോദിച്ചാലും പറഞ്ഞേക്കണമെന്ന് വീട്ടിലുള്ളവരെ ചട്ടം കെട്ടിയിട്ട് ഒരു മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ചു, കേശവൻനായർ ഒളിച്ചിരുപ്പുമായി. കുട്ടിമാപ്പിളയോ കുട്ടിച്ചോവനോ മറ്റോ വന്നു. അയാൾക്ക് അവരെത്തന്നെയും നേരിടാൻ പേടിയായിരുന്നു.

രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ അങ്ങനെകഴിഞ്ഞു. മൂന്നാം ദിവസം രാവിലെ ആരും ഉണരുന്നതിനു മുമ്പ് കേശവൻനായർ കണ്ടത്തിൽ പോയി നോക്കി. ശക്തിക്ഷയം വന്നു നിലം പറ്റിക്കിടന്ന നെല്ക്കാലുകൾ ചുടേറ്റ് എഴുന്നേറ്റ് വരുന്നു. തന്റെ കൃഷി നശിച്ചുപോവുകയില്ല. ഒരുനാലുനാളത്തെ കാച്ചിലിനുശേഷം സ്വല്പം വെള്ളം കയറ്റി നനച്ചിട്ട് കുറച്ചു വളമിട്ടാൽ നെല്ല് നന്നാകും, ഒന്നാംതരമാകും. അതിനുള്ള ലക്ഷണമുണ്ട്. ആ കൃഷിക്കാരന്റെ ചിന്ത എങ്ങനെ വളത്തിനുള്ള കാശുണ്ടാകുമെന്നായി. വിത്തും കൂലിച്ചെലവുമുൾപ്പെടെ എമ്പതു പറ നെല്ലും നൂറ്റിയിരുപതുരൂപയും അയാൾ കൊടുത്തുതീർക്കാനുണ്ട്. വെള്ളം വറ്റിച്ച നേർമ പുറകെയും. ഒരു നൂറുരൂപ കൂടെ കിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു. ഒന്നു വളം തുകിയില്ലെങ്കിൽ കൃഷി മടുപ്പുമാകും. എവിടന്നു നൂറുരൂപ ഉണ്ടാകും? ആരുതരും? ഒരു വഴിയുമില്ല. നാലുപശുക്കളെ കറക്കാനുള്ളതുകൊണ്ട് വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ നടന്നു പോവുകയാണ്. ആ പശുക്കളിൽ ഒന്നിനെവിറ്റാലെന്തെന്നു തേശവൻനായർ ആലോചിച്ചു. ഭാര്യ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അവൾ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പശുവാണ്.

അങ്ങനെകേശവൻനായർ ആലോചിച്ചു തന്നത്താൻ മറന്നു നിൽക്കുകയാണ്. വളമാണ് തലയ്ക്കകത്തെ ചിന്ത. അയാൾ മറ്റൊന്നും അറിയുന്നില്ല.

“നെല്ക്കാലിന്നു കാച്ചിലു കിട്ടി, ഇല്ലോ കേയമ്മാവാ?”

ചോദ്യം കേട്ടു കേശവൻ നായർ തിരിഞ്ഞു നോക്കി, ഔതക്കുട്ടിയാണ്. പെട്ടെന്ന് ആ അധർമ്മമാണ് കേശവൻനായരുടെ ബുദ്ധിയിലെത്തിയത്, രാത്രിയിൽ പുഞ്ചപ്പാടത്തുമടവച്ചു എന്ന അധർമ്മം! ആ അപരാധം അയാളെ പിൻതുടരുകയല്ലേ? തെറ്റു കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോലെ ഔതക്കുട്ടി നിലക്കുന്നു. സമാധാനം പറയണം. തെറ്റുകാരനല്ല എന്നു സ്ഥാപിക്കണം. ഒരു വല്ലാത്ത ചിരിയോടെ കേശവൻനായർ പറഞ്ഞു: “എന്റെ വല്യമ്മാവനാണെ, ഈ സത്യമൊള്ള പുഞ്ചക്കണ്ടത്താണെ, ഞാനല്ല ഔതക്കുട്ടീ, മടവച്ചത്. ഞാൻ കൃഷിക്കാരനാ, കൃഷിക്കാരൻ

അധർമ്മം ചെയ്യുന്നില്ല.” ഔതക്കുട്ടി കേശവൻനായരുടെ പരിഭ്രമം കണ്ടു. “കേയമ്മാവനെ ന്തിനാ ആണയിടുണെ, കേയമ്മാവനെല്ലു മട മുറിച്ചത്, ഞാനാ, ഞാനിന്നാളു വരുമ്പം മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ട് മടവച്ചതാ.”

കേശവൻനായർക്ക് ആശ്വാസമായി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ പ്രകാശിച്ചു. “ആണോ കുഞ്ഞേ, ആണോ? സത്യം പറ. വലു കാര്യം കുഞ്ഞേ! നീ നന്നായി വരും. എനിക്കു ചാകും വരെ ഈ ദുഷ്പേരു നിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു.”

ഔതക്കുട്ടി ഒന്നുകൂടെ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു:

“അതെ കേയമ്മാവോ, ഞാൻ തന്നെയോ. കേയമ്മാവന് എനോടു വിരോധമാണെങ്കിലും എനിക്കങ്ങനെആകാനൊക്കുമോ? ഞാൻ വന്നു കാണുമ്പം എന്റെ നെഞ്ചടച്ചുപോയി. ഞാൻ മടവച്ചു. എന്റെ നെല്ലു പോകുന്നെങ്കിൽ പോകട്ടെന്നു വച്ചു.”

കേശവൻനായർക്കു നെല്ലു പോകുന്നതിലല്ല വേദം. ആ ദുഷ്പേര്! കണ്ടമാകെ ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചിട്ട് ഔതക്കുട്ടി പറഞ്ഞു: “ഒരു ശകലം വളം തുകിക്കൊടുത്താല് നെല്ലു നന്നാകും കേയമ്മാവോ!”

- “അതാ ഞാനും ഓർത്തതു കുഞ്ഞേ!”
- “എന്നാൽ അതു ചെയ്യണം.”
- “കാശുവേണ്ടയോ കാശ്. കാശില്ല.”
- “കൃഷി നന്നാവണമെങ്കിൽ കാശു ചെലവു ചെയ്യണം.”
- “അങ്ങനത്തെ കാലമാ ഇത്.”

ഔതക്കുട്ടി കേശവൻനായരോടുള്ള ഇഷ്ടം കൊണ്ടെന്നപോലെ പറഞ്ഞു: “കേയമ്മാവോ, ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ.”

കേശവൻനായർ തല ഉയർത്തി ഔതക്കുട്ടിയുടെ മുഖത്തു നോക്കി.

“കേയമ്മാവനെന്തിനാ ഈ പാടുപെടുന്നത്, വൈക്കത്തുകാർക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള പാട്ടവും കൂടുതലായി അമ്പതു പറ നെല്ലും തരാം. നിലം എന്നെ ഏല്പിക്കൂ. ഈ വയസ്സുകാലത്ത് എന്തിനാ വിഷമിക്കുന്നത്?”

കേശവൻനായർ പെട്ടെന്ന് ആളു മാറി. അയാൾക്കു ദേഷ്യമാണു വന്നത്. എന്നാലും ദേഷ്യം ഒന്നടക്കി അയാൾ പറഞ്ഞു: “വേണ്ട, വേണ്ട. അതങ്ങു മനസ്സിലിരിക്കട്ടെ അവുതക്കുട്ടീ. കാരണവന്മാർ മുതലേ ഞങ്ങൾ ഈ കണ്ടം കൃഷി ചെയ്യുകയാ. ഇതു വേറെരാൾ ചെയ്യണ്ട.”

“അതിനെന്താ? വൈക്കത്തുകാരുടെ പാട്ടക്കാരൻ കേയമ്മാവൻ; ഞാൻ കേയമ്മാവന്റെ പാട്ടക്കാരൻ.”

അതു വേണ്ട, ഞാൻ കൃഷിക്കാരനായാ ജനിച്ചത്. എനിക്കു തൊഴില് കൃഷിയാ. പിന്നെ നാലഞ്ചു കന്നാലിയുണ്ട്. അതുങ്ങൾ കച്ചി വേണം. അതു നടപ്പില്ല ഔതക്കുട്ടീ.

കൂടുതൽ ഒന്നും പറയാതെ കേശവൻനായർ നടന്നു. നിന്നു സംസാരിച്ചാൽ ഔതക്കുട്ടിയുമായി പിണങ്ങുമെന്നാണ് പേടി. അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ പറയുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു പോകും.

അങ്ങനെയെന്നുപോകുന്ന വൃദ്ധനേനോക്കി നിന്ന ഔതക്കുട്ടി ചിരിച്ചുപോയി.

അമ്പതിൽ വളമിട്ടില്ല. നെല്ലു മോശമായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ തീരെ മോശം. കൊയ്ത്തുകാലത്ത് കേശവൻനായർക്കു കൊയ്യാൻ ആൾ കിട്ടിയില്ല. നാലുപാടും ഔതക്കുട്ടിയുടെ നല്ല നെല്ലു കിടക്കുന്നു; അത് ഒരു ദിവസം കൊയ്താൽ രണ്ടു പറ നെല്ല് പതം കിട്ടും. അതു കൊയ്യാൻ പോകുന്നോ, ഒരു ദിവസം മിനക്കെട്ടാൽ നാലിടങ്ങഴി നെല്ലു കിട്ടാൻ ഇടയില്ലാത്ത ഇതു കൊയ്യാൻ പോകുന്നോ? കൊയ്ത്തുകാരെ വിളിച്ച് മൂന്നുനാലു ദിവസം കേശവൻനായർ നടന്നു. നെല്ല് പാകപ്പിഴയുമായി. അവസാനം കുട്ടിമാപ്പിളയുടെയും കുട്ടിച്ചോകവന്റെയും വീട്ടുകാരും വേലക്കാരൻ പുലയനും പുലയിയും കേശവൻനായരുടെ വീട്ടുകാരും കൂടി അമ്പതു കൊയ്തുവെച്ചു. കച്ചി വെട്ടാനും കൂടി പറ്റിയില്ല. അതിനുള്ള കച്ചി കണ്ടത്തിലില്ല.

വിളവു തീരെ മോശമായിരുന്നു. പാട്ടത്തിനു വേണ്ടതു തികയുമോ എന്നു സംശയമായിരുന്നു. കുട്ടിമാപ്പിളയും കുട്ടിച്ചോവനും കേയമ്മാവനും കൂടി ആലോചിച്ചു. കുട്ടിമാപ്പിളയുടെ പക്ഷം പാട്ടം കുറച്ചുകൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണ്. ഒരു കുരു നെല്ല് പാട്ടക്കുടിശ്ശികയില്ല.

“**ഒണ്ടായാൽ അടുത്ത കൊല്ലം കൊടുക്കണം.**” കേശവൻനായർക്ക് അത് സമ്മതമല്ല:

“ഈ നിലത്തിന്റെ ജന്മികൾക്ക് ഇതേയുള്ളു. ഇത്രേം നെല്ലു കിട്ടാനുള്ളു. നമ്മളു നെല്ലു കൊയ്ത്ത് ആദായമെടുത്തിട്ടുള്ളതാ. മുഴുവൻ പാട്ടോം കൊടുക്കണം. ജന്മിയുടെ കണ്ണീരു വീണാല് നെലം പെഴയ്ക്കും.”

കുട്ടിച്ചോവൻ ചോദിച്ചു. “**വെളവ് പാട്ടനെല്ലിനു തെക്കത്തില്ലെങ്കിലോ?**”

പെട്ടെന്ന് കേശവൻനായർക്ക് ഉത്തരമുണ്ടായിരുന്നു. “പോരാത്തതു വെലയ്ക്കു മേടിച്ചു കൊടുക്കും.”

അന്നു വയ്യിട്ട് നെല്ല് വൈക്കത്തിനു കൊണ്ടുപോകാൻ വള്ളം തയ്യാറായി. ആകെ നിലത്തിലുണ്ടായ നെല്ല് പതിരു പോക്കി ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാട്ടനെല്ല് അളന്നു ചാക്കിലാക്കി കെട്ടി വള്ളത്തിലേക്ക് ചുമന്നു.

നിലത്തിലെ വിളവ് സൂക്ഷ്മം ഒത്തിരുന്നു. ഒന്നരപ്പറ നെല്ലും കളമടിയും പതിരുമാണ് കേശവൻനായർക്കു മിച്ചം. മുടക്കിയ വിത്തും കൂലിച്ചെലവും എല്ലാം പോക്ക്!

പാട്ടനെല്ലു് ജന്മിയുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു. ജന്മി ഒരു തിരുമുല്പാടാണ്. ചെന്ന പ്പോൾത്തന്നെ എന്തോ ഒരു ഭാവമാറ്റം തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ളതായി കേശവൻനായർക്കു തോന്നി. പതിവില്ലാതെ, പാട്ടം മുഴുവനുണ്ടോ എന്നദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഇടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഒന്നു പറയുകയും ചെയ്തു: “ഇക്കൊല്ലം പാട്ടം മുഴുവൻ കിട്ടുകയില്ലെന്നായിരുന്നു എന്റെ അറിവ്.”

കേശവൻനായർ ചുട്ട മറുപടിതന്നെ കൊടുത്തു: “കുറഞ്ഞതു നൂറുകൊല്ലമായിലോ തിരുമേനീ, ഞങ്ങൾ 'അമ്പത്' ഏറ്റിട്ട്. ഒറ്റ നെല്ലു് കൂടിശ്ശികയൊണ്ടോ?” തിരുമുല്പാട് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

ഒരൊറ്റക്കൂരു നെല്ലു് കുറവില്ലാതെ പാട്ടനെല്ലെന്നു. എന്നിട്ടും തിരുമുല്പാടിന്റെ മുഖത്ത് ഒരു തൃപ്തി കണ്ടില്ല.

കേശവൻനായർക്കും വള്ളക്കാർക്കും പതിവിൻപടി ഉറണു കൊടുത്തു. ഉറണു കഴിഞ്ഞ് കേശവൻ നായർ യാത്ര പറയാൻ ചെന്നപ്പോൾ തിരുമുല്പാട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. കേശവൻനായർ ചോദിച്ചു: “എന്താണോ അത്?”

തിരുമുല്പാട് കേശവൻനായരുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നില്ല. അയാൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുകയാണ്. ഒട്ടു നേരം കഴിഞ്ഞു. വീണ്ടും കേശവൻനായർ ചോദിച്ചു:

“എന്താണോ?”

പെട്ടെന്നായിരുന്നു മറുപടി: “കൂടുതൽ പാട്ടത്തിന് നിലം ഏല്ക്കാൻ ആളു വന്നിട്ടുണ്ട്. നല്ല പിടിപ്പുള്ളവൻ. നിലം വിടണം കേശവശ്ശാർ.”

കേശവൻനായർ ഇടിവാളു് ഏറ്റുപോലെ നിന്നുപോയി. അയാൾക്ക് ഒരക്ഷരം പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

സ്വല്പ നേരമങ്ങനെകഴിഞ്ഞു. തിരുമുല്പാട് തുടർന്നു: “നല്ല ഒന്നാംതരം നിലം. കുറഞ്ഞ പാട്ടത്തിന് നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയാണ്. അതിനിസാധ്യമല്ല. നിലം വിട്ടേക്കുക.”

കേശവൻനായർ ആ നടക്കത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തനായി: “നിലം അവിടുത്തേതാ. എന്നാലും ചിലതെല്ലാം ഓർക്കാനുണ്ട്.” “ഒന്നും ഓർക്കാനില്ല.”

കേശവൻനായരുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഒരു യുക്തി ഉദിച്ചു: “എന്തു പാട്ടുകൂടുതലാണോ ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്?”

“നൂറു പറ നെല്ല്. നല്ല പിടിപ്പുള്ള പുളളി. നിങ്ങൾ കൂടിശ്ശിക വരുത്തിയാൽ എങ്ങനെഇടാക്കും?”

കേശവൻനായർ ചുട്ട മറുപടി കൊടുത്തു: “ഇതുവരെ കൂടിശ്ശികയില്ലല്ലോ.”

സ്വർഗ്ഗനേരം ആരും മിണ്ടിയില്ല. കേശവൻനായർ തുടർന്നു. തിരുമേനീ ഞാൻ ആ കൂടുതൽ പാട്ടം തരാം.” എന്നിട്ടും തിരുമൂല്പാടിന് തൃപ്തിയാകുന്നില്ല. കേശവൻനായർ ചോദിച്ചു: “അവിടന്ന് എന്താ മിണ്ടാത്തത്?”

“പിടിപ്പില്ലാത്തവരെ നിലം ഏല്പിക്കുന്നതേ ഇനിയത്തെ കാലത്തു ശരിയല്ല.”

കേശവൻനായർ ചൊദിച്ചു: “എനിക്കു പിടിപ്പില്ലെന്നു തിരുമേനീ എങ്ങനറിഞ്ഞു? ഞാൻ കൂടിശ്ശിക വരുത്തിയോ?”

ഉത്തരമില്ല.

കേശവൻനായർ തുടർന്നു: “ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറയാം തിരുമേനീ, ഇപ്പം തിരുമേനിയുടെ അടുത്തു വന്നതാരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഔതക്കുട്ടിയാ. പക്ഷേ, അവനൊന്നും കൃഷിക്കാരനല്ല തിരുമേനീ. അവനൊന്നും മണ്ണിനെസ്നേഹിക്കുന്നവനല്ല. കൊറെ വരവുവളം വാരിയിട്ട് മണ്ണിന്റെ വീര്യം മുഴുവൻ വലിച്ചെടുത്ത് വെള്ളവൊണ്ടാക്കും. നാലഞ്ചു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഭൂമി വകയ്ക്കുകൊള്ളാത്ത തവിടുമണ്ണ്. പുല്ലു കുരുക്കത്തില്ല.”

തിരുമൂല്പാട് അപ്പോഴും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുകയാണ്. ഒരക്ഷരം മിണ്ടുന്നില്ല. കേശവൻനായർ തുടർന്നു. അയാളുടെ തൊണ്ടയിടി. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. “എന്നെപെറ്റുവീണപ്പം ഞാൻ കണ്ടത് ഈ നിലമാ. എന്റെയും കാറന്നോമ്മാരടേം വിയർപ്പാ ആ കണ്ടത്തിന്റെ വീര്യം. ആ മണ്ണിനോട് മാത്രമാ എന്റെ ആയുസ്സിലെ സ്നേഹം.”

കേശവൻനായർ പൊട്ടിപ്പോയി. “ഹെന്നെ-ഹെന്നെ-അത് തിരുമേനീ വിട്ടൊഴിപ്പിക്കല്ല.”

തിരുമൂല്പാടിന്റെ കരളും സ്വല്പം അലിഞ്ഞെന്നു തോന്നുന്നു. തിരുമൂല്പാട് പറഞ്ഞു: “എനിക്കു പാട്ടം കിട്ടണം.”

കേശവൻനായർ ഏങ്ങലടിച്ചു കരയുകയാണ്. അതിനിടയിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു: “ആ പാട്ടം ഞാൻ തരാം.” അങ്ങനെകൂടിയ പാട്ടത്തിന് നിലം ഏറ്റിട്ട് കേശവൻനായർ മടങ്ങിപ്പോയി.

മുൻപെല്ലാം കോയ്ത്തു കഴിഞ്ഞ ഉടൻ പൊടിയിൽ നിലം രണ്ടു മൂന്നു ചാൽ ഉഴുവിക്കു മായിരുന്നു. അതിനുള്ള കൂലി കളത്തിൽ നിന്നുതന്നെ നെല്ലായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലം കോയ്ത്തുകഴിഞ്ഞ് ഒരു മണി നെല്ലില്ല. കഴിഞ്ഞ കൃഷിക്കു വാങ്ങിയ കടവും കൊടുത്തുതീർത്തിട്ടില്ല. ഒരിടത്തു നിന്നു വാങ്ങാനും വഴിയില്ല.

വന്ന പിറ്റേദിവസം തന്നെ കേശവൻനായർ ഉഴവുകാരെ വിളിച്ച് ഒരു ചാൽ ഉഴുവിച്ചു. എങ്ങനെകൂലി കൊടുക്കുമെന്ന് ചിന്തിച്ചില്ല. അന്നു മുതൽ കൂലിക്കുവേണ്ടി ഉഴവുകാർ നടപ്പാണ്. ആ കൂലി കൊടുക്കാതെ പിന്നെ ഉഴുവിക്കാനൊക്കുമോ?

അങ്ങനെപാടം മുറിഞ്ഞു കയറി. അയൽ നിലങ്ങളിൽ മാസംതോറും ഉഴവു നടക്കുന്നുണ്ട്. അമ്പത് കതിരുകയറി കാടു പിടിച്ചു കിടക്കുന്നു.

അപ്പോഴും ഔതക്കുട്ടി വന്നു. വൈക്കത്തുകാർക്ക് കൊടുക്കാമെന്നേറ്റു കൂടുതൽ പാട്ടവും അമ്പതു പറ നെല്ലും കൊടുക്കാമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. കേശവൻനായർക്ക് ദേഷ്യമാണ് വന്നത്. “ഇല്ലെടാ, നീ അതാലോചിക്കേണ്ട. ഞാൻ നിനക്ക് ഈ നിലം കൈവശം വിട്ടുതരില്ല.”

കൃഷിയിറക്കാൻ കാലമായി. വരമ്പുകുത്തു തീർന്നു. വെള്ളവും വറ്റിക്കുന്നു. ഉഴവില്ലാതെ, കളയെടുക്കാതെ, നിലം ഒരുങ്ങാതെ അമ്പതു കിടക്കുകയാണ്. പാവം, കേശവൻനായരുടെ കൈയിൽ വിത്തുമില്ല.

അയാളുടെ സമരം ഭാര്യയോടായി. ഒരു പശുവിനെവില്ക്കണം. അവർക്കതിനിഷ്ടമില്ല. അവർ പറഞ്ഞു: “വെള്ളം കുടിച്ചു കിടക്കുന്നത് ആ പശു മൂലമാ. ഞാനിപ്പം സമ്മതിക്കുന്നില്ല.”

കേശവൻനായർക്കു ദേഷ്യം വന്നു. “പിന്നെങ്ങനെവെതയ്ക്കുമെടീ?”
“വെതയ്ക്കണ്ട”
“ഞാൻ കൃഷിക്കാരനാ. ഞാൻ വെതയ്ക്കും.”
“ഓ! കൃഷിക്കാരൻ!”

ഭാര്യയുടെ സമ്മതം കൂടാതെ തന്നെ കേശവൻനായർ ഒരു പശുവിനെവിറ്റു. വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ ആൾ പശുവിനെയും കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ തലയിൽ കൈവച്ചു കണ്ണീരോടെ പിരാകി:

“ഈ കൃഷി കൊണം പിടിക്കത്തില്ല.”
അമ്പതു പറ വിത്തിനും പത്തുരുപ കൂലിച്ചെലവിനും പശുവിന്റെ വില തികഞ്ഞു.

അങ്ങനെ കേശവൻനായർ വിത്തുകെട്ടി വെള്ളത്തിലിട്ടു. പിറ്റേന്നു വിത്തെടുത്തു. മൂന്നാം ദിവസം വിത്തഴിച്ചു നോക്കി. പകുതി വിത്ത് കിളിർത്തിട്ടില്ല. അന്നു വിതയ്ക്കേണ്ടതുമാണ്. കുട്ടിമാപ്പിള ഉപദേശിച്ചു. അതു വാരിവിതയ്ക്കാൻ. മണ്ണിൽ കിടന്നു കിളിർത്തേക്കുമെത്ര. അതല്ലേ ഗതിയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ചെയ്തു.

അയൽനിലങ്ങളിൽ നെല്ലു തഴച്ചു വളരുന്നു. ആ അമ്പതിൽ കളയും കതിരയും തഴച്ചു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒറ്റ നെല്ക്കാലില്ല. നിലം പിഴച്ചു എന്ന പേര് കേശവൻനായർക്ക് മിച്ചം.

അക്കാലം വിളവെടുപ്പു കഴിഞ്ഞു. അമ്പതു കൊയ്യേണ്ട കാര്യമേയില്ല. പാട്ടം കൊണ്ടു ചെല്ലേണ്ട തീയതി കഴിഞ്ഞു. തിരുമുല്പാട് സ്ഥലത്ത് എത്തി. കേശവൻനായർ ഒളി വിലാണ്. മൂന്നു ദിവസം തിരുമുല്പാട് അയാളെ അന്വേഷിച്ചു നടന്നു. കണ്ടുകിട്ടിയില്ല.

അടുത്ത നാളിൽ അമ്പതിൽ ഔതക്കുട്ടിയുടെ ഉഴവുകാർ ഇറങ്ങി നിലം ഉഴുതു. തിരുമുല്പാട് വരമ്പിൽ നില്പുണ്ട്.

പിന്നത്തെ വിളവിറക്കു കഴിഞ്ഞു. എന്നും രാവിലെ കൃഷിയുള്ള കൃഷിക്കാരനെ പ്പോലെ കേശവൻനായരും ഇറങ്ങിപ്പോകും. പോക്കു കണ്ടാൽ എവിടെയോ കൃഷിയുണ്ടെന്നു തോന്നും. ഒട്ടു പുലർന്നേ വരികയുള്ളൂ. അതു പത്തുനാല്പതു കൊല്ലക്കാലത്തെ ശീലമാണ്.

അടുത്ത അമ്പതുപറ നിലത്തിലെ നെല്ല് കേശവൻനായരെ വെല്ലുവിളിച്ചെന്നപോലെ കൂതിച്ചു കയറുകയാണ്. എന്നും അവിടെ അയാൾ പോകും. ഒരു ചെറിയ പഴുപ്പുചരായ ഒരിക്കൽ നെല്ക്കാലിനു കണ്ടപ്പോൾ കേശവൻനായരുടെ നെഞ്ച് നീറി. അയാൾ ഔതക്കുട്ടിയെ തേടിപ്പിടിച്ച് വിവരം പറഞ്ഞു. അതു മാത്രമല്ല, നിന്നു വേണ്ടതു ചെയ്യിച്ചു.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

കാലഘട്ടം, പാരമ്പര്യം, പാടശേഖരം, നയചതുരൻ, ആരോപണം, അധർമ്മം, സ്വഗതം, സഹതാപം, മന:പൂർവ്വം, അപരാധം, നിരപരാധിത്വം, അപവാദം, ആദായം, സൂക്ഷ്മം, ഭാവമാറ്റം.

II. വിശദീകരിച്ച് അർത്ഥം പറയേണ്ട പദങ്ങൾ :

പാട്ടം, ഉടമസ്ഥാവകാശം. കൈവശാവകാശം, ജന്മി, പാട്ടക്കാരൻ, കൈവശഭൂമി, പുഞ്ചക്കണ്ടം, മടവെട്ടുക, പതം, പാട്ടക്കുടിശ്ശിക, തിരുമുല്പാട്, തവിടുമണ്ണ്, വരമ്പുകുത്ത്, കളയെടുക്കുക

III. പ്രാദേശിക പദങ്ങൾ :

എഴിപ്പ്, കെറുവിക്കുക, നെറി, മൊറ, കൊത്തിക്കളക്കുക, കളമടി.

IV. പര്യായപദങ്ങൾ :

ദേഷ്യം _____, _____, _____.
 ചിന്ത _____, _____, _____.
 ഭാര്യ _____, _____, _____.
 ബുദ്ധി _____, _____, _____.
 വേദം _____, _____, _____.

V. വിപരീതപദങ്ങൾ :

കുറഞ്ഞ   X   _____.
 ധർമ്മം   X   _____.
 ദുഷ്പേര്   X   _____.
 പിണങ്ങുക   X   _____.
 തൃപ്തി   X   _____.

VI. പിരിച്ചെഴുതുക :

നടുക്കാണ്   =   _____ +   _____
 മോശമാണ്   =   _____ +   _____
 പുഞ്ചകണ്ടം   =   _____ +   _____
 കൊത്തിക്കളക്കുക   =   _____ +   _____

VII. ചേർത്തെഴുതുക :

ചാക്കിൽ   +   കെട്ടി   =   _____.
 അടക്കാൻ   +   ആവാത്ത   =   _____.
 സഹതാപം   +   ഉണ്ട്   =   _____.
 നോക്കി   +   കണ്ടു   =   _____.
 അത്   +   ഒട്ട്   =   _____.

VIII. ഒറ്റവാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. അമ്പതു പറ നിലം ആരുടേതാണ്?
2. കേശവൻനായരുടെ കൃഷി രക്ഷിക്കുന്നതിന് കുട്ടിച്ചോവൻ പറഞ്ഞ പോം വഴിയെന്ത്?
3. പാട്ടനെല്ല് എപ്പോഴാണ് വൈക്കത്തിനു കൊണ്ടുപോകേണ്ടത്?
4. കേശവൻനായർക്ക് വിളവിൽനിന്ന് എന്താണ് മിച്ചം ലഭിച്ചത്?
5. പശുവിനെ വിറ്റു പണം കേശവൻനായർ എങ്ങനെയാണ് ഉപയോഗിച്ചത്?

IX. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. കേശവൻനായരും ഔതക്കുട്ടിയുടെ വേലക്കാരനും തമ്മിൽ വഴക്കിടാനുള്ള കാരണമെന്ത്?
2. കേശവൻനായർക്ക് അമ്പതുപറനിലം കൊയ്യാൻ കൊയ്ത്തുകാരെകിട്ടാഞ്ഞതെന്തു കൊണ്ട്?
3. വെള്ളം വറ്റി നിലം രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ കേശവൻനായർക്ക് ആശ്വാസം തോന്നാഞ്ഞതെന്തു കൊണ്ട്?

പ്രവർത്തനം :

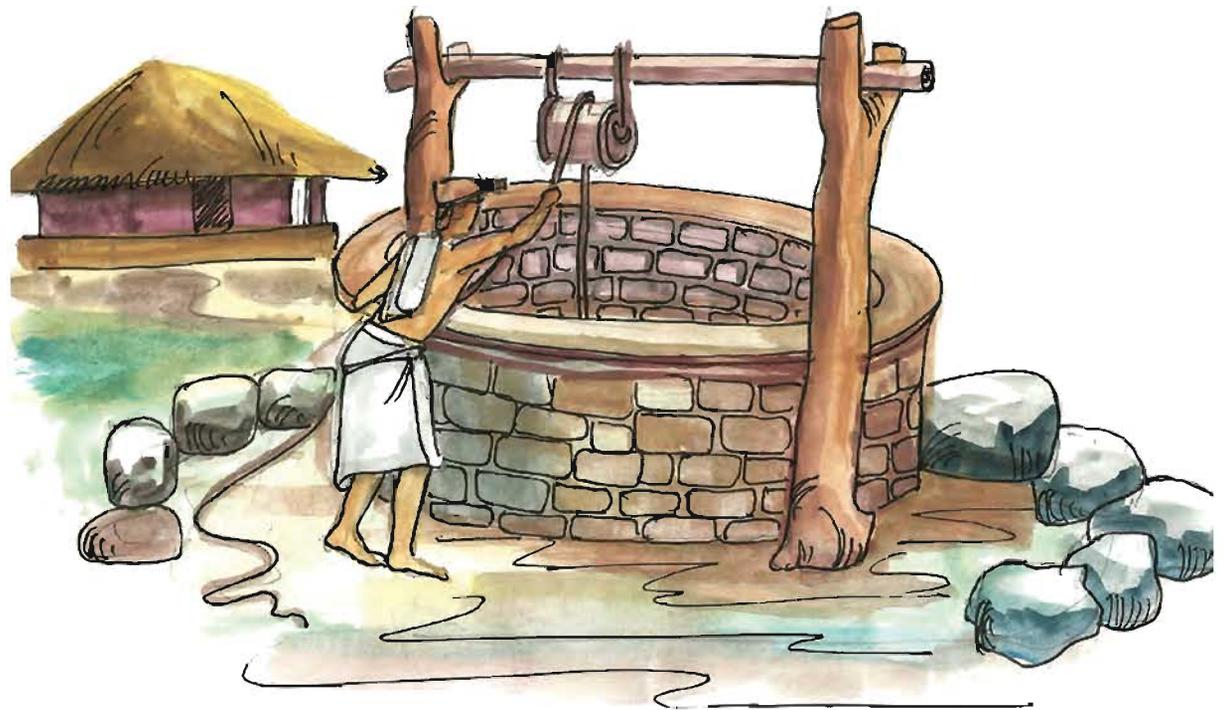
1. കൃഷിയും മനുഷ്യനും എങ്ങനെ സമൂഹത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
2. നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തെ പ്രധാനകൃഷി ഏതാണ്? അവ നിങ്ങളുടെ ജീവിതവുമായി എങ്ങനെപൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന് വിശദമാക്കുക?

ഉതുപ്പാന്റെ കിണർ കാരുർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള

[കാരുർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള (1896-1975) കോട്ടയം ജില്ലയിലെ ഏറ്റുമാനൂരിൽ കാരുർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. (1896-1975) വാഗ്യാർ കതകളിലൂടെ പ്രസിദ്ധിയാർജിച്ച സാഹിത്യകാരൻ. കൃതികൾ: 'പുവമ്പഴം', 'മോതിരം', 'മേൽവിലാസം' (കഥകൾ), 'അഴകനും പുവാലനും', 'സമ്മാനം', 'ആനക്കാരൻ' (ബാലസാഹിത്യം) കേരള-സാഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ ഇല്ലായ്മകളും വല്ലായ്മകളുമാണ് കാരുരിന്റെ മുഖ്യ കഥാവിഷയം. കാരുർകഥകളിലേറെയും നാട്ടിൻപുറത്തിലെയും നഗരത്തിലെയും ജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും പട്ടിണിയുടെയും ഹൃദയഭേദകമായ ചിത്രങ്ങളാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. കാരുർകഥകളിൽ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും തികഞ്ഞ പലതും ഈ വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെടുന്നവയാണ്.]

ആ ചെറുനഗരത്തിൽ പലേടത്തും ഉതുപ്പാനെകാണാം. ഹോട്ടലുകളുടെ വാതില്ക്കൽ, വള്ളക്കടവിൽ, തന്നെക്കാൾ ഭാരമുള്ള ചുമടിനു കീഴെ പട്ടണം ഉറങ്ങിയാൽ പീടികത്തിണ്ണയിൽ.

അവൻ കഴിയും മട്ടിൽ പണിയെടുക്കും. കിട്ടുന്നതു കൊണ്ടുപജീവിക്കും. ഉതുപ്പാന് ആരുമില്ല.

അവന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ ലഘുവാണ് എങ്കിലും അവനത് ഗുരുവാണ്. അവനും നാളുകൾ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഉദരത്തിന്റെ പരാതിയാണ് അവന് ഉറക്കപാട്ട്.

അവനും വളർന്നു. അച്ഛനമ്മമാരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തങ്ങൾക്കൊരു താങ്ങാണവനെന്ന് കരുതി സന്തോഷിച്ചേനെ.

ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കാനും സുവിശേഷ പ്രസംഗം കേൾക്കാനും അവൻ ചെലവാക്കി. ക്രമേണ വഴിവക്കിലും ചന്തമുക്കിലും നിന്നു വേദോപദേശം ചെയ്യുന്നതും ശിശുക്കൾക്ക് യേശുകഥകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതും അവന്റെ നിത്യജോലികളിലുൾപ്പെട്ടു. കാലം കടന്നു.

ആ നഗരത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു റോഡിനാൽ ത്രികാണാ കൃതി പ്രാപിച്ച ഒരു തുണ്ട് പുരയിടം വാങ്ങാനുള്ള പണം അവനുണ്ടാക്കി. അവൻ ഭൃന്ധത്തിനടു മസ്ഥനായി. അയാൾ സ്വന്തഭൂമിയിൽ വേല തുടങ്ങി. കിണറ്റ് കുഴിക്കുകയായിരുന്നു വേല. അത്രയ്ക്ക് മാത്രമുണ്ട് ആ സ്ഥലം.

കഴിയുന്നിടത്തോളം അവൻ തന്നെ കുഴിച്ചു. വേണ്ടിവന്നപ്പോഴൊരു കൂലിക്കാരനെക്കൂട്ടി. “ഇവനെന്തൊരു പ്രാന്തനാ?” എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു. “**വല്ല നിധിയും കിട്ടുമെന്നു വച്ചാ പാവം പാടുപെടുന്നത്.**” എന്ന് ചിലരും.

കിണർ താണു വന്ന ക്രമത്തിന് ഉതുപ്പാന്റെ ഉത്സാഹം ഉയർന്നു വന്നു. മണ്ണുമാറി, കല്ലുകണ്ടു. കുമ്മായമണ്ണായി. മണ്ണിനു നനവു കണ്ടു. വെള്ളം - വെള്ളം കണ്ടു! ഉടമസ്ഥന്റെ ഉള്ളം കുളിർത്തു.

ആ നിസ്സഹായൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. കൂട്ടുവേലക്കാരന് അന്ന് നാല് ചക്രം പാരി തോഷികം കിട്ടി.

അന്ന് വേല കേറിയിട്ട് അവൻ വളരെ നേരം വെള്ളം നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നു. ആ കൂപത്തിലുണ്ടായ ചിറ്റോളം ഉതുപ്പാന്റെ വിശാലഹൃദയത്തിൽ തിരമാലയുണ്ടാക്കി.

കേഴ്വിക്കാർക്ക് രസം തോന്നിയില്ലെങ്കിലും അവൻ അന്ന് കണ്ടവരോടൊക്കെ കിണറ്റിൽ വെള്ളം കണ്ട കഥ പറഞ്ഞു.

അവന്റെ ഹൃദയശുദ്ധിയുടെ അടിത്തട്ടു കാണാനെന്ന വണ്ണം കിണർ ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങി. കുട്ടികൾ കിണറ്റിൽ വലിയ കല്ലെടുത്തിട്ടു. മാറ്റൊലി കേട്ടു രസിച്ചു. അയൽവക്കത്തുള്ള ഒരു കിഴവി പറകയാണ്: “ആ തെമ്മാടി വഴിയുടെ വക്കിനൊരു കിണറ്റ് കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. പശുവിനെഅഴിച്ചു വിട്ടാൽ കൂടെക്കൂടെ നോക്കണേ പിള്ളേരേ!”

കിണറ്റ് അടിവരെ താഴ്ന്നതോടെ ഉതുപ്പാന്റെ മടിശ്ശീലയുടെ നെല്ലിപ്പലകയും കണ്ടു. കിണറു കുഴിച്ചതിലധികം ഭാരം വഹിച്ചും കാലം ദീർഘിച്ചും അവൻ അത് കെട്ടിച്ചു. മുപ്പതു ദിവസം കൂലിവേലയ്ക്കു പോയികിട്ടുന്ന മിച്ചം കൊണ്ട് മൂന്നു ദിവസം കിണറു കെട്ടുന്ന ജോലി നടത്തും. ഈ കണക്കിൽ അഞ്ചോ ആറോ അരിഞ്ഞാണവും മതിലും കൽത്തുണും കെട്ടി കിണറ്റുപാലവും വെച്ച് അതിന്മേൽ ഒരു കുരിശടയാളത്തിന്റെ ഇരുപുറവുമായി , നാട്ടുവഴിയിലൂടെ നടക്കുന്നവർക്കു കാണത്തക്കവണ്ണം 'ഇങ്ങോട്ടു വരുവിൻ! ഇവിടെ ആശ്വസിക്കാം' എന്നു രേഖപ്പെടുത്തി ഒരു കപ്പി കൊളുത്തി തൊട്ടിയും കയറും ഇട്ടപ്പോൾ, യൗവനത്തെ ചവുട്ടി മെതിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുന്ന പുത്രിക്കു സ്ഥിതിക്കധികനായവൻ മംഗല്യസൂത്രം ചാർത്തുന്ന മുഹൂർത്തത്തിൽ പിതാവിനുണ്ടാകുന്ന കൃതാർത്ഥത ആ കുടുംബശൂന്യനുണ്ടായി.

“അവിടെ ഒരു കുടിലു കെട്ടി പൂട്ടും പഴവും വിറ്റിരുന്നെങ്കിൽ അവന്റെ ചെലവിനുള്ളതു കിട്ടിയേനെ;” എന്നു ചിലർ ഉതുപ്പാന്റെ ബുദ്ധിശൂന്യതയെ ഉന്നയിച്ചു.

“ഉതുപ്പാന്റെ വക എന്നു കൂടി എഴുതി വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പ്രസിദ്ധിക്കുകൊള്ളാമായിരുന്നു.” എന്നൊരുത്തൻ അസൂയപ്പെട്ടു.

“തീരെ ഗതി കെട്ടാൽ കുടിച്ചു ചാകാൻ അവനു വല്ലവരുടേയും കിണറ്റ് അന്വേഷിക്കേണ്ടല്ലോ.” എന്നൊരു രസികൻ നിന്ദിച്ചു.

ചിലർ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉതുപ്പാൻ സാധാരണ പറയും. “രണ്ടു വശത്തും നിന്നു വെള്ളം കോരത്തക്കവണ്ണം രണ്ടു പാലം വേണ്ടതായിരുന്നു.” “ഒരു കൽത്തൊട്ടിയുണ്ടാക്കിയിടണം. പശുക്കളും വെള്ളം കുടിക്കട്ടെ.” മഴ നനയാതെ നിന്നു വെള്ളം കോരത്തക്കവണ്ണം ഒരു പുരയുണ്ടാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.” എന്നും മറ്റും.

അതൊക്കെ ക്രമേണ സാധിച്ചു.

അയല്ക്കാരിൽ കിണറു കുഴിപ്പിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ ആ വഴിക്കിണറ്റിൽ നിന്നു വെള്ളം കോരി. പലരും കുളി ആ കിണറ്റിൻകരയിലാക്കി. കുട്ടികൾ അതിൽ ചപ്പും ചവറും കല്ലും ഇട്ടു രസിച്ചു. ഇക്കൂട്ടരാരും ഉതുപ്പാന്റെ കഷ്ടപ്പാട് സ്മരിച്ചില്ല. ആ പാവം കുറവു നികത്തി, അതാവർത്തിക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു. ഉതുപ്പാൻ നിത്യവും രണ്ടു നേരം കിണറ്റുകരെ ചെല്ലും; പരിസരം ശുചിയാക്കും. വെള്ളം കോരി കൽത്തൊട്ടി നിറയ്ക്കും. കുറച്ചു കുടിക്കും. വൃത്തി കേടാക്കല്ലേ എന്ന് അവിടെ വരുന്നവരോടൊക്കെ പറയും; ആരെങ്കിലും വെള്ളം കോരിക്കുടി കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം പുളകം കൊള്ളും.. അവന്റെ പല നാളത്തെ ശ്രമഫലം! അക്ഷമായ സമ്പാദ്യം!

പട്ടണം വളർന്നു. ജനങ്ങൾ തിങ്ങി. പൗരക്ഷേമത്തെ രക്ഷിക്കയും വ്യക്തിസ്വാത

ന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നഗരസഭ ജാഗരൂകമായി; ശുദ്ധജല വിതരണത്തിനും മലിനജല വിസർജ്ജനത്തിനുമുള്ള പദ്ധതികൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ജലക്കുഴലുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ചാലുതോണ്ടിയ വേലക്കാർ ആ കിണറ്റിന്റെ ചുറ്റുതറയിൽ കുറെ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു. ഉതുപ്പാന്റെ ഹൃദയം നൊന്നു. ആ അറ്റകുറ്റം തീർത്തല്ലാതെ അടുത്ത ദിവസം അയാൾ പള്ളിയിൽ പോയില്ല.

കുഴൽവെള്ളം നടപ്പിലായി.

നഗരത്തിലുള്ള ജലധാരകളെല്ലാം മുപ്പതു ദിവസത്തിനകം മുടണമെന്നും അങ്ങനെയൊത്ത പക്ഷം നഗരസഭ ആ ജോലി ചെയ്യിക്കുമെന്നും ചെലവ് ഉടമസ്ഥനിൽനിന്നിടാക്കുമെന്നും തമുക്കടിച്ചു പരസ്യപ്പെടുത്തി.

ഉതുപ്പാന്റെ കിണറും നികത്തണം.

അയാൾ അധികാരികളെ കണ്ടു. അവിടെ നിരാശയാണുണ്ടായത്. പുത്തൻ പരിഷ്കാരത്തെ ആ പഴയ മനുഷ്യൻ പഴിച്ചു. കുറച്ചു കാലാവധി നീട്ടിക്കിട്ടാനയാളപേക്ഷിച്ചു. അതും ഫലിച്ചില്ല. വൃദ്ധനു രണ്ടോ നാലോ പല്ലുണ്ടായിരുന്നത് നഗരസഭയുടെ നേരെ തെരിഞ്ഞു. വഴിക്കാരെ തടഞ്ഞു നിർത്തി അയാൾ നഗരസഭയെ ഭർത്സിച്ചു പറഞ്ഞു. സർക്കാരിൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. അയാളുടെ സങ്കടത്തിൽ യാതൊരു ന്യായവും നീതിനിഷ്ഠമായ ഗവണ്മെന്റ് കണ്ടില്ല. എന്തു വന്നാലും തന്റെ ജീവിതസർവ്വസ്വമായ കിണർ മുടുകയില്ലെന്ന് ആ പടുകിഴവൻ ശഠിച്ചു.

അന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു. **“ഉതുപ്പാൻ ചേട്ടനു ഭ്രാന്താണെന്ന് തോന്നുന്നു.”** ഏതാണ്ടെങ്ങനെയോ ആ സാധുവിനെക്കണ്ടാൽ. ഒരു യുവ പരിഷ്കാരി പറയുകയാണ്: ആ കിഴവന്റെ അവസാനം അതിലാണെന്നോ തോന്നുന്നത്.” പലരും വൃദ്ധന്റെ ബദ്ധപ്പാടിനു കണ്ണും കരളും കൊടുത്തേയില്ല.

കുഴൽ വെള്ളം കിട്ടിയപ്പോൾ കിണറിന്റെ കാര്യം എല്ലാവരും മറന്നു. നന്ദികെട്ട ലോകം! ഇപ്പോഴും മറക്കാത്തവരുണ്ട്. അതിൽ കല്ലിടുന്ന കുട്ടികൾ.

പട്ടണത്തിലുള്ള വാപീകുപങ്ങൾ അന്തർലോകം ചെയ്തു തുടങ്ങി. ഉതുപ്പാന്റെ കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ ആ സ്ഥാനം വഹിച്ചു. കുഴൽ വെള്ളമുള്ളപ്പോൾ കിണറ്റ് അനാവശ്യമാണെന്നും ഉപയോഗിക്കാതെ കിടക്കുന്ന കിണറ്റിൽ കൊതുകുണ്ടായി പൊതുജനാരോഗ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും മറ്റുമുള്ള ഉപദേശങ്ങളാൽ അയാളെ സമാധാനപ്പെടുത്താനും കിണർ മുടിക്കാനും മിത്രങ്ങൾ യത്നിച്ചു. കിഴവന്റെ ആശയുടെ അവസാനഘട്ടം പൊട്ടി.

സ്വന്തം ആളുകളും തനിക്കു ശത്രുക്കളാണല്ലോ എന്നു വൃദ്ധൻ അത്യന്തം വ്യാകുലപ്പെട്ടു.

അയാളുടെ ഹൃദയം തപിച്ചു ദ്രവിച്ചു നേത്രങ്ങളിൽക്കൂടി നിർഗ്ഗമിച്ച്, മാറിടത്തെ മറച്ചു നില്ക്കുന്ന നരച്ച താടിയുടെ തുമ്പിൽ തൂങ്ങി.

കിണറു മുടേണ്ട അവസാനദിവസവും ഇരുളിലാണ്ടു. പ്രകൃതി നിശ്ചലമായി. നഗരം വിശ്രമത്തിനു കൊതിച്ചു. വികാരവൈവശ്യമില്ലാത്തവരെ നിദ്രാ ദേവി തഴുകി.

ഉതുപ്പാൻ കിണറുകൾ ചെന്നു. അവിടമെല്ലാം തൂത്തു വൃത്തിയാക്കി. അതിനെപല വുരു വലം വെച്ചു. ഊഞ്ഞാലാടുന്നതുപോലെ അയാൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നു. അയാളുടെ മനസ്സും അതു തന്നെ ചെയ്തു. എത്രസമയം അങ്ങനെകഴിഞ്ഞെന്നയാളറിഞ്ഞില്ല. ലോകോപകാരത്തിനുള്ള തന്റെ ശ്രമഫലം. അനേകം ജീവന് ആശ്വാസം നല്കിയ അമൃത കലശം- ആത്മാവിന്റെ ഗതിക്കു മാർഗ്ഗമെന്നു താൻ കരുതുന്ന പുണ്യവസ്തു- ആ കിണർ, കൃഷിച്ച കൈകൊണ്ടു തന്നെ നികത്തുക! പിന്നെയും ജീവിച്ചിരിക്കുക, നന്മയെ തടയുന്ന നാഗരികതയുടെ കാലത്ത്, നന്ദികെട്ട ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ആ വൃദ്ധ നേത്രങ്ങൾ കവിഞ്ഞൊഴുകി.

മനസ്സിന്റെ ആട്ടം നിന്നതോടെ ആ ദുർബ്ബലന്റെ കാൽ പെരുമാറ്റവും നിലച്ചു. അയാൾ കിണറ്റുമതിലിൽ ചാരിനിന്നു.

ചന്ദ്രൻ ചോദ്യരൂപത്തിൽ ഇന്ദ്രദിക്കിൽ നിന്ന് എത്തി നോക്കി. പൊട്ടാൻ തുടങ്ങുന്ന മാറിടത്തെ അയാൾ കുരിശടയാളത്തോട് ചേർത്തു വെച്ചു. അങ്ങനെനിന്നു. എത്രനേരം നിന്നോ! അയാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നോ? അവന്റെ തലയെ താങ്ങാനുള്ള ശ്രദ്ധ കഴുത്തി നില്ലാതെ പോയി. ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെങ്കിലും ആ കണ്ണിൽ ഉററിയില്ല. അവന്റെ തൊണ്ട വരണ്ടു. ഹൃദയം തമ്പോറടിച്ചു. പള്ളിയിൽ നിന്നും മണിനാദം മുഴങ്ങി. അയാൾ കേട്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. ചന്ദ്രന്റെ മുഖം വിളറി.

ആ കിണർ ഉതുപ്പാന്റെ രഹസ്യത്തെ വിശ്വസ്തതയോടെ ഗോപനം ചെയ്തു.

വ്യാകരണം

ലിംഗം :

പുരുഷനെ കുറിക്കുന്നത് **പുല്ലിംഗം**

ഉദാ: **അവൻ, അയാൾ, രാമൻ, അച്ഛൻ**

സ്ത്രീയെ കുറിക്കുന്നത് **സ്ത്രീലിംഗം**

ഉദാ: **അവൾ, രമ, അമ്മ**

ശേഷമുള്ളതെല്ലാം **നപുംസകങ്ങൾ** ആകുന്നു.

ഉദാ: **അത്, മരം, പുഴ, ചെടി, ഉപ്പ്**

നാമം :

വ്യക്തി

രാമൻ

ഗോവിന്ദൻ

റഫീക്ക്

ഫസീല

മറിയ

ഉഷ

അശ്വിൻ

വസ്തു

കല്ല്

അരി

പൂവ്

സ്വർണം

വീട്

അനുഭവം

വേദന

തളർച്ച

മരണം

സ്വപ്നം

ഇത്തരത്തിൽ വ്യക്തികളുടെയോ വസ്തുക്കളുടെയോ അനുഭവങ്ങളുടെയോ പേരായ ശബ്ദത്തെ നാമം എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇവ കൂടാതെ വേറെ ശബ്ദങ്ങളെയും നാമങ്ങൾ എന്നു പറയും. അതിനാൽ നാമത്തെ ഇങ്ങനെ നിർവചിക്കാം

ലിംഗവചനവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കാവുന്നവയും വാക്യത്തിൽ കർത്തൃകർമ്മസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവയോ ആണ് നാമങ്ങൾ

വചനം :

നാമങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിക്കുന്നത് വചനം. ഒന്നോ ഒന്നിൽ കൂടുതലോ എന്നതാണ് മലയാളഭാഷയിലെ കണക്ക്. അതനുസരിച്ച് ഒന്നു മാത്രമുള്ളതിനെ **ഏകവചനം** എന്നും ഒന്നിൽകൂടുതൽ ഉള്ളതിനെ **ബഹുവചനം** എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് പട്ടിക നോക്കുക:

ഏകവചനം

- മല
- സ്നേഹിതൻ
- സ്നേഹിത
- മിടുക്കൻ
- മരം
- അധ്യാപകനും അധ്യാപികയും
- വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും

ബഹുവചനം

- മലകൾ
- സ്നേഹിതന്മാർ
- സ്നേഹിതകൾ
- മിടുക്കന്മാർ
- മരങ്ങൾ
- അധ്യാപകർ
- വിദ്യാർത്ഥികൾ

പിണങ്ങിപ്പോയ പൊൻമകൻ

പി.കുഞ്ഞിരാമൻനായർ

[പി.കുഞ്ഞിരാമൻനായർ (1905 - 1948) പ്രകൃത്യാരാധകനെന്നും ഭക്തകവിയെന്നും മൊക്കെ കുഞ്ഞിരാമൻനായർ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃത്യാരാധകനും സൗന്ദര്യോപാസകനുമായ കവിയാണ്. എന്നാൽ ഏതു വിശേഷണത്തിന്റെയും പരിധി ഭേദിക്കാൻ പോന്ന ധാരാളിത്തമുള്ള ഭാവനയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കാണുന്നത്.

'താമരത്തോണി', 'വയൽക്കരയിൽ', 'അനന്തൻകാട്ടിൽ', 'രമോത്സവം', 'പൂക്കളം', 'കളിയച്ഛൻ' എന്നിവയാണു പ്രധാനകവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. 'കവിയുടെ കാല്പാടുകൾ', 'നിത്യകന്യകയെത്തേടി', 'എന്നെ തിരയുന്ന ഞാൻ' എന്നിവ ആത്മകഥാഗ്രന്ഥമാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥാംശമുള്ളകവിതകളിൽ മനോഹരമായ ഒന്നാണ് 'പിണങ്ങിപ്പോയ പൊൻമകൻ.' കൊച്ചുമകൻ വേണ്ട സേനഹവും കളിപ്പാട്ടവും നൽകാൻ കഴിയാത്തതിൽ ദുഃഖിക്കുന്ന അച്ഛന്റെ മനസ്സാണ് കവിതയുടെ ആശയം.]

എണ്ണ തീർന്നു കെടുന്നു പകലൊളി
കണ്ണുപൊത്തുമിരുട്ടു വരികയായ്,

പാറുകയാണു കാറ്റിൽ, നരച്ചൊരീ-
ക്കൂരതന്നുച്ചിരോമങ്ങളൊക്കെയും,

വിണ്ണിലേക്കുറ്റുനോക്കിനില്ക്കുന്നിതാ-
വിണ്ടുനിൽക്കുന്ന മൺചുമരിൻ മിഴി.

നാകസുന്ദരഗീതികളുതി, യീ
ലോകമൊക്കെയും തേടിയലഞ്ഞു ഞാൻ

ചിന്തതൻ പഴംപായിൽകിടക്കയാ-
മന്ധകാരത്തി-ലിശ്ശൂന്യഗേഹത്തിൽ!

ഇക്കൂടിൽവിളക്കായി പ്ലനിമതി-
പ്പൊൽക്കുളിർകലയായി, മൽപ്രാണനായ്,

കോമളബാലനുമായിരുന്നു, മൽ-
പ്രേമശൂന്യനിശയിലെച്ചന്ദനായ്,

ദാരുണമിന്നു പൂർവ്വകഥകൾ, ഞാ-
നേറെ നോവിച്ചു മൽപ്രിയപുത്രനെ.

പൊണ്ണനെൻ തടി വീർപ്പിച്ചു വന്നു ഞാൻ
വെണ്ണയും പാലുമുണ്ണിക്കു നൽകാതെ.

വെള്ളികൊണ്ടു തളകൾ തീർത്തീല ഞാൻ
പൊന്നുകിങ്ങിണിയൊന്നണിയിച്ചീല.

ചേലിലെന്തകനുതുവാൻ വാങ്ങീല
നാലു കാശിനൊരോടക്കുഴലു ഞാൻ.

ദുഷ്ടനായ ഞാൻ ചന്തയിൽച്ചെന്നൊരു
പട്ടുകോണകം വാങ്ങിക്കൊടുത്തീല

പാർത്തിരുന്നൂ, കദളിപ്പഴവുമി-
പ്പാപി വാങ്ങിക്കൊടുത്തീലിതേവരെ

കംസനായൊരു പുതനയായി ഞാൻ
ഹിംസയാചരിച്ചെന്നെൻ കുമാരനിൽ

ഈടെഴും ദ്രോഹകർമ്മശതങ്ങളാൽ
വീടുവിട്ടവനെങ്ങോ മറഞ്ഞുപോയ്.

തിണ്ണമിന്നറിയുന്നു കുറേശ്ശയായ്-
ക്കണ്ണുപോയൊരുനേരമതിൻ വില

നീ മറക്കുക തെറ്റുകളൊക്കെയു-
മോമനപ്പൊൻമകനേ! വരിക നീ

പാലുമീ നവനീതവുമിന്നു ഞാൻ
പേലവകരത്തിനായി കരുതുന്നു

തേങ്ങിനിൽക്കയാം പ്രാണൻ, നിനക്കായി
വാങ്ങിവച്ചു മനോജ്ഞമുരളിക.

അന്തിയാകുന്നു നേരം, വിളക്കിലെ-
 പൊൻതിരിയെണ്ണ തീർന്നു മയങ്ങുന്നു!

നീ മറക്കുക തെറ്റുകളൊക്കെയും
 ഓമനപ്പൊന്മകനേ! വരിക നീ.

തേൻകണം പോലെ മോഹനനാമമെൻ-
 നാവിലിന്നു കളിപ്പു നാലക്ഷരം!

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

കെടുന്നു, പകലൊളി, വിണ്ട, നാകം, ഗീതി, പഴംപായ, ഗേഹം, പനിമതി, പൊൻകുളിർകല, ദാരുണം, പൂർവ്വകഥ, നോവ്, കിങ്ങിണി, പാർത്തിരുന്നൂ, തിണ്ണം, നവനീതം, പേലവകരം, മനോജ്ഞം, കണം .

II. ചേർത്തെഴുതുക :

- 1. പകൽ + ഒളി = _____
- 2. പൊൻ + കുളിർ = _____
- 3. നിശയിലെ + ചന്ദ്രൻ = _____
- 4. കദളി + പഴം = _____
- 5. പുതന + ആയി = _____
- 6. അന്തി + ആകുന്നു = _____

III. സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക :

വീട്	_____	_____	_____
ചന്ദ്രൻ	_____	_____	_____
ഒളി	_____	_____	_____
മിഴി	_____	_____	_____
സ്വർഗ്ഗം	_____	_____	_____

IV. അർത്ഥവ്യത്യാസം കുറിക്കുക :

- 1. നാഗം = പാമ്പ്
 നാകം = _____
- 2. പനിമല = ഹിമാലയം
 പനിമതി = _____
- 3. ചേല = സാരി
 ചേല് = _____

V. പിരിച്ചെഴുതുക :

1. വിണ്ണിലേക്കുറ്റുനോക്കി = _____ + _____
2. തേടിയലഞ്ഞു = _____ + _____
3. തിണ്ണമിന്നറിയുന്നു = _____ + _____
4. നിനക്കായി = _____ + _____
5. ചന്തയിൽച്ചെന്നൊരു = _____ + _____

VI. ഉത്തരമെഴുതുക :

1. രാത്രിയായെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വരികൾ കവിതയിൽ നിന്ന് എടുത്തെഴുതുക.
2. കവി ആരെയാണ് തേടി അലയുന്നത്?
3. വിണ്ണിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി നിൽക്കുന്നതെന്താണ്?
4. എന്താണ് കാറ്റിൽ പറയുന്നത്?
5. ചിന്തയെ കവി ഏതിനോടാണ് സാമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്?

VII. അഞ്ചു വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. കവിയുടെ ദാരുണമായ പൂർവ്വകഥകൾ വ്യക്തമാക്കുക
2. കവി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

പ്രവർത്തനം :

കാവ്യപ്രയോഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം

പകലൊളി	പ്രേമശൂന്യ നിശ
കണ്ണുപൊത്തുമിരുട്ടു	എണ്ണതീർന്നുമയങ്ങുന്നു
നരച്ചൊരീകൂര	തേങ്ങിനില്ക്കയാം പ്രാണൻ
മൺചുമരിൻ മിഴി	പൊൻതിരിഎണ്ണ
ചിന്തതൻപഴംപായ്	പൊൻകുളിർകല
നാകസുന്ദരഗീതി	

ഇതുപോലെ മറ്റ് കവിതകളിലെ കാവ്യപ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക

മാമ്പഴമണം

പി.സുരേന്ദ്രൻ

[പി.സുരേന്ദ്രൻ (1981-)മഞ്ചേരിക്കടുത്ത് പാപ്പിനിപ്പായിൽ ജനിച്ചു. നോവലിസ്റ്റ്, കലാവിമർശകൻ, ചെറുകഥാകൃത്ത്, എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തി നേടി. പിരിയൻഗോവണി, ഭൂമിയുടെ നിലവിളി, കറുത്ത പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക്, ബർമുഡ, അഭയാർത്ഥികളുടെ പുനോട്ടം, ഹരിതവിദ്യാലയം (ചെറുകഥകൾ) എന്നിവ പ്രധാനകൃതികൾ മഹായാനം, സാമൂഹ്യപാഠം, മായാപുരാണം, കാവേരിയുടെ പുരുഷൻ, ജൈവം എന്നീ നോവലുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അങ്കണം അവാർഡ്, മൾബെറി അവാർഡ്, അബുദാബി ശക്തി അവാർഡ്, ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ്, കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമിഅവാർഡ്, കേരളലളിതകലാ അക്കാദമി അവാർഡ് എന്നിങ്ങനെവിവിധ പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

ഞാൻ പിറന്ന വീടിന്റെ അതിരിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളിൽ മായാതെനിൽക്കുന്നത് പടർന്നു പന്തലിച്ച ഒരു ഗോമാവാൻ. ഒന്നിടവിട്ട വർഷങ്ങളിലേ അത് കായ്ച്ചിരുന്നുള്ളൂ. കായ്ച്ചാലോ പ്രാൻ പിടിച്ച് കായ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

നാട്ടുമാവുകളുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഗോമാവിനെയും ഒളോർമാവിനേയും ചന്ദനമാവിനേയും. ഒളോറിനെഅപേക്ഷിച്ച് കായ്ഫലം കൂടുക ഗോമാവിനും ചന്ദനമാവിനുമാണ്. മധുരവും വലിപ്പവും കൂടുതൽ ഒളോറിനുതന്നെ. മാംസളമാണത്. ശരിക്കും മുത്തുപഴുത്താൽ തങ്കത്തിന്റെ നിറമാണതിന്. തറവാട്ടിൽ വിഷുകണിക്ക് വെച്ചിരുന്നത് ഒളോർമാമ്പഴം മാത്രമായിരുന്നു.

മാവിൽ നിന്നുപഴുത്താൽ ഒട്ടും നന്നല്ല ഒളോർ. അങ്ങനെപഴുത്താൽ പഴുക്കുകയല്ല പഴുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. പഴുത്തില്ലെങ്കിലും കാര്യമില്ല. മധുരം നന്നേ കുറയും.

മാവിൽ നിന്നുപഴുത്താൽ വീണുകിട്ടാനും പ്രയാസമാണ്. തെട്ടിക്ക് ഉറപ്പുകൂടുതലുള്ള മാമ്പഴമാണത്. ചുണ്ടുചുവക്കുമ്പോഴേക്കും അണ്ണാനും കാക്കകളും വന്ന് ചുണ്ടു പിളർത്തും. ഒറ്റ ദിവസം കൊണ്ട് ആകൃതി മാറും. ചുണ്ട് പിളർന്ന് കരയുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ വാ പോലാകും. അണ്ണാനും കാക്കകളും തുരന്നുണ്ടാക്കുന്ന വായ്ക്ക് വലിപ്പംകൂടിയാൽ നാവുകണക്കെ അണ്ടി വെളിപ്പെടും. അപ്പോഴെ തെട്ടറ്റുവീഴും. മിക്കവാറും കാമ്പ് തീർന്നിരിക്കും. ബാക്കി ഭാഗത്ത് പഴുത്തിരിക്കും. പഴുവില്ലെങ്കിൽ അണ്ണാനും കിളികളും തിന്നഭാഗം ചെത്തിക്കളഞ്ഞ് വലുത്തുത്തങ്ങൾക്ക് തരും. ആ കഷണങ്ങൾക്ക് പക്ഷേ ഒളോറിന്റെ ഗന്ധമായിരുന്നില്ല. അണ്ണാന്റെ ഗന്ധമായിരുന്നു. ഒളോറിന്റെ അണ്ടി മുഴുവൻ കിട്ടാൻ വലിയ പ്രയാസമാണ്. അണ്ടിക്കകത്തു വണ്ടിൻപുഴുക്കളെ തുരന്നുകളഞ്ഞ് ശ്രദ്ധയോടെ മുളപ്പിച്ചെടുക്കണം. യാതൊരു കേടുമില്ലാത്ത മാമ്പഴത്തിന്റെ അണ്ടിക്കകത്തും വണ്ടുകളുണ്ടാകും. മാംസളതയിൽ ഒരു സുചിപ്പാടു

പോലും കാണാതിരുന്നിട്ടും അണ്ടി കൈത്തെ വണ്ടുകളുടെ പ്രവേശന വഴികൾ എന്നുമെന്റെ അത്ഭുതമായി രുന്നു.

ഒളോർമാങ്ങ ഇളംപ്രായത്തിൽ പഠിച്ചുതിന്നാൻ രസമാണ്. പുളി കുറവായിരിക്കും. വെള്ളമിപ്പു വൽകണക്കെ തിന്നാം. നന്നായി മുത്ത മാങ്ങയെ ചിനച്ച മാങ്ങയെ ന്നാണ് പറയുക. ചെനച്ച മാങ്ങയും ഉപ്പിലിടാം. ഒളോർമാങ്ങ ഉപ്പിലിട്ടത് മഴക്കാലത്തെടുത്ത് മുറിക്കുമ്പോൾ കാനിന്റെ അകം ചുവന്നു കാണാം.

പുളിയിലും മധുരത്തിലും ഉപ്പും കൂടി ചേരുമ്പോൾ വല്ലാത്ത രുചിയാണ്. ഇത് കുട്ടികൾക്കും വയസ്സായവർക്കും ഉള്ളതാണ്. പനിക്കാർക്കും. പൊതുവെ ഉപ്പുമാങ്ങയെ പനിമാങ്ങയെ ന്നാണ് പറയുക. ഉപ്പിലിട്ട ഒളോർമാങ്ങ മുറിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അണ്ടിക്കുവേണ്ടി തല്ലു കൂടും തറവാട്ടിലെ കുട്ടികൾ. ഉപ്പുപിടിച്ച അണ്ടി ഈമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ രസമാണ്.

ഒളോർമാങ്ങ പൊട്ടിക്കുമ്പോൾ തെട്ടിയിൽനിന്നൊഴുകുന്ന ചുനയുടെ അളവു നോക്കി യാണ് മുപ്പ് നിശ്ചയിക്കുക. പൊതുവെ എല്ലാ മാങ്ങയുടേയുമതെ, ചുനകുറവാണെങ്കിൽ നന്നായി മുത്തു എന്നാണ് അർത്ഥം. ഒളോർമാങ്ങ അല്പം മുപ്പു കുറഞ്ഞാലും പഴുത്താൽ നന്ന്.

ഗോമാവിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ ഒളോർമാവിലെത്തുന്നു. മാവുകളുടെ ജീവിതം അങ്ങനെയാണ്. രുചികളുടെ പല പടർപ്പുകൾ....പന്തലിക്കലുകൾ. മാങ്ങ പഴു ക്കുന്നകാലത്താണ് അണ്ണാന്റെ ജന്മം ഞങ്ങൾ മോഹിച്ചിരുന്നത്. ഏത് മാവിൻതുന്ന അന്തയ്ക്കും അണ്ണാൻ കയറിച്ചെല്ലാം. മധുരിക്കുന്ന മാനുഷച്ചുണ്ടുകളെ ഉമ്മവെയ്ക്കാം.

ഗോമാവിനെഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് പലകാരണങ്ങൾകൊണ്ടാണ്. കണ്ണിമാങ്ങയ്ക്കുതന്നെ രുചിയാണ്. ഗോമാവിലെ ആദ്യത്തെ കണ്ണിമാങ്ങ വീഴുന്നതും നോക്കി കാവലിരിക്കും. തുരു തുരെ കൊഴിയാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ ആർക്കും വേണ്ടാതാകും. പിന്നെ ചെനച്ചമാങ്ങയ്ക്കുള്ള കാത്തിരിപ്പാണ്. ചെനച്ച മാങ്ങ ചെത്തിച്ചെത്തിയെടുത്ത് ചുവന്ന മുളകും ഉപ്പും കറിവേപ്പി ലയും കൂട്ടിച്ചുട്ട് വെളിച്ചെണ്ണയൊഴിച്ചാൽ കഞ്ഞിക്ക് വേറെ കറി വേണ്ട. പഴുത്തഗോമാങ്ങ യുടെ തൊലി കളയണമെന്നില്ല. അതിനും നല്ല സ്വാദാണ്. അതിരിലെ ഗോമാവിൽ മാങ്ങ മുത്തുതുടങ്ങിയാൽപിന്നെ മാങ്ങക്കാലം കഴിയുംവരെ വെള്ളമിടുകയും മാങ്ങയുമാണ് കൂട്ടാൻ. കഷണം നൂറുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാവും മാങ്ങക്ക് കല്ലെറിയാൻ വല്ലാത്തയോ അമ്മായിയോ

പറയുക. മാങ്ങാക്കുട്ടാന്റെ ഒരേരൂപി മടുത്തതിന്റെ പകതീർക്കാൻവേണ്ടി കൂടിയാണ് മാവിന് കല്ലെറിയുന്നത്. ഗോമാവിലെ മാങ്ങാക്കാലം മറ്റ് മാവുകളുടേത്പോലെയായിരുന്നില്ല. ആദ്യത്തെ മഴക്കാലംവരെ അത് നീണ്ടുനിൽക്കും. ആദ്യത്തെമഴയിലും കാറ്റിലും എല്ലാം കൊഴിഞ്ഞുതീരും.

പഴുത്തമാങ്ങ തോലോടുകൂടി പുണ്ടെടുത്ത് ഉണക്കി സൂക്ഷിക്കുന്ന പതിവുമുണ്ടായിരുന്നു തറവാട്ടിൽ. ഗോമാങ്ങ മാത്രമേ അതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മഴക്കാലത്തേക്കു വേണ്ടി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതാണത്. കാർമേഘങ്ങൾ മറക്കാത്തവെയിലിൽതന്നെ ഉണക്കിയെടുക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ട്. അതിനാൽ വിഷുക്കാലത്തിനുമുമ്പു തന്നെ പഴമാങ്ങ ഉണക്കൽ പൂർത്തിയാവും. ഉണങ്ങാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ മദഗന്ധമാണ് ഗോമാങ്ങയ്ക്ക്. നന്നായി ഉണങ്ങിയാൽ കറുത്ത നിറമായിരിക്കും. ചാക്കിൽകെട്ടി അട്ടുത്ത്വെയ്ക്കുകയാണ് പതിവ്. നന്നായി പുകകൊണ്ട് ഉണങ്ങിയാലേ നന്നാവൂ.. പുകയേറ്റ് ഉണങ്ങിയാൽ പൂഴു വരില്ല.

പെരുമഴപെയ്തുതുടങ്ങുമ്പോഴാണ് ഉണക്കിയ പഴമാങ്ങ താഴത്തിറക്കുക. മഴക്കാലത്ത് സ്കൂൾവിട്ടുവരുമ്പോൾ അതേ തിന്നാനുണ്ടാവൂ. തറവാട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന് വൈവിധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദാരിദ്ര്യം അതിനൊരു കാരണമായിരുന്നു. പക്കയും കഞ്ഞിയുമാണെങ്കിൽ മാസങ്ങളോളം അതുതന്നെ. വെള്ളരിക്കയും മാങ്ങയുമാണെങ്കിലും അതുതന്നെ. മഴക്കാലത്തേക്കുവേണ്ടി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന മറ്റൊന്ന് മുത്തുമച്ച കുമ്പളങ്ങയും വെള്ളരിക്കയുമാണ്. നരച്ചവൃദ്ധശിരസ്സായും, പെറ്റുവീണ കുഞ്ഞുങ്ങളായും അവ വിട്ടത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കും. മഴക്കാലത്ത് വെള്ളരിക്കക്കുട്ടാൻ മടുപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ ശിരസ്സുകളെ കൊഞ്ഞനം കുത്തും. ശപിക്കും.

കാലവർഷത്തിലെ ആദ്യത്തെ മഴക്കുത്ത് അവസാനിച്ചാൽ ചേമ്പിൻതണ്ട് തുടങ്ങിയെടുക്കും. അതോടെ അടുക്കളയിലെ രൂപിയിൽ ചെറിയ മാറ്റം വരും. ചേമ്പിൻതണ്ടുകൊണ്ട് പുളിങ്കറിവെക്കാം. മൊളോഷ്യവും വെയ്ക്കാം. ചേമ്പിൻ തണ്ട് കാന്താരി മുളകും വേപ്പിലയും ചതച്ചിട്ട് വേവിച്ച് വെളിച്ചെണ്ണ ഒഴിച്ചാൽ ഒരിടങ്ങഴിയുടെ ചോറുണ്ണാമെന്നുപറയും വല്ലാമ. ചെറിയ ഉള്ളി വെളിച്ചെണ്ണയിൽ മുപ്പിച്ച് ഒഴിച്ചാലും മതി. അടുക്കളയിൽ സന്ധ്യക്ക് ഉള്ളിമുപ്പിച്ചാൽ ഉമ്മറത്തിരുന്ന് പെരുക്കൽപട്ടിക ചൊല്ലുമ്പോൾ തെറ്റും. അടുക്കളയിലെ കണക്കുകൾ പിഴക്കുമ്പോഴോ ചേമ്പും തകരയും താളും കഞ്ഞിത്തുവയും മത്തയിലയും കുമ്പളയിലയും ഒക്കെ വലിയ ആശ്വാസം. പഞ്ഞമാസത്തെ കുറിക്കൂട്ടുകൾ അതൊക്കെയാണ്.

മത്തയിലയും കുന്ദളയിലയും കഞ്ഞിവെള്ളത്തിൽ കാന്താരിമുളക് ചതച്ചിട്ട് വേവിച്ച് വെളിച്ചെണ്ണ ഒഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വിചിത്രമായ ചില കുറികളുണ്ട്. കഞ്ഞിത്തുവയുടെ ഇല കൊണ്ടും ഇങ്ങനെകറിയുണ്ടാക്കും. ഇളയ ഇല നുള്ളിയെടുക്കണം. മുത്തുപോയാൽ കഞ്ഞി തുവയുടെ ഇലയ്ക്ക് ചൊരിച്ചിലാണ്. കത്തി തൊടീയ്ക്കാനും പാടില്ല. ഇരുമ്പുകത്തി തൊടീക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പലതരം കിഴങ്ങുകളുണ്ട്. അതൊക്കെ വലുത്തയ്ക്കേ അറിയൂ. മാനവഴത്തിൽനിന്ന് അടുക്കളയിലെത്തുമ്പോൾ വീണ്ടും ഗതി മാറുകയാണോ?

മാവിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുവരാം.

ഗോമാവിലും ഒളോറിലുമായി എങ്ങനെ ഒരു മാനവഴക്കാലത്തെ തളയ്ക്കും?

ഞങ്ങളെ പരിഗണിക്കാത്തതെന്ത് എന്ന് നാട്ടുമാവുകൾ ചോദിക്കുന്നു.

ഉറുണ്ണേനും, ചകിരേനും, മുട്ടിക്കുടിയനും, ചോപ്പനും, പുളിയനും ചോദിക്കുന്നു.

നാട്ടുമാവുകൾ താന്തോന്നികളായി വളരുന്നവരാണ്. കുട്ടികൾ നൽകുന്ന പേര് ഒരു പരാതിയുമില്ലാതെ സ്വീകരിച്ചവർ. കാറ്റിനും അണ്ണാനും പറവകൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമൊപ്പം കളിക്കാനായി മാത്രം പൂക്കാനും കായ്ക്കാനും കൊതിക്കുന്നവർ.

നാട്ടുമാവുകളുടെ സമൃദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നത് മംത്തിലെ പറമ്പിലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഫ്യൂഡൽഭവനം അതായിരുന്നു. അവിടുത്തെ അയ്യപ്പക്ഷേത്രമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പ്രധാനആരാധനാലയം. ചെങ്കല്ലും മണ്ണും കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ക്ഷേത്രം.

കോവിലകക്കാരുടെയായിരുന്നു മം. അവരുടെ കുളപ്പുര തമ്പ്രാക്കന്മാർക്ക് വിരുന്നു താമസിക്കാനുള്ള സ്ഥലവും. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് അവിടുത്തെ സ്ഥിരതാമസക്കാരൻ കാര്യ സ്ഥൻ മാത്രം.

അമ്പലത്തിനുചുറ്റുമായിരുന്നു നാട്ടുമാവുകൾ. അവർ അതികായന്മാർ. കുനിഞ്ഞു കൊടുക്കില്ല. നെടുങ്കൻനിൽപ്പ്. വളരെഉയരത്തിൽ ഒറ്റത്തടി. അതിനുമേൽ പടർന്നുപന്തലിച്ച കൊമ്പുകൾ. ആ ഉയരത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾക്കാർക്കും കയറിച്ചല്ലാനാവില്ല. വെറുതെ കല്ലെറിഞ്ഞുനോക്കും. അന്നേരമായിരിയ്ക്കും കുലുങ്ങിച്ചിരിച്ച് കാറ്റു വരിക. മാനവഴം ചാടിച്ചുതരിക.

ഉറുണ്ണേന് ശരിക്കും മുത്താൽ ഒരു ഗോട്ടിയുടെ വലുപ്പമേ കാണൂ. അതിന്റെ കണ്ണിമാങ്ങയാണ് കടുമാങ്ങയ്ക്ക് ഉപയോഗിയ്ക്കുക. കടുമാങ്ങയ്ക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് ഉറുണ്ണേനാണ്. ചകിരേൻ കുട്ടികൾക്ക് അത്ര പ്രിയമായിരുന്നില്ല. കാമ്പിൽ നാരു കൂടുതലാണ്. കടിച്ചുതിന്നുമ്പോൾ പല്ലിന്റെ ഇടയിലൊക്കെ നാറുകൂടുങ്ങി അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കും. ചകിരേൻ മാനവഴക്കൂട്ടാൻവെക്കാൻ നല്ലതാണ്. മോരൊഴിച്ചുവെക്കാം. മോരുകറിയിൽനിന്ന് മാനവഴമെടുത്ത് പിഴിയുമ്പോൾ ചുനയുള്ള ഗന്ധം ചോറിലാകെ പടരും.

മുട്ടിക്കുടിയന്റെ ചുണ്ടിലൊന്ന് കടിച്ചാൽ മതി. ദാഹം തീർക്കുന്ന മാനുഷചാർ വായിൽനിറയും. ഏറ്റവും മധുരമുള്ള നാട്ടുമാമ്പഴം തന്നിരുന്നത് ചെറിയമ്മയുടെ പറമ്പിലെ ഒരു മാവായിരുന്നു. ആ നാട്ടുമാവിലേക്കെന്നപോലെ മറ്റൊരിടത്തേയ്ക്കും അത്രയേറെ കാക്കകൾ പറന്നുവന്നിരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ആ മാവിലെ കണ്ണിമാങ്ങയും പച്ചമാങ്ങയുമൊന്നും ആർക്കും വേണ്ടായിരുന്നു. വല്ലാത്ത കയ്പായിരുന്നു കണ്ണിമാങ്ങയ്ക്ക്. പക്ഷെ പഴുത്താലോ രുചിയുടെ രാജാവു തന്നെ. കൽക്കണ്ടമധുരം. പഴുത്താൽ ശരിയ്ക്കും ഓറഞ്ചുവർണമാവും. മരത്തിൽ നിന്നുപഴുത്താലേ രുചിയുള്ളൂ. കൊമ്പിൽകയറിനിന്ന് കുലുക്കിച്ചാടിക്കണം. കൂടകളിൽ നിറയെ കിട്ടും.

ചന്ദനമാവ് മുവാണ്ടന്റെ വർഗ്ഗക്കാരനായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ കായ്ക്കും. ഇളം ചില്ലുകൾ ഭാരംതാങ്ങാനാവാതെ തൂങ്ങും. കൗമാരത്തിലേ ഗർഭിണിയായ പെൺകുട്ടികളുടെ ദൈന്യമാണ് ആദ്യമായി കായ്ക്കുന്ന ചന്ദനമാവിന്. നാട്ടുമാമ്പഴങ്ങൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടേ യിരിയ്ക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയെപ്പോലെയാണ്. പഴുത്തുവീണാലും കണ്ണീരുതന്നെ. മാനുഷത്തിന്റെ കവിളിലെല്ലാം കണ്ണീരു പോലെ ചുന. ഞെട്ടിഭാഗം കടിച്ചു തുപ്പി ചുനയൊക്കെ കളഞ്ഞ ശേഷമേ മുട്ടിക്കുടിക്കാൻപറ്റൂ.

മാമ്പഴം വീഴുമ്പോൾ പെൺകുട്ടികൾ ഓടിയെത്തി മാനുഷത്തിനടുത്ത് വട്ടം ചുറ്റിയിരിക്കും. കോളാമ്പിപ്പൂവ് കമിഴ്ത്തിവെച്ചപോലെ അവരുടെ പാവാട. മാമ്പഴം ആർക്കും കാണാൻപറ്റില്ല. തൊരടിമുള്ളിൻകുട്ടിൽ വീണത് പെറുക്കാൻ പെൺകുട്ടികൾ വരാറില്ല. പാവാട കൊളുത്തിക്കീറുമെന്ന പേടിയാണവർക്ക്. ആ മാങ്ങ പെറുക്കാൻ ആൺകുട്ടികൾ തന്നെ വേണം. കൈപ്പത്തിയിൽ മുളളുകോറി മുറിയും. മാങ്ങ ഈമ്പിക്കുടിക്കുമ്പോൾ ചുനയുള്ള ചാറ് മുറിവുകളിലേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങി നീറും.

നാട്ടുമാങ്ങയുടെ മധുരം നീറുന്ന മധുരമായിരുന്നു. വീറുള്ള മധുരമായിരുന്നു.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

അതിർ, ഗണം, തങ്കം, കാമ്പ്, ചിനച്ച, പന്തൽ, അട്ടം, കാർമേഘം, പഴമാങ്ങ, കാലവർഷം, പറവ, കാര്യസ്ഥൻ, താന്തോന്നി, വിചിത്രം.

II. വിപരീതപദം എഴുതുക :

- 1. പ്രയാസം   ×
- 2. ശ്രദ്ധ   ×
- 3. ഇഷ്ടം   ×
- 4. പരിഗണന   ×
- 5. പ്രധാനം   ×

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

പ്രവേശനവഴി, അന്ത്യം, വൈവിധ്യം, ശപിക്കുക, നിർബന്ധം.

V. പിരിച്ചെഴുതുക :

സൂചിപ്പാടു	=	_____	+	_____
പുളിങ്കറി	=	_____	+	_____
ചെത്തിച്ചെത്തി	=	_____	+	_____
നുള്ളിയെടുത്തു	=	_____	+	_____

V. ചേർത്തെഴുതുക :

1. പുണ്ട് + എടുത്ത് = _____
2. മാങ്ങ + കാലം = _____
3. പൂർത്തി + ആവും = _____
4. മോഹിച്ച് + ഇരുന്നു = _____
5. കൺ + നീര് = _____

VI. ഒറ്റവാക്യത്തിൽ ഉത്തരം എഴുതുക :

1. പഴുത്തമാങ്ങ ഏത് വെയിലിലാണ് ഉണക്കി എടുത്തിരുന്നത്?
2. ഏപ്പോഴാണ് ചേമ്പിൻതണ്ട് തുടം വെക്കുന്നത്?
3. ഗോമാവിനെ ഇഷ്ടപ്പെടാനുള്ള ഒരു കാരണമെന്ത്?
4. ഒളോർമാങ്ങയുടെ മുപ്പ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?
5. മുവാണ്ടന്റെ വർഗ്ഗക്കാരനായ മാവ് ഏത്?

VII. ഉത്തരമെഴുതുക :

1. പഞ്ഞമാസത്തെ കുറിക്കൂട്ടുകൾ എന്തൊക്കെയാണ്?
2. നാട്ടുമാവുകളുടെ പ്രത്യേകത എന്ത്?
3. ഉറുണ്ണേനും ചകിരേനും മറ്റ് മാവുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാവുന്നതെങ്ങനെ?
4. മുട്ടിക്കുടിയന്റെ പ്രത്യേകത എന്താണ്?

പ്രവർത്തനം :

എത്രയെത്ര മാമ്പഴങ്ങൾ, എത്രയെത്ര രുചികൾ, എത്ര മണങ്ങൾ, നിങ്ങൾ പരിചയിച്ച മാമ്പഴങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതുപോലൊരു വിവരണം തയ്യാറാക്കി നോക്കുക

കുളവും കുട്ടിയും

നന്തനാർ (1926-1974)

[നന്തനാർ (1926-1974) എത്ര നിസ്സാരസംഭവങ്ങളിൽനിന്നും കഥ മെനഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന സാഹിത്യകാരൻ. പട്ടാളത്തിലെ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു അനേകം കഥകൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസന്നമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം. 'ഒരു സൗഹൃദസന്ദർശനം,' 'തോക്കുകൾക്കിടയിലെ ജീവിതം,' ഒരു വർഷകാലരാത്രി, കൊന്നപ്പുക്കൾ (ചെറുകഥാസമാഹാരങ്ങൾ) 'അനുഭവങ്ങൾ' 'ആത്മാവിന്റെ നോവുകൾ,' 'ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ ലോകം (നോവൽ),' 'ഒരു കുടുംബം പിറക്കുന്നു (നാടകം)' ഇവയാണ് പ്രധാനകൃതികൾ. ആത്മാവിന്റെ നോവുകൾക്ക് 1963-ൽ കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

അമ്പലക്കുളവും, അമ്പലക്കുളത്തിനടുത്ത് ശാഖോപശാഖകളായി പരന്നു പന്തലിച്ചു നില്ക്കുന്ന ആൽമരവും കുട്ടിയുടെ വീടിന്റെ അടുത്തായിരുന്നു. കുട്ടി, ദിവസവും അമ്പലക്കുളത്തിൽവന്നു കുളിച്ചു. ആലിലകൾ, കാറ്റിൽ ആലോലനർത്തനമാടുന്നത് കൗതുകപൂർവ്വം നോക്കിനിന്നു. പക്ഷേ, ചൂടുകാലം തുടങ്ങിയതോടെ കുളത്തിലെ വെള്ളം കുറേശ്ശെക്കുറേശ്ശെ യായി താഴ്ന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്താണിതിങ്ങനെ? . ഒരിക്കൽ നിറഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്ന കുളം ഇങ്ങനെ വറ്റി വറ്റി വരുന്നത്. കുട്ടിക്ക് ആകപ്പാടെ ഒരു പരിഭ്രമം!

ദിവസങ്ങൾ പോകവേ, വെള്ളത്തിന് ഒരു തരം വൃത്തികെട്ട പച്ചനിറവും കൊഴുപ്പും നാറ്റവും അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ മനമില്ലാമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും കുട്ടി കുളത്തിലെ കുളി നിർത്തി. പക്ഷേ, കുളത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകാതിരിക്കാൻ തോന്നുന്നില്ല. രാവിലെ സ്കൂളിൽ പോകുന്നതിനു മുമ്പും വൈകുന്നേരം സ്കൂൾവിട്ടുവന്നശേഷവും കുളം സന്ദർശിക്കുകയെന്നത് കുട്ടി ഒരു ദിനചര്യപോലെ അനുഷ്ഠിച്ചു. കുളത്തിലെ ജലവിതാനത്തിന്റെ ഗതി നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയാലേ സമാധാനമാകൂ!

ജലവിതാനം താഴ്ന്നുതാഴ്ന്നു വന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. കുളത്തിന് ഇത്രയധികം കല്പടവുകളുണ്ടെന്ന് മുമ്പു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. വെള്ളത്തിൽ ഒളിച്ചുകിടന്നിരുന്ന കല്പടവുകളെല്ലാം ഇപ്പോൾ പുറത്തു തെളിഞ്ഞു കാണാം. വെള്ളത്തിന്റെ ഒരു നനവുപോലുമില്ലാത്ത കല്പടവുകൾ.

ദിവസങ്ങൾ പിന്നെയും പോകവേ, കുളത്തിന്റെ അടിയിൽ അല്പം വെള്ളം മാത്രം ബാക്കിയായി. നാറിമൊടയ്ക്കുന്ന ഒരുതരം പച്ചക്കുഴമ്പ്. പച്ചക്കുഴമ്പിൽ നീർക്കോലികൾ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചു.

പച്ചക്കുഴമ്പിൽ നീർക്കോലികൾ മാത്രമല്ല, മത്സ്യങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് പിന്നീടാണ് മനസ്സിലായത്. വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ.

ഒരുദിവസം ഒരാൾ മത്സ്യത്തെ വെടിവയ്ക്കാനായി, തോക്കുമായി കൂളക്കരയിലെത്തി. കൊമ്പൻമീശയുപയോഗിച്ചു കണ്ടുകൊടുത്തു. ഓടിക്കൊടുത്തു. ധരിച്ചു, ആജാനുബാഹുവായ ഒരാൾ. അയാൾക്കുപുറം സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കൂട്ടികളുണ്ടായി.

കൂട്ടി, തോക്കുകാരനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഇങ്ങനെത്തന്നെ കൊമ്പൻമീശയുള്ള ഒരാളെ ഇതിനുമുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ല. കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും അയാൾക്കുപുറം ചുറ്റുമുള്ളവരെ അറിയുന്നതാണ്? അയാൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കിക്കൊടുത്തു വിയർപ്പിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എരിപൊരി സഞ്ചാരം കൊള്ളുന്ന ചുട്ടു കാലത്തു കൂട്ടിയുള്ള വാക്കിക്കൊടുത്തു ധരിച്ചാൽ വിയർത്തൊഴു കാതിരിക്കുമോ?

തോക്കുകാരൻ തോക്കു നിറയ്ക്കുന്നതും ഉന്നംവയ്ക്കുന്നതും പരിഭ്രമംകലർന്ന കൗതുകത്തോടെ കൂട്ടിനോക്കിനിന്നു.

ഓ! വെടി പൊട്ടി. ഞെട്ടിപ്പോയി. ആൽമരത്തിൽ നിന്നു കലപലശബ്ദത്തോടെ ഒരു പാടു പക്ഷികൾ ആകാശത്തേക്കു പറന്നുയർന്നു. അടുത്ത വീടുകളിൽ

നിന്നു പട്ടികൾ കുറച്ചു. വെടിയേറ്റ മത്സ്യം കുളത്തിനടിയിൽ കിടന്നു പിടഞ്ഞു. വെള്ളത്തിൽ നേരിയ ചുകപ്പുനിറം.

തോക്കുകാരൻ കല്പടവുകളിറങ്ങി, കുളത്തിന്റെ അടിയിലെത്തി വെള്ളത്തിൽക്കിടന്നു പിടയുന്ന മത്സ്യത്തെ കൈക്കുളളിലാക്കി, കുറ്റൻ മത്സ്യം.

മത്സ്യത്തെ തൂക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് തോക്കുകാരൻ സ്ഥലം വിട്ടു.
വെടിമരുന്നിന്റെ മണം തങ്ങിനില്ക്കുന്ന ചുറ്റുപാട്.
തോക്കുകാരനെത്തുടർന്ന് ആൾക്കൂട്ടവും പിരിഞ്ഞുപോയി.

കുറച്ചുദിവസങ്ങൾ പിന്നെയും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുളത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒരു നനവു മാത്രം ബാക്കിയായി. എന്നിട്ടും കുട്ടി ദിവസത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കളം സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടേ യിരുന്നു. നല്ല നിഷ്ഠ!

അവസാനംകുളത്തിന്റെ അടിഭാഗം വേനൽക്കാലത്തെ വയലുകളെപ്പോലെ വിണ്ടു വരണ്ടു. വിണ്ടുവരണ്ടു കിടക്കുന്ന ചെറിയൊര ഗാധത പോലെയായി കൂളം. കുട്ടിക്കു വല്ലാത്ത വീഷമവും വേദനയും തോന്നി. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കു നാമം ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുട്ടി മുത്തശ്ശിയുടെ അടുത്തു വന്നിരുന്നു പറഞ്ഞു: 'അമ്പലക്കുളത്തിൽ ഒരുതുളളി വെള്ളം പോലുമില്ലല്ലോ! എന്താണതങ്ങനെ, മുത്തശ്ശീ?'

ഈ വേനൽക്കാലത്തു കുളത്തിലെങ്ങനോ വെള്ളണ്ടാവോ? ഇക്കൊല്ലത്തെ വേനലെന്നു വെച്ചാലോ, ഇതിന് മുമ്പ് ഇങ്ങനത്തെൊരു വേനൽക്കാലമുണ്ടായതായി എനിക്ക് തോന്നില്ല! എന്റീശ്വരാ, എന്തൊരു ചൂട്! മുത്തശ്ശീ പറഞ്ഞു.

'ഇനി എന്നാ കൂളം മുമ്പത്തെപ്പോലെ നിറയ്യാ?'
'രണ്ടു നല്ല മഴ പെയ്താൽ പോമേ അതിന്?'
'മതിയോ?'
'ധാരാളം. നല്ല രണ്ടു മഴ പെയ്താൽ മതി.'
'എന്താ മുത്തശ്ശീ മഴ പെയ്യാത്തത്?'
'മഴ പെയ്യും. എടവപ്പാതിയാകാറായി.'

തിരിമുറിയാതെ മഴ പെയ്യുന്നതും കുളത്തിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞുനിറഞ്ഞൊഴുകുന്നതും സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടി മുത്തശ്ശിയുടെ അടുത്തിരുന്നു.

വ്യാകരണം

ചിഹ്നങ്ങൾ :

വാക്യങ്ങൾക്ക് അർത്ഥവ്യക്തത വരുത്തുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നവയാണ് ചിഹ്നങ്ങൾ. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് സ്വീകരിച്ചവയാണ് മലയാളത്തിലെ ചിഹ്നങ്ങൾ.

പ്രധാനപ്പെട്ട ചിഹ്നങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

പേര്	ചിഹ്നം	ഉദാഹരണം
അക്ഷരം / അല്പവിരാമം	,	അമ്മേ, വരു
അർദ്ധവിരാമം	;	അമ്മകുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു; കൂടാതെ അവരെ ഉറക്കണം
ഭിത്തിക	:	രണ്ടോ മൂന്നോ കവികൾ: രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യങ്ങൾ
ചോദ്യചിഹ്നം	?	അവൻ എവിടെ?
ആശ്ചര്യചിഹ്നം	!	അയ്യോ! ഞാനിനി എന്തു ചെയ്യും!
ഉദ്ധരണി	“ ”	“മാതൃഭൂമി”യുടെ വിശേഷാൽപതിപ്പ്
	' '	'മാതൃഭൂമി'യും “മലയാളമനോരമയും” പത്രങ്ങളാണ്.
വലയം	( )	വിദ്യ (വിദ്യാർത്ഥികൾ) പറഞ്ഞു
ശൃംഖല (കുറുവര)	-	കവി - വെറും കലാകാരനല്ല
രേഖ	----	എല്ലാം നശിച്ചു ---- പണം, ആരോഗ്യം
പൂർണ്ണവിരാമം	.	ഞാൻ ജയിച്ചു.

ആദ്യവിദ്യാലയം

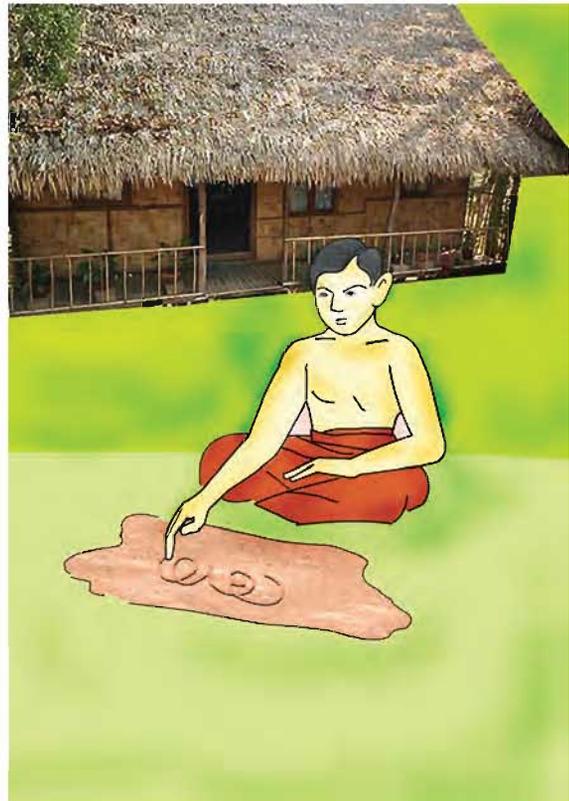
പി.ഭാസ്കരൻ

[പി. ഭാസ്കരൻ (1924-2007) വിപ്ലവാവേശവും ദേശാഭിമാനവും സാമൂഹികാനീതിക്കെതിരെ ആളിക്കത്തുന്ന വിഭവേഷവുമാണ് പി.ഭാസ്കരന്റെ കവിതകളുടെ പൊതുസവിശേഷതകൾ. സംഗീതാത്മകമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ. ഗാനരചയിതാവ്, നിർമ്മാതാവ്, സംവിധായകൻ എന്ന നിലകളിൽ ചലച്ചിത്രരംഗത്തും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'വയലാർ ഗർജ്ജിക്കുന്നു,' 'ഓർക്കുകവല്ലപ്പോഴും', 'പുഴപിന്നെയും ഒഴുകുന്നു', 'സത്രത്തിൽ ഒരു രാത്രി,' 'മുൾക്കിരീടം,' 'ഒറ്റക്കമ്പിയുള്ള തംബുരു' മുതലായവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനകൃതികൾ. 'ഒറ്റക്കമ്പിയുള്ള തംബുരു'വിന് കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമിപുരസ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.] ബാല്യത്തിൽ ആദ്യം പഠിച്ച സ്കൂളിനേയും പരിസരത്തേയും കുറിച്ചുള്ള മധുരമായ ഓർമ്മകൾ വയസ്സുകാലത്ത് അയവിറക്കുന്ന ആശയമാണ് കവിതയിൽ തെളിയുന്നത്.

അകലെയാ,ണകലെയാ,ണുലകിലെനിക്കെന്നും
 അതിദിവ്യമാമാദ്യവിദ്യാലയം.
 പിറകിനും പിറകിലെ മറവിലാണേറ്റവും
 പ്രിയമണാദ്യത്തെ വിദ്യാലയം.
 അറുപതുവർഷങ്ങൾക്കപ്പുറമാണെന്റെ
 അരുമയാമാദ്യത്തെ വിദ്യാലയം

മറവിതൻമാറിൽ വളഞ്ഞുപോകുന്നൊരാ-
 പ്പുറവേലിക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിലൂടെ
 മരുതും പുളിയും പിലാവും മുരിങ്ങയും
 തണൽ നീർത്തി നില്ക്കും വഴിയിലൂടെ
 കരളിത്തെത്തവാഴകൾ വേലിക്കിരുവശം
 കരുമനകൂട്ടുന്ന വഴിയിലൂടെ
 പിറകോട്ടു പിറകോട്ടു പിറകോട്ടു പോകുമ്പോൾ
 പീലി നിവർത്തിയ മയിലു പോലെ
 ഒരു കുറ്റനരയാലു കാണാമതിന്റെ കൽ-
 ത്തറയിന്മേൽക്കയറിനന്നോർത്തിടുമ്പോൾ
 മിഴികൾക്കു മിന്നിത്തളിഞ്ഞിടും വഴിവഴിയിൽ
 പഴയോല മേഞ്ഞൊരൻ വിദ്യാലയം.

**അവിടെ ഞാനാദ്യമായ് അക്ഷരപ്പുറിലെ
 ചെറുതേനൊടുത്തു തേനീച്ച പോലെ.**

അതുവരെകാണാത്ത ഗുരുവരൻ അറിവിന്റെ മധുരം വിളമ്പിയതവിടെയല്ലോ.

അതുവരെയറിയാത്ത കുട്ടുകാർ വന്നെന്റെ അകതാർ കവർന്നതുമവിടെയല്ലോ.
അറിവിന്റെ നീലവിഹായസ്സിലേറുവാൻ ചിറകു മുളപ്പിച്ചതവിടെമല്ലോ.

ചെറുതിട കാതോർത്തു നിൽക്കുവിൻ, ഒരു കൊച്ചു-
മണിയടിയായി മദ്ധ്യാഹ്നമെത്തും
അതുനേരം പാതയിൽ പൊടിയുടെ കൊടിയുമായ്
പുതുവർഷക്കാറ്റു കടന്നുപോകും.
മലവാകയുച്ചക്കു കാറ്റിലുലയുമ്പോൾ
മലരുകളെമ്പാടും പൊഴിയുമ്പോലെ
പലവഴി പാറി നിരത്തിലേക്കെത്തിടും
ഒരുപാടു കുഞ്ഞുങ്ങൾ, ഞാനുമൊപ്പം.
കുടു കുടുപ്പാണ്ടിപോൽ കാർമുകിൽ മാനത്തു
മറുഭാഷ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടെത്തിടുമ്പോൾ
പുരീകത്തിൽ കൈവെച്ചു മേലോട്ടു നോക്കിയാ-
പ്പുതുമഴ കൊള്ളുവാൻ ഞാനുമെത്തും.

അകലെയോ, ണകലെയോ, ണുലകിലെന്നിക്കെന്നും
അതിദിവ്യമാമാദ്യവിദ്യാലയം.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

ഉലക്, പിറക്, പ്രിയം, മരുത്, കദളി, കരുമന, കുറ്റൻ, ഗുരുവരൻ, വിഹായസ്സ്, മലർ, എമ്പാടും, പൊഴിയുക.

II. പിരിച്ചെഴുതുക :

വിദ്യാലയം	=	_____	+	_____
പുറവേലിക്കെട്ട്	=	_____	+	_____
പഴയോല	=	_____	+	_____
മലരുകളെമ്പാടും	=	_____	+	_____

III. സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക :

വിദ്യാലയം	=	_____	_____
ലോകം	=	_____	_____
തേൻ	=	_____	_____
പാത	=	_____	_____
മേഘം	=	_____	_____

IV. ഉത്തരമെഴുതുക :

1. വിദ്യാലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളിൽ അദ്ദേഹം ഏതെല്ലാം വഴികളിലൂടെയാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്?
2. വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്ന് കവിക്ക് ലഭിച്ചതെന്തൊക്കെയാണ്?
3. എപ്പോഴാണ് കവി പുതുമഴ കൊള്ളാൻ എത്തുന്നത്?

V. ഒറ്റവാക്കിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ആരാണ് വഴിയിൽ കരുമനകൂട്ടുന്നത്?
2. മയിലിനെപ്പോലെ വഴിയിൽ പീലി നിവർത്തി നിൽക്കുന്നത് ആരാണ്?
3. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് കവി ചിറകു മുളപ്പിച്ചത്?
4. ആദ്യത്തെ വിദ്യാലയം എത്ര വർഷങ്ങൾക്കു പിറകിലാണെന്നാണ് കവി പറയുന്നത്?

VI. മന: പാഠമാക്കുക :

അവിടെ ഞാനാദ്യമായ് .....വിദ്യാലയം.

പ്രവർത്തനം :

കാവ്യപ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക

മാതൃക: - അക്ഷരപ്പൂവിലെ, ചെറുതേൻ, നീലവിഹായസ്സ്, അകതാർ

സ്വപ്നങ്ങൾ ഭാവിയിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടി

[ജെ.ലളിതാംബികയും, ജോബിൻ.എസ് കൊട്ടാരവും എഴുതിയ ഭാവികാല സ്വപ്നത്തെ കുറിച്ചുള്ള ലേഖനത്തിൽനിന്ന് എടുത്തുചേർത്ത പാഠഭാഗം.]

ഈശ്വരൻ മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനങ്ങളിലൊന്നാണ് സ്വപ്നങ്ങൾ. സ്വപ്നങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ജീവിതം പൂക്കൾ വിടമാത്ത ഭൂമി പോലെ ശൂന്യമാണ്. വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നവർക്കു മാത്രമേ വലിയ ലക്ഷ്യങ്ങളെ സാക്ഷാത്കരിക്കാനും സാധിക്കൂ! സ്വപ്നങ്ങൾ മനുഷ്യനെകൂടുതൽ ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽപോലും സ്വപ്നം കാണാത്തവരായി നമ്മളിലാരും തന്നെ ഉണ്ടാവില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ തങ്ങൾ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങളാണ് ഇന്നുകളിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ജീവിതത്തിൽ ഉന്നതമായ വിജയം കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാരഥന്മാർ പറയുന്നത്.

നമുക്ക് വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെട്ടോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വപ്നം കാണാൻ കഴിവില്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ മുന്നോട്ട് സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു ജനതയുടെ സ്വപ്നമാണ് ഒരു രാജ്യത്തെ നയിക്കേണ്ടത്.

സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നതിന് ഒരു രൂപയുടെ പോലും മുടക്കില്ല. എന്നിട്ടുമെന്തെ ഉന്നതമായ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നതിൽ നമ്മൾ പിന്നോട്ടുപോകുന്നു? ഒരു ജോലി, വിവാഹം, വീട്, കാർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഒതുങ്ങുന്നതാണ് ഒരു ശരാശരി മലയാളിയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ. ഉയർന്ന തീതിയിൽ ചിന്തിക്കുന്നവർക്കേ ഉയർന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അത്തരക്കാരാണ് എക്കാലവും ഉയർന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ നേടിയെടുക്കാറുള്ളത്.

സ്വപ്നം കാണുകയും ആ സ്വപ്നത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുകയുമാണ് പുരോഗതിയ്ക്കുള്ള ഒറ്റമൂലി. ഇന്നത്തെപ്പോലെ വേഗം കൂടിയ കാര്യങ്ങൾ പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് പക്ഷികളെപ്പോലെ പറക്കണമെന്ന് മോഹിച്ച റെറ്റ് സഹോദരന്മാരുടെ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ശബ്ദത്തിന്റെ വേഗത്തെ

വെല്ലാൻ കഴിവുള്ള വിമാനങ്ങൾ. ശൂന്യാകാശത്തിലും ചന്ദ്രനിലുമൊക്കെ മനുഷ്യൻ എത്താൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഒരു കാലത്തെ ഭ്രാന്തൻ സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു.

ഹരിയാനയിലെ ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥിനിയിരുന്ന കല്പനാ ചൗള താലോലിച്ച സ്വപ്നമാണ് അവരെ ശൂന്യാകാശ ശാസ്ത്രരംഗത്തെ അന്തർദേശീയ പ്രതിഭയാക്കി മാറ്റിയത്. ഒരു പെട്രോൾ ബങ്കിലെ ജോലിക്കാരനായിരുന്ന പ്ലോൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ച സ്വപ്നമാണ് ധീരുഭായി അംബാനിയെ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ വ്യവസായ ശൃംഖലയായ റിലയൻസ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ ഉടമയാക്കിയത്. സ്വപ്നങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ വസന്തങ്ങൾ വിരിയിക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപതി ഡോ.എ.പി.ജെ.അബ്ദുൾകലാം.

രാമേശ്വരത്തെ കടപ്പുറത്തു കൂടി കടൽക്കൊക്കകളെയും നോക്കി പൊടിമണലിലൂടെ നടന്നിരുന്ന ബാല്യത്തിലും അബ്ദുൾകലാം സ്വപ്നങ്ങളിൽ താലോലിച്ചിരുന്നത് ആകാശത്തിലൂടെ പറക്കുന്ന വിമാനങ്ങളെയും മിസൈലുകളെയുമായിരുന്നു.

കടുത്ത സാമ്പത്തിക തെരുക്കം അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന അബ്ദുൾകലാം സ്കൂളിൽ പോകുന്നതിനുമുമ്പ് പത്രം വിറ്റാണ് പഠനച്ചെലവിനുള്ള പണം കണ്ടെത്തിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, ഉന്നതമായ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയും തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളോട് നീതി പുലർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന അബ്ദുൾകലാം ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നാഴികകളിലും വിജയസോപാനങ്ങൾ ചവിട്ടിക്കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ശാസ്ത്രരംഗത്ത് രാജ്യത്തിന് വൻ സംഭാവനകൾ നൽകിയ അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രഥമപൗരനായി മാറിയപ്പോഴും സ്വപ്നം കാണുന്ന ശീലം കൈവിട്ടില്ല. രണ്ടായിരത്തി ഇരുപതോടുകൂടി ഇന്ത്യയെ വികസിത രാഷ്ട്രമാക്കുവാനും അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടു.

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് സുന്ദരമായ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയും അവ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ വേണ്ടി അക്ഷീണം പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആർക്കും ഒരിക്കലും നിരാശരാകേണ്ടി വരില്ല. അവരുടെ ഇന്നുകൾ മുളളുകൾ നിറഞ്ഞതാണെങ്കിലും ഭാവി ശോഭനമായിരിക്കും.

കൊച്ചു കുട്ടികൾ എപ്പോഴും സ്വപ്നം കാണാറുണ്ട്. അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ 'ഇവൻ ഭയങ്കര പുളുവ'നാണെന്ന് പറഞ്ഞ് നാം അവരുടെ ഉത്സാഹം കെടുത്താറു

ണ്ട്. ഭാവിയിൽ ആരാകണം എന്ന് അവർ സ്വപ്നം കാണുന്നു. ട്രക്ക് ഡ്രൈവർ, ട്രെയിനിന്റെ എഞ്ചിൻഡ്രൈവർ, പോലീസുകാരൻ, കരാട്ടെ അഭ്യാസി, പൈലറ്റ് ഇങ്ങനെപോകും അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ. ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ നഴ്സറി കുട്ടികളുടെ ആഗ്രഹം സൂപ്പർമാനും സ്പൈഡർമാനും ആകാനാണ്. ബാല്യവും കൗമാരവും കഴിഞ്ഞ് യൗവനത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നങ്ങളുടെ നിറം മങ്ങുന്നു. 'എങ്ങനെയെങ്കിലും ജീവിച്ചുപോയാൽ മതി' എന്ന മട്ടാകുന്നു.

എഞ്ചിനിയറിങ് മെഡിസിൻ പ്രവേശനപരീക്ഷയിൽ ജയിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പലർക്കും ജീവിതം തകർന്നു എന്ന മട്ടാണ്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ പുതിയ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാൻ രക്ഷിതാക്കൾ സഹായിക്കണം. എഞ്ചിനിയറും ഡോക്ടറും മാത്രമല്ല ജീവിതം; വേറെയും എത്രയോ മേഖലകളുണ്ട് എന്നു കുട്ടിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. മുന്നോ നാലോ ജോലികൾക്ക് ശ്രമിച്ചിട്ട് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ യുവാക്കൾ നിരാശപ്പെടരുത്. വീണ്ടും ശ്രമിക്കണം.

ഭാവിയിലേക്കുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുക. അടുത്ത ഒരുവർഷത്തിനുള്ളിൽ നേടേണ്ടതും അഞ്ചുവർഷത്തിനുള്ളിൽ നേടേണ്ടതും പത്തും പതിനഞ്ചും വർഷത്തിനുള്ളിൽ നേടേണ്ടതുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിർണയിച്ച് നിങ്ങളുടെ ഡയറിയിൽ അവ കുറിച്ചിടുക. ഇടയ്ക്കിടെ സമയം കിട്ടുമ്പോൾ അവയോരോന്നായി മനസ്സീരുത്തി വായിക്കുകയും ആ നിലയിൽ നിങ്ങൾ എത്തുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സ്വപ്നം കാണുകയും ചെയ്യുക. ആ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ പ്രാപ്തനാണെന്ന് നിങ്ങളോടു തന്നെ പറയുക. അവയിൽ എഴുപത്തഞ്ച് ശതമാനം കാര്യങ്ങളും തീർച്ചയായും നടക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നാം സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സ് നാമറിയാതെതന്നെ അവയുടെ ഫലപ്രാപ്തിക്കായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

ഉയർന്ന സ്വപ്നങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നാളെ അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ആ സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ.

ബിൽഗേറ്റ്സ് എന്ന പതിനാലുകാരന്റെയും സഹപ്രവർത്തകരുടെയും സ്വപ്നങ്ങളാണ് 'മൈക്രോസോഫ്റ്റ്' എന്ന ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കമ്പ്യൂട്ടർ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപനായി അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റിയത്. ഹെൻട്രിഫോർഡ് എന്ന ദരിദ്രബാലന്റെ സമ്പന്നമായ സ്വപ്നങ്ങളാണ് ഓട്ടോമൊബൈൽ രംഗത്ത് വൻ വിപ്ലവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചത്.

സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടു മാത്രം നാമെല്ലാവരും

മഹാൻമാരായിത്തീരണമെന്നില്ല. അച്ചടക്കത്തോടും യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടും കൃത്യമായ പ്ലാനിങ്ങോടും കൂടി നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങളെ സമീപിക്കുമ്പോഴാണ് അവ യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നത്.

ജോലി കിട്ടി കൂടുമ്പോഴായി അവനവന്റെ ജീവിതം മാത്രം ശോഭനമാക്കുക ആകരുത് ഒരുവന്റെ സ്വപ്നം. നമുക്ക് കിട്ടിയ അവസരങ്ങൾ എങ്ങനെമറ്റുള്ളവർക്കു കൂടി പ്രയോജനകരമാക്കാമെന്നു ചിന്തിക്കണം. വിശക്കുന്ന വയറുകളില്ലാത്ത, കണ്ണുനീരണിഞ്ഞ മുഖങ്ങളില്ലാത്ത, വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും അക്രമവുമില്ലാത്ത ഒരു നാടായിരിക്കണം നമ്മുടെ സ്വപ്നം. ആ വലിയ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ പങ്ക് വഹിക്കണം.

ഏകദേശം നാല്പത് വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് വയലാർ രചിച്ച ഗാനത്തിന്റെ പ്രസക്തി ഇപ്പോഴും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

'സ്വപ്നങ്ങൾ.....സ്വപ്നങ്ങളെ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗകുമാരികളല്ലോ നിങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചലം ശൂന്യമിലോകം.'

നമ്മുടെ കുട്ടികളെയും യുവാക്കളെയും മഹത്തായ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാളത്തെ വലിയ ലോകം അവരുടേതായിരിക്കും. ഇന്നുകുളിലെ ദുഃഖം മറക്കുന്നതിനും ഭാവിയിലെ നേട്ടങ്ങൾക്കുള്ള ഊർജ്ജം പകരുന്നതിനും ജീവിതത്തെ പ്രതീക്ഷയോടെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനും സ്വപ്നങ്ങൾ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങൾ ഭാവിയുടെ നല്ല നാളെകളെക്കുറിച്ച് സുന്ദരമായ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുവിൻ. അങ്ങനെജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന മാജിക് സ്വയം അനുഭവിച്ചറിയൂ.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം :

സാക്ഷാത്കരിക്കുക, പ്രേരിപ്പിക്കുക, പുരോഗതി, പാത, ഒറ്റമൂലി, സോപാ നം, ശാസ്ത്രം, അക്ഷീണം, പ്രയത്നം, നിർണ്ണയം, ഫലപ്രാപ്തി, അനുകൂലം, വിദ്വേഷം, അക്രമം, പ്രസക്തി.

II. പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് കണ്ടെത്തി വാക്യം എഴുതുക :

1. സ്വപ്നങ്ങൾ	6. നയിക്കുക
2. പുരോഗതി	7. ലക്ഷ്യബോധം
3. പഠനച്ചെലവ്	8. നീതിപുലർത്തുക
4. ഉത്സാഹംകെടുത്തുക	9. നിറം മങ്ങുക
5. യാഥാർത്ഥ്യം	10. പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക

III. ഒറ്റവാക്യമായി എഴുതാം :

1. രാമു പഠിച്ചു. രാമു അദ്ധ്യാനിച്ചു.
2. അബു പാട്ടുപാടി. ആമിന നൃത്തം ചെയ്തു.
3. രാമൻ എഴുതി. സീത പഠിച്ചു.
4. രഘുവിന് വീടുണ്ട്. രഘുവിന് തോട്ടമുണ്ട്.

IV. അഭിമുഖം തയ്യാറാക്കുക :

പാഠഭാഗത്തു സൂചിപ്പിച്ച വ്യക്തികളുമായി നിങ്ങൾ അഭിമുഖം നടത്തിയെന്ന് കരുതുക. എങ്കിൽ അതെങ്ങനെ ആയിരിക്കും.

നിങ്ങൾ കണ്ട ഏതെങ്കിലും സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടുണ്ടോ? എങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതുക.

V. ഉത്തരമെഴുതുക :

1. സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് മഹാരഥൻമാർ പറയുന്നത് എന്ത്?
2. എന്താണ് സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലേഖകൻ പറയുന്നത്?
3. പുരോഗതിക്കുള്ള ഒറ്റമൂലി എന്താണ്?
4. ഒരു ശരാശരി മലയാളിയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?
5. അബ്ദുൾകലാമിന്റെ ചിന്തകളും സ്വപ്നങ്ങളും എന്തായിരുന്നു?
6. കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ സ്വപ്നം എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?
7. ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ നാം എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് ലേഖകൻ പറയുന്നത്?

VI. ശേഖരിക്കുക :

സ്വപ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കവിതകൾ കണ്ടെത്തി ശേഖരിക്കുക.

പ്രവർത്തനം :

നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന ഒറ്റമൂലികൾ കണ്ടെത്തി വരിക.

ചാർലി ചാപ്ലിൻ

സി.പുരുഷോത്തമദാസ്

[ലോകസിനിമയിലെ നിത്യായുതങ്ങളിൽ ഒന്നായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അഭിനയചക്രവർത്തി ചാർലിചാപ്ലിനെ, ലളിതമനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് സി.പുരുഷോത്തമദാസ്. അദ്ദേഹം ആനുകാലികങ്ങളിൽ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതാനുണ്ട്. 2007 മെയ് വിദ്യാരംഗം മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണ് പാഠഭാഗം]

ലോകസിനിമയ്ക്ക് കനത്ത സംഭാവനകൾ നൽകി പ്രശസ്തിയുടെ ഉത്തുംഗശൃംഗത്തിലെത്തിച്ചേർന്ന അനശ്വരപ്രതിഭാശാലിയാണ് ചാർലിചാപ്ലിൻ. ദേശകാല ഭേദമെന്യേ ലോകജനത ഇതുപോലെ ചിരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു കലാകാരൻ വേറെയില്ല. തന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ സിദ്ധികൊണ്ട് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കുട്ടികളെയും മുതിർന്നവരെയും ഒരുപോലെ ആനന്ദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആ വിശ്വവിഖ്യാതനായ കോമാളി അന്തരിച്ചിട്ട് മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകൾ തികയാൻ പോകുന്നു.

ലണ്ടനിലെ വാൽവർത്തിൽ ചാൾസ്ചാപ്ലിന്റെയും ഐറിഷ്വംശജയായ ഹാന്നാഹില്ലിന്റെയും മകനായി ചാൾസ് സ്പെൻസർ ചാപ്ലിൻ 1889 ഏപ്രിൽ 16ന് ജനിച്ചു. കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതിരുന്ന പിതാവിന് ഭാര്യയേയും കുടുംബത്തെയും ദാമിദ്ര്യത്തിൽനിന്ന് കരകയറ്റാനായില്ല. ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചാപ്ലിന്റെ മാതാവ് ഹാന്നാ ഹില്ലിന് ലണ്ടനിലെ ക്ലബ്ബുകളിൽ ഗായികയായി വേഷം കേട്ടേണ്ടി വന്നു. ദുരിതപൂർണ്ണമായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതം. ആരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അമ്മയുടെ പരിപാടി ഒരു ദിവസം മുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ കുറവു പരിഹരിക്കുവാൻ അഞ്ചു വയസ്സുകാരനായ ചാപ്ലിന് ജീവിതത്തിലാദ്യമായി സ്റ്റേജിൽ കയറേണ്ടി വന്നു. ഹാസ്യാനുകരണത്തിലൂടെ പ്രേക്ഷകരെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുവാൻ ആ അഞ്ചുവയസ്സുകാരന് അന്ന് കഴിഞ്ഞു. ചാപ്ലിന്റെ അഭിനയജീവിതത്തിന്റെ ഹരിശ്രീ കുറിച്ചത് അന്നാണ്.

1913-ൽ ചാപ്ലിൻ ഫ്രെഡ്കാർ നോയുടെ സംഘത്തിൽ അംഗമായി അമേരിക്കയിൽ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പോയി. പ്രശസ്തിയിലേക്കുള്ള പടവുകൾ കയറുന്നത് അവിടെ വെച്ചാണ്. നാടകനടനായി വിജയിക്കുവാനാകാതെ വന്നപ്പോൾ 1914ൽ മാക്സെസ്റ്റാന്റെ കീസ്റ്റോൺ

ഫിലിം കമ്പനിയുമായി കരാർ ഒപ്പുവച്ചു. 'മേക്കിങ് എ ലിവിങ്' എന്ന പ്രഥമഹ്രസ്വചിത്രത്തിലൂടെ ചലച്ചിത്രജീവിതത്തിനു തുടക്കമിട്ടു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒന്നും രണ്ടും റീലുകളുള്ള ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങളായിരുന്നു പുറത്തിറങ്ങിയത്. ഹോളിവുഡിൽ ഹാസ്യനടന്മാർ സുലഭമായിരുന്ന വേളയിലാണ് ചാപ്ലിന്റെ രംഗപ്രവേശം. അടുത്ത ചിത്രത്തിന് അദ്ദേഹം ഫാറ്റി ആർബി ക്കിൾ എന്നൊരാളുടെ കയ്യിൽനിന്നും കടം വാങ്ങിയ പഴയ പാന്റ്സും ചെസ്റ്റർ കോൺക്ലിന്റെ പഴയ ഷൂസും ധരിച്ചാണ് അഭിനയിച്ചത്. പിൽക്കാലത്ത് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പ്രേക്ഷകരെ കുടുകൂടെ ചിരിപ്പിച്ച തെരുവുതെണ്ടിയെന്ന കഥാപാത്രത്തിന് ഇങ്ങനെയാണ് ജന്മം നൽകിയത്. ഡെർബി തൊപ്പിയും വലിയ കാലുറകളും പഴയ ഷൂസും മുറി മീശയും ചുഴറ്റിനടക്കുന്ന വടിയും നിർദ്ദോഷിയായ തെരുവുതെണ്ടിയുടെ വേഷം പ്രേക്ഷകരുടെ മനസ്സിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠനേടി. ഒരു വർഷം കൊണ്ട് 35 കോമഡി ചിത്രങ്ങൾ (ഒരു റീൽ ചിത്രങ്ങൾ) അദ്ദേഹം അഭിനയിച്ചു.

1915 ൽ ചാപ്ലിൻ അമേരിക്കയിൽ മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധനായ കോമഡി ആക്ടർ ആയിത്തീർന്നു. എമ്പസി കമ്പനി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വർഷം ഒരു ലക്ഷം ഡോളർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. 'ഹിസ് ന്യൂ ജോബ്' ആയിരുന്നു ആവർക്കുവേണ്ടി അഭിനയിച്ച ആദ്യചിത്രം. ഈ സമയത്താണ് ഇരുപതുക്കാരിയായ എഡ്നപർവിയൻസ് എന്ന യുവതിയെ പാരഡൈസ് വാലിയിൽ വെച്ചു കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. അവരെ തന്റെ സുഹൃത്തും സഹകാരിയുമാക്കി

പിന്നെ ഐഡ്നാ ചാപ്ലിൻ ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ വർഷം നാല്പത് ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങളിൽ ചാപ്ലിൻ അഭിനയിച്ചു. പണവും പ്രശസ്തിയും ചാപ്ലിനെതേടിയെത്തി.

1915 ൽ 'ദി ട്രാവ്' പുറത്തിറങ്ങിയ ശേഷം ചാപ്ലിൻ തന്റെ ചിത്രങ്ങൾ സ്വയം സംവിധാനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. സംവിധായകൻ, തിരക്കഥാകൃത്ത്, നിർമ്മാതാവ്, അഭിനേതാവ്, എന്നീ റോളുകൾ അദ്ദേഹം സ്വയം കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും എല്ലാം ഉജ്ജ്വല വിജയങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

1936 ലാണ് 'മോഡേൺ ടൈംസ്' പുറത്തുവന്നത്. പുരോഗതിയുടെ പേരിൽ ആധുനിക മനുഷ്യൻ യന്ത്രങ്ങൾക്ക് അടിമയാകുന്ന പ്രവണതയെ കണക്കിന് കളിയാക്കിക്കൊണ്ടാണ് 'മോഡേൺ ടൈംസ്' നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. വലിയൊരു ഫാക്ടറിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പാർലിക്ക് ജോലി നഷ്ടപ്പെടുകയും ഓടുവിൽ ജയിലിൽ പോകേണ്ടിയും വന്നു. പിന്നെ പല ജോലികൾ ചെയ്യുകയും ഓടുവിൽ തൊഴിൽരഹിതനായി കഴിയേണ്ടിവരുന്നു. ആധുനികമനുഷ്യനെകളിയാക്കുന്ന തീക്ഷ്ണമായ ആക്ഷേപഹാസ്യമാണീരംഗങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നത്.

ചിത്രം ജപ്പാനിലും ഇറ്റലിയിലും നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചാപ്ലിൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായി മുദ്ര കുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നിശബ്ദചിത്രങ്ങളുടെ യുഗം കഴിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും സംഭാഷണങ്ങളില്ലാതെ പുറത്തുവന്ന ഈ ചിത്രം ലോകമെങ്ങും വമ്പിച്ച പ്രദർശനവിജയം നേടി.

1943 ജൂൺ 16-ന് ചാപ്ലിൻ ലോകപ്രസിദ്ധനായ നാടകകൃത്ത് യൂജിൻ ഓനിലിന്റെ പുത്രി ഊനഓനിലിനെവിവാഹം കഴിക്കുകയുണ്ടായി. ഊനക്ക് അപ്പേൾ പതിനെട്ടു വയസ്സു മാത്രമായിരുന്നു പ്രായം. ചാപ്ലിന് 54 വയസ്സും.

ചാപ്ലിന്റെ അടുത്ത ചിത്രമായ 'മൊസ്യൂവെർഡ്യൂ'(1947)(ചാപ്ലിന്റെ ഇതര ചിത്രങ്ങളെക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായൊരു ചിത്രമാണ് 'മൊസ്യൂവെർഡ്യൂ'). ഒരു കുറ്റവാളിയുടെ കഥയാണ്. മുപ്പതു വർഷം ബാങ്ക് ക്ലാർക്കായി ജോലി ചെയ്ത ശേഷം ജോലിയിൽനിന്ന് പിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്ന വെർഡ്യൂ മാനുഷമായ ഒരു ജോലി ലഭിക്കാതെ സമ്പന്നകളായ വിധവകളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അവരെ കൊല ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. വെർഡ്യൂവിന് ഭാര്യയും കുട്ടിയുമുണ്ട്. ശാരീരികവൈകല്യമുള്ള ഭാര്യയും കുട്ടിയും മരിക്കുന്നതോടെ വെർഡ്യൂ കൊലപാതകക്കുറ്റങ്ങൾക്കായി പിടിക്കപ്പെടുകയും വിചാരണക്ക് വിധേയനാകുകയും ചെയ്യുന്നു. വധശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെടുന്ന വെർഡ്യൂ മരണത്തിനായി തയ്യാറാകുന്നതോടെ ചിത്രം അവസാനിക്കുന്നു. അത്യന്തം ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ഒരു പ്രമേയമാണീ ചിത്രത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ശബ്ദ ചിത്രങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക് ചാപ്ലിൻ പൂർണ്ണമായും കടന്നു വരുന്നത് ഈ ചിത്രത്തോടെയാണ്.

ലൈം ലൈറ്റ് (1952) ആണ് ചാപ്ലിന്റെ അടുത്ത ചിത്രം. ഒരിക്കൽ വലിയൊരു കോമഡിയനായിരുന്ന 'കാൽവെറോയ്ക്ക്' ആളുകളെ ചിരിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവു നഷ്ടപ്പെട്ടു. അയാൾ ഒരു യുവ നർത്തകിയെ ആത്മഹത്യയിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുകയും ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ട ആത്മധൈര്യം നേടാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ ഒരു പ്രശസ്ത നടിയായി തീരുമ്പോൾ കാൽവെറോ ജയിലിലാകുന്നു. നിരാശനായ കൊമേഡിയനായി ചാപ്ലിൻ പ്രേക്ഷക മനസ്സിൽ വൈകാരികതരംഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റുമായുണ്ടായ അകൽച്ച കാരണം ചാപ്ലിൻ സിറ്റ്സർലണ്ടിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്ഞി ചാപ്ലിന് സർ പദവി നൽകി ആദരിക്കുകയുണ്ടായി. 1972-ൽ ചാപ്ലിന് ഹോളിവുഡ് സ്പെഷ്യൽ ഓസ്കാർ പുരസ്കാരം നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതേറ്റുവാങ്ങാൻ അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിലെത്തി. 1977 ഡിസംബറിലെ ക്രിസ്തുമസ് മാത്രയിൽ ലോകം കണ്ടതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മഹാനായ ആ കോമാളി തന്റെ എൺപത്തെട്ടാം വയസ്സിൽ അന്തരിച്ചു.

“മഴ നനയുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമാണ്, കാരണം ഞാൻ കരയുന്നത് ആരും അറിയുകയില്ല.”
- ചാർലി ചാപ്ലിൻ

നിഘണ്ടു

അ

അകാലമൃത്യു	-	പ്രായമെത്തുന്നതിനു മുൻപുള്ള മരണം
അക്രമം	-	ബലപ്രയോഗം
അക്ഷയപ്രഭ	-	നശിക്കാത്ത ശോഭ
അജ്ഞത	-	അറിവില്ലായ്മ
അട്ടം	-	മേൽത്തട്ട്
അണ്ഡജനായകൻ	-	പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ
അണിയിക്കുക	-	അലങ്കരിക്കുക
അത്യദാരൻ	-	ഉദാരമതി
അധർമ്മം	-	അനീതി
അനന്തരം	-	പിന്നീട്
അനുകൂലം	-	യോജിച്ചവണ്ണം
അന്തി	-	രാത്രി
അന്ധകാരം	-	ഇരുട്ട്
അപരാധം	-	കുറ്റം
അപവാദം	-	മാനക്കേട്
അപഹരിക്കുക	-	പിടിച്ചുപറിക്കുക
അഭിജാതൻ	-	നല്ല കുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ
അഭിമതം	-	അഭിപ്രായം
അഭീഷ്ടദാനം	-	ഇഷ്ടദാനം
അഭ്യുദയം	-	ഉയർച്ച
അർക്കദീപ്തി	-	സൂര്യന്റെ ശോഭ
അവിദഗ്ദ്ധം	-	സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത

ആ

ആകാരം	-	ആകൃതി
ആടകൾ	-	വസ്ത്രങ്ങൾ
ആദായം	-	ലാഭം
ആയുധപാണികൾ	-	ആയുധം കയ്യിലുള്ളവർ
ആർജ്ജിക്കുക	-	സമ്പാദിക്കുക
ആരോപണം	-	കുറ്റം ചുമത്തൽ
ആലസ്യം	-	മടി
ആലേഖ്യസമ്പ്രദായം	-	വരയ്ക്കുന്ന രീതി
ആഹ്ലാദഭരിതൻ	-	സന്തോഷത്തോടു കൂടിയവൻ

	ഇ	
ഇലച്ചാർത്ത്	-	ഇലകളുടെ പടർപ്പ്
ഇളംവെയിൽ	-	രാവിലത്തെ വെയിൽ
ഇൗട്	-	ഉറപ്പ്
	ഉ	
ഉച്ചിയിൽ	-	നെറുകയിൽ
ഉതകുക	-	ഉപകരിക്കുക
ഉദ്ഘാടനം	-	സമാരംഭം
ഉമ്പർകോൻ	-	ദേവന്മാരുടെ രാജാവ് (ദേവേന്ദ്രൻ),
ഉലക്	-	ലോകം
ഉറ്റുനോക്കുക	-	സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക
	ക	
കച്ചട്ടി	-	കൽച്ചട്ടി
കദളി	-	ഒരിനം വാഴ
കർമ്മകാണ്ഡം	-	വേദത്തിൽ യാഗാദി കർമ്മങ്ങളെ പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗം
കരുമന	-	ശല്യം
കല്പന	-	ഉത്തരവ്
കവനകൗതുകം	-	കൗതുകമുണർത്തുന്ന കവിത
കവരുക	-	മോഷ്ടിക്കുക
കളനാദം	-	മധുരമായ ശബ്ദം
ക്ഷയിക്കുക	-	നശിക്കുക
കാകോളം	-	ഒരുതരം വിഷം
കാലം ചെയ്യുക	-	മരിക്കുക
കൂകൻ	-	വലിയ
കൈതവം	-	കളവ്
കോട്ടം തട്ടി	-	കേടുപറ്റി
കംബളം	-	കമ്പിളി
	ഗ	
ഗണം	-	കൂട്ടം
ഗാഢത	-	ദൃഢത, ഉറപ്പ്
ഗീതം	-	പാട്ട്
ഗേഹം	-	വീട്

	ച	
ചാരുസൗരഭ്യം	-	സുഗന്ധം
ചിനച്ച	-	പഴുത്തു തുടങ്ങിയ
	ജ	
ജാഗ്രത	-	ശ്രദ്ധ
	ത	
തന്ത്രം	-	സൂത്രം
താന്തോന്നി	-	ധിക്കാരി.
തിണ്ണം	-	വേഗം
തുടം	-	ഒരു അളവ്, വിസ്താരം
തുലിക	-	പക്ഷിത്തുവൽ, പേന
	ദ	
ദാരുണം	-	ഭയങ്കരം
ദീർഘകാലം	-	വളരെകാലം
ദൃഷ്ട്വേർ	-	ചീത്തപ്പേര്
ദൃഢീകരിക്കുക	-	ഉറപ്പിക്കുക
ദിതീയപ്രതലം	-	രണ്ടാമത്തെ മേൽഭാഗം
	ധ	
ധാതു	-	ഘടകാശം
	ന	
നഗരാധിപൻ	-	നഗരത്തിന്റെ മേലധികാരി
നവോത്ഥാനം	-	പുതിയതായി ഉണ്ടാകുന്ന ഉയർച്ച
നാകം	-	സ്വർഗ്ഗം
നാരി	-	സ്ത്രീ
നാഴിക	-	ഒരുമൈൽ ദൂരം
നിഗ്രഹിക്കുക	-	കൊല്ലുക
നിരപരാധിത്വം	-	കുറ്റം ചെയ്യാത്ത അവസ്ഥ
നിരോധനാജ്ഞ	-	തടയ്ക്കുവാനുള്ള കല്പന
നിർബാധം	-	തടസ്സമില്ലാതെ
നിർണ്ണയം	-	നിശ്ചയം
നിശ്ചലദൃശ്യം	-	ചലിക്കാത്ത ദൃശ്യം
നിശ	-	രാത്രി

നുഴഞ്ഞു - തള്ളിക്കയറി
 നേർമ്മ - നേരിയ, വളവില്ലായ്മ
 നോവ് - വേദന

പ

പത്തായം - ധാന്യങ്ങളും മറ്റും ശേഖരിക്കുന്ന തിനുള്ള പെട്ടി
 പന്തീരാണ്ട് - പന്ത്രണ്ട് വർഷം
 പനിമതി - ചന്ദ്രൻ
 പരദേശം - അന്യദേശം
 പരാമർശം - സൂചന
 പരിത്യജിക്കുക - ഉപേക്ഷിക്കുക
 പരിണാമം - മാറ്റം
 പരിഹാസം - കളിയാക്കൽ
 പല്ലവം - തളിര്
 പാണ്ടികശാല - ശേഖരിപ്പുസ്ഥലം
 പാത - വഴി
 പാരമ്പര്യം - അവകാശമുറ
 പാരസീകകഥകൾ - പേർഷ്യൻ കഥകൾ
 പാരിടം - ഭൂമി
 പാവുനെയ്ത്ത് - നീളത്തിൽ പാകുന്ന നെയ്ത്ത്
 പൊഴിയുക - വീഴുക
 പുരോഗതി - വളർച്ച
 പുകുക - പ്രവേശിക്കുക
 പേലവകരം - ഇളംകൈ
 പ്രഹസനം - പരിഹാസം
 പ്രാഥമികപ്രതലം - ഒന്നാമത്തെ മേൽഭാഗം
 പ്രേരിപ്പിക്കുക - ഉത്സാഹിപ്പിക്കുക

ഫ

ഫലപ്രാപ്തി - കാര്യലാഭം

ബ

ബാഹ്യരേഖ - പുറമേയുള്ള വര

മ

മധുകണം - തേൻതുള്ളി
 മധുരാപുരി - മധുരാപട്ടണം

മനോജ്ഞം	-	മനോഹരം
മന:പൂർവ്വം	-	കരുതിക്കൂട്ടി
മരവി	-	മരം കൊണ്ടുള്ള ഒരിനം പരന്ന പാത്രം
മരുത്	-	മരുതുവൃക്ഷം
മലവാക	-	വാകപ്പൂവ്
മാമാങ്കം	-	കേരളത്തിൽ പഴയ കാലത്ത് കൊണ്ടാടിയിരുന്ന ഒരു മഹോത്സവം
മുകുളം	-	മൊട്ട്
മുമുക്ഷു	-	മോക്ഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ

യ

യാമം	-	ഏഴര നാഴിക കൂടിയ സമയം (മൂന്നു മണിക്കൂർ)
യുക്തിവാദം	-	കാര്യകാരണബന്ധത്തോടുകൂടിയ വാദം

ര

രേഖപ്പെടുത്തുക	-	അടയാളപ്പെടുത്തുക
----------------	---	------------------

വ

വന്ദനം	-	നമസ്കാരം
വർഗം	-	കൂട്ടം
വാണി	-	വാക്ക്
വാർകോലും	-	ഭംഗിയുള്ള
വിദ്യാനിലയനം	-	വിദ്യാലയം
വിദ്വേഷം	-	വെറുപ്പ്
വിണ്ണ്	-	ആകാശം
വിസ്മയം	-	അത്ഭുതം
വിസ്മരിക്കുക	-	മറക്കുക
വിഹായസ്സ്	-	ആകാശം
വീക്ഷിക്കുക	-	കാണുക
വെട്ടുകല്ല്	-	വെട്ടിയെടുക്കുന്ന ചെങ്കല്ല്
വൈകല്യം	-	കുറവ്
വൈരികൾ	-	ശത്രുക്കൾ
വ്യാഖ്യാനം	-	വിശദീകരണം

ശ

ശാശ്വതം	-	എന്നന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നത്
---------	---	--------------------------------

- ശിഷ്ടൻ - നല്ലവൻ
- ശൈലി - ശീലമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്,
പ്രവർത്തനരീതി
- ശ്രേഷ്ഠം - ഉത്തമം

സ

- സചേതനം - ജീവനുള്ള
- സതീർത്ഥ്യൻ - കൂടെ പഠിച്ചവൻ (സഹപാഠി)
- സമസ്തസിദ്ധി - സർവ്വകഴിവുകളും
- സർവ്വമാ - എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും
- സുഘടിതം - നന്നായി കൂട്ടിച്ചേർത്ത
- സഖ്യം - കൂട്ടുകെട്ട്
- സൗധം - മാളിക
- സൗഷ്ഠവം - സൗന്ദര്യം

ഹ

- ഹർഷം - സന്തോഷം
- ഹിംസ്രമൃഗം - ദുഷ്ടമൃഗം

